

பேரியல் பொருளாதாரம் *unit III*

முனைவர்.அ.மெகருனிசா பேகம்
பொருளியல் உதவி பேராசிரியர்
குந்தவை நாச்சியார் அரசினர் மகளிர் கலைக்கல்லூரி (து)
தஞ்சாவூர்

MACROECONOMICS

COURSE CODE: 18K3EC05

Credit : 5

Hours/Week : 4

Medium of instruction : Tamil/ English/ Both

UNIT: I

Nature and scope of Macro economies - Macro and Micro economies - static and comparative statics - Circular flow of income - Four sector model - Concepts of National income - methods, difficulties and importance of National income-social accounting.

UNIT: II

Classical Theory of employment and Income - Say's Laws of market - Pigou's wage cut - concept of full employment - Keynesian criticism - Keynesian Theory of employment - Effective demand - Aggregate demand, aggregate supply.

UNIT: III

Consumption function - Meaning - Keynes's psychological law of consumption theories of consumption function- Absolute Income, Relative Income, Permanent income

UNIT: IV

Investment function - Meaning - Types - Determinants of investment - MEC - theories-Multiplier-Theories-static and dynamic multipliers-Accelerator Super multiplier.

UNIT: V

General equilibrium - Real sector, Money sector equilibrium - ISLM Analysis - Classical and Keynesian Range-Basic Objectives of Macroeconomic policy.

REFERENCE BOOKS

1. Sankar, B. - Macro Economics
2. Jhingran, M.L. - Macro Economics
3. Mithani, D.M. - Macro Economics
4. Shapiro, E. - Macro Economics

7. நுகர்வுச் சார்பு (CONSUMPTION FUNCTION)

I. வருவாய் - நுகர்வுத் தொடர்புகள்

வருவாய்க்கும் நுகர்வுக்கும் உள்ள தொடர்பை நுகர்வுச் சார்பு அல்லது நுகர்வு விருப்பக் கருத்து விளக்குகின்றது. இது கீன்சியப் பொருளாதாரத்தில் முக்கியமான கருத்தாகும். இதனை, "இருதொகுதிகளுக்கிடையில் அதாவது மொத்த நுகர்வுக்கும் மொத்த தேசிய வருவாய்க்கும் இடையிலுள்ள சார்பு நிலைத்தொடர்பு", என்று குரிஹாரா (K.K.Kurihara) விளக்குகின்றார். இதனை $C=f(y)$ என்று குறியீடாகக் கூறலாம். இதில் C நுகர்வையும், Y வருவாயையும், f இரண்டுக்குமுள்ள சார்புநிலையையும் குறிக்கின்றன. இது மற்றவைகள் மாறாமலிருக்கும் நிலையில் வருவாய் மாற்றத்திற்கேற்ப எப்படி நுகர்வு மாறுகின்றதென்பதைக் காட்டுகின்றது.

வருவாய் நுகர்வுத் தொடர்பு : நுகர்வுச் செலவு வருவாயைச் சார்ந்து அமைகின்றது. வருவாய் கூடுகின்ற பொழுது நுகர்வும் கூடுகின்றது. மிகவும் குறைந்த வருவாய் நிலையில் (பண மந்தம்) மக்கள் தங்களது நடப்பு வருவாய்க்கும் மேல் செலவிடுவார்கள். அதாவது உயிர்வாழ முந்திய சேமிப்பையும் செலவிடும் நிலையிருக்கும். வருவாய் கூடும்பொழுது நுகர்வுச் செலவைக் கூட்டுவார்கள். ஆனால் இது வருவாய் கூடும் வீதத்தில் அமையாது; குறைவாகவே இருக்கும். இதனையே இறுதிநிலை நுகர்வு விருப்பம் (Marginal Propensity to Consume) என்று கீன்ஸ் குறிப்பிடுகின்றார்.

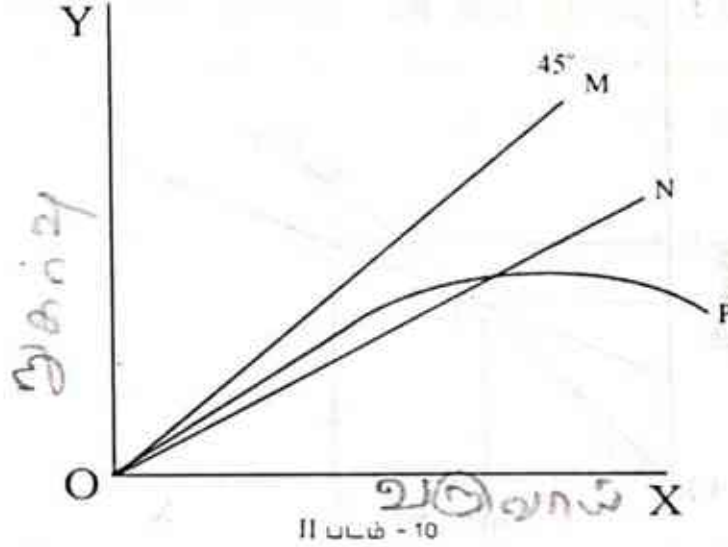
வருவாய்-நுகர்வுத் தொடர்பைக் கீழ்க்கண்ட பட்டியலின் மூலம் விளக்கலாம்.

நுகர்வுச் சார்புப் பட்டியல் [ரூபாயில்]

வருவாய்	நுகர்வு	சேமிப்பு
100	100	0
150	140	10
200	175	25
250	205	45
300	225	75

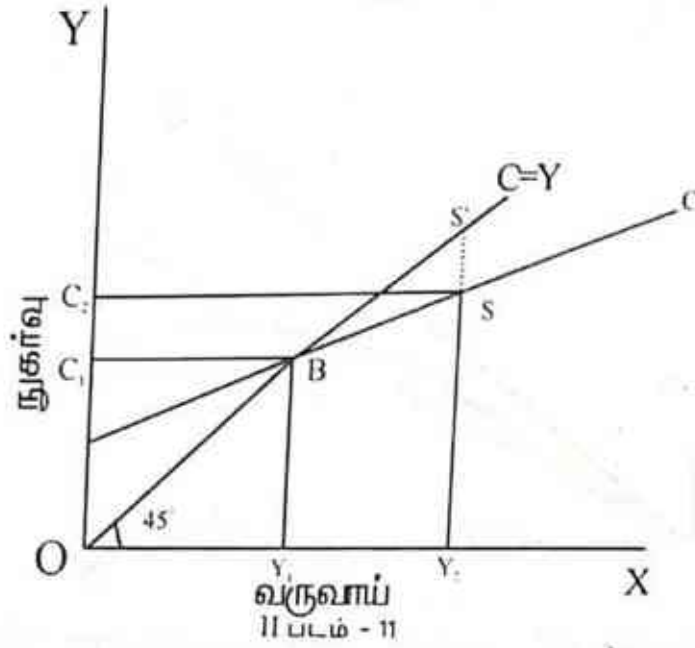
நுகர்வுச் சார்புப்பட்டியல் வருவாய் கூடுகின்றபொழுது நுகர்வு கூடுவதைக்காட்டுகின்றது. ஆனால், நுகர்வு வருவாய் கூடும் விகிதத்தில் கூடுவதில்லை. வருவாய் கூடக்கூட சேமிப்பு மிகுதியாகக் கூடுகின்றது.

பொதுவாக வருவாய்க்கும் நுகர்வுக்குமுள்ள தொடர்புகள் எப்படி எல்லாம் அமையுமென்பதைக் கீழ்க்கண்ட வரைபடம் காட்டுகின்றது.

வரைபடத்தில் OX அச்சில் வருவாயையும் OY அச்சில் நுகர்வையும் அளக்கின்றோம். OM கோடு 45° யில் அமைந்துள்ளது. ஒருவர் கூடுகின்ற வருவாயை எல்லாம் செலவிட்டு விடுவாரானால் அவருடைய நுகர்வுச்சார்பு OM ஆக இருக்கும். ஆனால், யாரும் 50 சதவிகித வருவாய் கூடுகின்றபொழுது நுகர்வையும் 50% கூட்டுவதில்லை. அதனைவிடக் குறைவாகவே நுகர்வு கூடும். வருவாய் கூடுகின்றபொழுது நுகர்வு மாறாமல் ஒரே விகிதத்தில் கூடினால் நுகர்வுக்கோடு ON ஆக இருக்கும். பொதுவாக நுகர்வு ஒரே விகிதத்தில் கூடுவதில்லை. தொடக்க நிலைகளில் வருவாய் கூடுகின்றபொழுது கூடுகின்ற வருவாயில் மிகுதியாக நுகர்வுக்குச் செலவிடுவார்கள். ஆனால் வருவாய் மேலும் மேலும் கூடுகின்றபொழுது, அடிப்படைத் தேவைகள் நிறைவுபெற்ற நிலையில் வருவாய் கூடுமளவுக்கு நுகர்வு கூடாது. கூடுகின்ற வருவாய் சேமிப்பைக் கூட்டும். ஆதலால் நுகர்வுக்கோடு OP ஆக இருக்க வாய்ப்பு உண்டு.

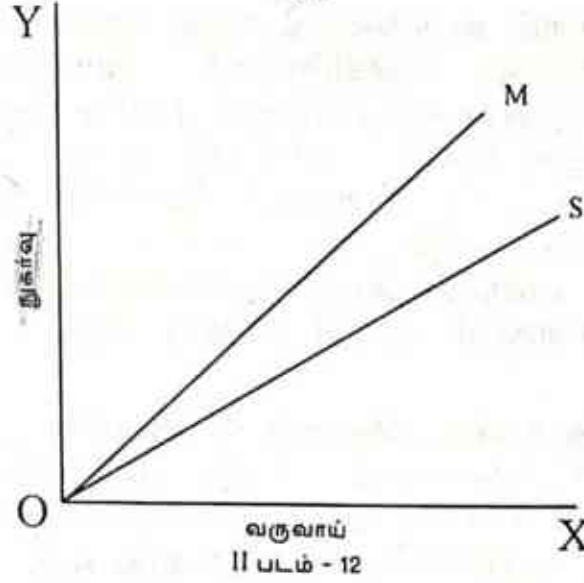
நடைமுறையில் மிகக்குறைந்த வருவாயில் ஒருவர் உயிர்வாழ, ஓரளவு வாழ்க்கைத்தரத்தை நிலை நாட்ட வருவாய்க்கு மேலேயே செலவிடுவார். அதாவது முந்திய சேமிப்பைப் பயன்படுத்தியோ, கடன்பட்டோ வாழ்க்கையை நடத்துவார். ஓரளவு வருவாய் வருகின்றபொழுது, வருவாயும் நுகர்வுச் செலவும் சமமாக இருக்கும். இதற்கு மேல் வருவாய் கூடினால் நுகர்வு வருவாய்க் குள்ளிருக்கும். இதனைக் கீழ்க்கண்ட வரைபடம் காட்டுகின்றது.

வரைபடத்தில் படுக்கைக்கோட்டில் வருவாயையும், செங்குத்துக் கோட்டில் நுகர்வையும் அளக்கின்றோம். 45° கோடு வருவாய் நுகர்வுக்குச் சமநிலையில் இருப்பதைக் காட்டுகின்றது. C கோடு வருவாய் கூடும் பொழுது நுகர்வு கூடுவதைக் குறிக்கின்றது. B புள்ளியில் நுகர்வும் வருவாயும் $C=Y$ or $OY_1 = OC_1$ சமமாக இருக்கின்றன. அதற்கு முந்திய நிலையில் வருவாய்க்கு மேல் நுகர்வுச் செலவு இருக்கின்றது. வருவாய் OY_2 ஆகக் கூடுகின்றபொழுது நுகர்வு OC_2 ஆகக் கூடுகின்றது. ஆனால் கூடுகின்ற நுகர்வு, வருவாய் கூடுதலை விடக் குறைவாக ($Y_1, Y_2 > C_1, C_2$) இருக்கின்றது. அதாவது செலவிடாது (SS,) சேமிக்கப்படுகின்றது. இந்த வகையில் நுகர்வுச் சார்பு, நுகர்வை மட்டுமின்றி சேமிப்பையும் கணிப்பதைக் காணலாம்.

சேமிப்புச் சார்பு: இது நுகர்வுச் சார்புக்கு நேர் எதிரானதாகும். வருவாய் கூடுகின்றபொழுது நுகர்வு குறைகின்றது. ஆனால் சேமிப்பு கூடுகின்றது. இறுதிநிலைச் சேமிப்பு விருப்பம் நிலையானதாக இருந்தால் சேமிப்புக்கோடு வரைபடத்தில் உள்ளவாறு அமையும்.

வரைபடத்தில் OS சேமிப்புக் கோடு வருவாய் கூட சேமிப்புக் கூடுவதைக் காட்டுகின்றது.

நுகர்வுப் பணியைப் புரிந்து கொள்ள சராசரி நுகர்வு விருப்பம், இறுதிநிலை நுகர்வு விருப்பம் ஆகிய கருத்துக்களைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

சராசரி நுகர்வு விருப்பம் (Average Propen'sity to Consume):
 சராசரி நுகர்வு விருப்பம் என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தில் மொத்த வருவாய்க்கும் நுகர்வுக்கும் உள்ள வீதமாகும். அதாவது, எந்த ஒரு வருவாய் நிலையிலும் சராசரி நுகர்வு விருப்பத்தை, நுகர்வை வருவாயால் வகுத்துக் கண்டுபிடிக்கலாம். இதனை சதவீதத்தில் கூறுவதுண்டு.

அதாவது $APC = C/Y$ (சராசரி நுகர்வு விருப்பம் = நுகர்வு / வருவாய்)

சராசரி நுகர்வு விருப்பத்தை கீழ்க்கண்ட பட்டியலின் மூலம் விளக்கலாம்.

வருவாய், Y	நுகர்வு, C	சராசரி நுகர்வு விருப்பம் $APC=C/Y$		
100	90	90/100	0.90	90%
200	170	170/200	0.85	85%
300	240	240/300	0.80	80%
400	300	300/400	0.75	75%
500	350	350/500	0.70	70%

பட்டியலில் வருவாய் கூடுகின்றபொழுது சராசரி நுகர்வுச் செலவு குறைந்து வருவதைப் பார்க்கின்றோம். இதனுடைய நேர் எதிர் நிலை சராசரி சேமிப்பு விருப்பமாகும் (APS). அதாவது வருவாய் கூடுகின்றபொழுது சேமிப்பு விருப்பம் கூடும். சராசரி நுகர்வு விருப்பம் உற்பத்தியின் மொத்தச் செலவில் எந்த வீதத்தை நுகர்பொருட்களை விற்பதன் மூலம் பெறமுடியுமென்பதைக் காட்டுகின்றது. வளர்ச்சி பெற்ற பொருளாளரத்தில் சராசரி நுகர்வு விருப்பம் குறைவாகவும் சராசரி சேமிப்பு விருப்பம் மிகுதியாகவும் இருக்கும்.

இறுதிநிலை நுகர்வு விருப்பம் (Marginal Propensity to Consume): மொத்த வருவாய் நிலையில் ஏற்படும் மாற்றத்தின் விளைவாக மொத்த நுகர்வில் ஏற்படும் மாற்ற வீதத்தை இறுதிநிலை நுகர்வு விருப்பம் என்று கூறுகின்றோம். அதாவது வருவாய் கூடுதலின் விளைவாகக் கூடும் நுகர்வாகும். இதனைக் கீழ்க்கண்டவாறு கூறலாம்.

$$\text{இறுதிநிலை நுகர்வு விருப்பம் (MPC)} = \frac{\text{கூடுதல் நுகர்வு} = \Delta C}{\text{கூடுதல் வருவாய்} = \Delta Y}$$

அதாவது நுகர்வில் ஏற்படும் மாற்றத்தை வருவாயில் ஏற்படும் மாற்றத்தால் வகுத்தால் இறுதிநிலை நுகர்வு விருப்பம் கிடைக்கும். இந்தக் கருத்தைக் கீழ்க்கண்ட பட்டியலின் மூலம் விளக்கலாம்.

வருவாய் Y	நுகர்வு C	இறுதிநிலை நுகர்வு விருப்பம் = $\Delta C / \Delta Y$		
1,000	700			
1,100	770		---	
1,200	830	70/100	0.70	70%
1,300	880	60/100	0.60	60%
1,400	920	50/100	0.50	50%
		40/100	0.40	40%

பட்டியலில் வருவாய் ரூ. 1,000 லிருந்து ரூ. 1,100 ஆகக் கூடும்பொழுது நுகர்வு ரூ. 700 லிருந்து ரூ. 770 ஆகக் கூடுகின்றது. இறுதிநிலை நுகர்வு விருப்பம் 0.70 அல்லது 70 சதவீதம். தொடர்ந்து வருவாய் கூடும்பொழுது இறுதிநிலை நுகர்வு விருப்பம் குறைந்து வருவதைப் பட்டியலிலிருந்து அறியலாம்.

“வருவாய் கூடுகின்றபொழுது நுகர்வு கூடுகின்றது. ஆனால் வருவாய் கூடுவதை விட, குறைந்த விகிதத்திலேயே

நுகர்வுச் செலவு கூடுகின்றது," என்ற கீன்சின் கருத்து நடைமுறை முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும். குரிஹாரா (K.K. Kurihara) 1) குறைவேலை நிலை சமநிலைக்கான கருத்தியல் வாய்ப்பையும் 2) மிகவும் வளர்ச்சி பெற்ற தொழில் பொருளாதாரம் சார்புநிலையில் மிகவும் நிலையாக இருப்பதனையும் விளக்க இக்கருத்து பயன்படுகின்றதென்று கருதுகின்றார். இந்தக் கருத்து எப்படிப் பொருளாதாரத்தில் மிகை உற்பத்தி ஏற்படுகின்றதென்பதை விளக்குகின்றது. மேலும் வளர்ச்சி பெற்ற பொருளாதாரத்தை நிலைப்படுத்துவதில் நுகர்வின் பங்கு என்னவென்பதையும் விளக்குகின்றது.

சராசரி நுகர்வு விருப்பத்திற்கும் இறுதிநிலை நுகர்வு விருப்பத்திற்குமுள்ள தொடர்பு: இரண்டும் மிகவும் தொடர்புள்ள கருத்துக்களாகும். முதலாவதாக, இறுதிநிலை நுகர்வு விருப்பம் நிலையாக இருந்தால் நுகர்வுச் சார்பு நேர்கோடாக இருக்கும். கூடுகின்ற வருவாயை முழுக்கச் செலவிடுவதாக இருந்தால் சராசரி நுகர்வும் நிலையாக இருக்கும். இரண்டாவதாக, வருவாய் கூடுகின்றபொழுது இறுதிநிலை நுகர்வு விருப்பம் குறைகின்றது. ஆனால், சராசரி நுகர்வு விருப்பத்தைவிட மிகுதியாகக் குறைகின்றது. மூன்றாவதாக, வருவாய் குறைகின்ற பொழுது இறுதிநிலை நுகர்வு விருப்பம் கூடுகின்றது. சராசரி நுகர்வு விருப்பமும் கூடுகின்றது. ஆனால் மெதுவாகவே கூடுகின்றது.

II. கீன்சின் நுகர்வின் உளவியல் விதி (Keynes Psychological Law of Consumption)

கீன்ஸ் நுகர்வுச் சார்புக்கு அடிப்படையாக நுகர்வு பற்றிய ஓர் உளவியல் விதியை உருவாக்கியுள்ளார். இவ்விதி மக்களின் மனநிலையை ஒட்டி அமைகின்றது. "மொத்த உண்மை வருவாய் கூடுகின்றபொழுது மொத்த நுகர்வும் கூடுகின்றது. ஆனால் வருவாய் கூடுகின்ற அளவில் அல்ல," என்பது கீன்சின் கூற்றாகும். அதாவது, வருவாய் அதிகரிக்கின்றபொழுது கூடுகின்ற நுகர்வு அதே விகிதத்தில் இருக்காது.

1. வருவாய் கூடிக்கொண்டே செல்லும் பொழுது இறுதிநிலை நுகர்வு விருப்பம் குறைந்து கொண்டே செல்கின்றது. அதாவது

மொத்தச் செலவு குறைவதில்லை. கூடுகின்ற இறுதி நிலைச் செலவின் விகிதம் குறைவாக இருக்கும். ஏனென்றால் தொடக்கத்தில் பொருள்பாலான தேவைகளை நிறைவு செய்வதால் பின்னால் வருவாய் கூடும்பொழுது மிகுதியாகச் செலவிட வேண்டியதிருக்காது.

2. கூடுகின்ற வருவாய் நுகர்வுக்கும் சேமிப்புக்கும் இடையில் பங்கிடப் பெறுகின்றது. நுகராத பணம் சேமிக்கப் பெறும்.

3. வருவாய் கூடுகின்றபொழுது சேமிப்பு விகிதம் கூடும். அதாவது இறுதிநிலைச் சேமிப்பு விருப்பம் வளரும்.

4. வருவாய் கூடும்பொழுது நுகர்வும் சேமிப்பும் கூடுமே தவிர குறையாது. யாரும் வருவாய் கூடும்பொழுது நுகர்வையோ சேமிப்பையோ குறைக்கமாட்டார்கள்.

மக்கள் தங்களது மன இயல்பாலும், பழக்கவழக்கங்களாலும் மரபினாலும் கூடுகின்ற வருவாயை முழுவதும் செலவிடுவதில்லை. நுகர்வுச் செலவு குறைகின்றபொழுது பல்வேறு காரணங்களுக்காகச் சேமிப்பைக் கூட்டுவதில் நாட்டம் ஏற்படுவதைக் காண்கிறோம்.

எடுகோள்கள்: கீன்சின் உளவியல் விதி சில எடுகோள்களின் அடிப்படையில் அமைந்திருக்கின்றது. இந்த எடுகோள்கள் நிறைவேறினால்தான் இவ்விதி செயல்படும். இந்த எடுகோள்களை இவ்விதிக்குரிய வரையறைகளாகவும் கருதலாம். இந்த எடுகோள்களைத் தொகுத்துக் கூறலாம்.

1. **உளவியல்-நிறுவனக் காரணிகள் மாறாதிருத்தல்:** கீன்ஸ் இருக்கின்ற உளவியல், நிறுவனப் போக்குகளில் மாற்றம் ஏற்படாதென்று கருதுகின்றார். நுகர்வு வருவாயை மட்டுமே சார்ந்திருக்கும். வருவாய் பகிர்வு, விலை நிலை, மக்கள், வளர்ச்சி வீதம், சுவையுணர்வு, நாகரீகப்பழக்க வழக்கங்கள் ஆகிய நுகர்வைப் பாதிக்கின்ற காரணிகள் மாறாமலிருக்கும். மக்களின் மனப்போக்கிலும் தொழில் அமைப்பிலும் மாற்றம் இருக்காது. குறுகிய காலத்தில் இது சரியாக இருக்கின்றது. ஆனால் நீண்ட காலத்தில் இவை மாறுகின்றன.

2. **இயல்பான சூழ்நிலைகள்:** இவ்விதி நாட்டில் இயல்பான சூழ்நிலைகள் இருக்குமென்று கருதுகின்றது. போர், புரட்சி, அரசியல் குழப்பங்கள், மிகுதியான பொருளாதார ஏற்றத் தாழ்வுகள் போன்ற இயல்பில் மாறுபட்ட சூழ்நிலைகள் தோன்றினால் இவ்விதி செயல்படாது.

3. தலையீடற்ற முதலாளித்துவ அமைப்பு முறை: நாட்டில் தலையீடற்ற, மிகவும் செழிப்பான முதலாளித்துவ அமைப்பு முறை இருக்கின்றதென்ற எடுகோளின் மீது இவ்விதியை கீன்ஸ் உருவாக்கியுள்ளார். ஏழ்மையான நாட்டில் மக்களின் நுகர்வு விருப்பம் மிக அதிகமாக இருப்பதால் கூடுகின்ற வருவாயை எல்லாம் செலவிட வேண்டிய நிலையில் உள்ளனர். ஆதலால் நுகர்வுக்கும் சேமிப்புக்கும் இடையில் தெரிவு செய்ய வாய்ப்பில்லை. அதே போல அங்காடிப் பொருளாதாரம் செயல்பாத முழுக்கட்டுப்பாடான சர்வாதிகார அமைப்பிலும் இவ்விதி செயல்படுவதில்லை.

உளவியல் நுகர்வு விதியின் முக்கியத்தவம்: கீன்ஸின் உளவியல் விதியின் (நுகர்வுச்சார்புக்கருத்தின்) முக்கியத்துவத்தை தொகுத்துக் கூறலாம்.

1. முதலீட்டின் முக்கியத்துவத்தை விளக்குதல்: இந்த விதி முதலீட்டின் முக்கியத்துவத்தை விளக்குகின்றது. மக்கள் கூடுகின்ற வருவாயை எல்லாம் செலவிடாததால், மொத்த வருவாய்க்கும் மொத்த நுகர்வுக்கும் இடையில் ஒரு 'வெளி' (Gap) தோன்றுகிறது. வருவாய் கூடுகின்றபொழுது இந்த இடைவெளி வளர்கின்றது. வருவாயையும், வேலை வாய்ப்பையும் தொடர்ந்து பெருக்க வேண்டுமானால் இந்த இடைவெளியை இட்டு நிரப்பும் வகையில் முதலீட்டைக் கூட்ட வேண்டும். இந்த வளர்கின்ற இடைவெளியை இட்டு நிரப்பும்வாறாக முதலீடு கூடாவிட்டால் உற்பத்தி; வேலைவாய்ப்பு ஆகியவை வீழ்ச்சியடையும். முதலீட்டுப் பற்றாக்குறையால்தான் வேலையின்மை உருவாகின்றதென்றும், முதலீட்டைக் கூட்டினால்தான் வேலையின்மைச் சிக்கலைத் தீர்க்க முடியுமென்றும் இவ்விதி கூறுகின்றது.

2. மிகை உற்பத்தி நிலை : இவ்விதி, பொருளாதாரத்தில் மிகை உற்பத்தியும், வேலையில்லாத்திண்டாட்டமும் ஏற்படக்கூடுமென்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றது. மக்கள் வருவாயை எல்லாம் செலவிடாததால் இந்நிலை ஏற்படுகின்றது.

3. சேயின் விதியை மறுத்தல் : இந்த உளவியல்விதி மக்களின் நுகர்வு விருப்பம் ஒன்றுக்குக் குறைவாக இருக்குமென்று நிலை நாட்டுவதன் மூலம் அளிப்பு தேவையை உருவாக்குமென்ற சேயின் விதியை மறுக்கின்றது. சேயின் விதிப்படி பொதுவான மிகை உற்பத்தியோ, பொது வேலையின்மையோ இருக்க முடியாது.

ஆனால் கீன்ஸ், வருவாய் கூடுகின்றபொழுது நுகர்வு குறைவதை விளக்கியதன் மூலம், உற்பத்தி செய்வது எல்லாம் அங்காடியில் விற்பனையாவதில்லையென்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றார். பொருட்கள் அங்காடியில் தேங்குவதால் உற்பத்தியாளர்கள் மேலும் பொருட்களை உற்பத்தி செய்யமாட்டார்கள். இதனால் வேலையில்லாத் திண்டாட்டமும் வளரும்.

4. அரசின் தலையீடு : இவ்விதி அரசு தலையிட்டு முதலீட்டைக் கூட்ட வேண்டிய தேவையை வலியுறுத்துகின்றது. இவ்விதியின்படி மக்கள் தங்கள் வருவாயை எல்லாம் செலவிடாததால், மிகை உற்பத்தியும் வேலையின்மையையும் ஏற்படுகின்றன. இதனால் அரசு தலையிட்டு தொகு தேவை குறையாமல் பார்த்துக் கொள்ளவோ, முதலீட்டைக் கூட்டவோ வேண்டும்.

5. மிகுதியாகச் சேமித்தல் : மக்கள் செல்வந்தர்களாக ஆகின்றபொழுது வருவாய்க்கும் நுகர்வுக்குமுள்ள இடைவெளி மிகுகின்றது. முதலாளித்துவப் பொருளாதாரத்தில் தோன்றுகின்ற இத்தகைய இடைவெளியின் காரணமாக, மிகைச்சேமிப்போ, குறைவான முதலீடோ ஏற்பட்டு தேக்கநிலை தோன்றலாமென்று இவ்விதி எச்சரிக்கின்றது. இந்நிலை செல்வ நாடுகளில் ஏற்பட வாய்ப்பு மிகுதி.

6. குறை வேலைச் சமநிலை : கீன்சின் குறை வேலைச் சமநிலைக்கருத்து நுகர்வின் உளவியல் விதியைச் சார்ந்தே அமைகின்றது. வேலை நிலையைத் தீர்மானிக்கின்ற விளைவுள்ள தேவை குறைவேலை நிலையிலேயே இருக்கின்றது. ஏனென்றால் நுகர்வோர் தங்களது வருவாயை எல்லாம் செலவிடுவதில்லை. இதனால் விளைவுள்ள சேவையில் பற்றாக்குறை ஏற்படுகின்றது. ஆதலால் அரசு முதலீட்டின் மூலம் வருவாய் - நுகர்வு இடைவெளியைப் போக்கினால்தான் முழுநிலை வேலைச் சமநிலையை அடைய முடியும்.

7. மூலதனத்தின் இறுதிநிலை ஆக்கத்திறன் குறையும் போக்கு : தலையிடாத பொருளாதாரத்தில் மூலதனத்தின் இறுதிநிலை ஆக்கத்திறன் குறைகின்ற போக்கு தோன்றலாமென்பதை உளவியல் விதி சுட்டிக்காட்டுகின்றது. வருவாய் கூடும்பொழுது நுகர்வு விரும்பும் குறைவதால் நுகர்பொருட்களின் தேவை குறைகின்றது. இதனால் அங்காடியில் பொருட்கள் தேங்கும். உற்பத்தியாளர்கள்

உற்பத்தியைக் குறைப்பார்கள். இதன் விளைவாக, மூலதனப் பொருட்களின் தேவையும் குறையும். இவற்றால் எதிர்பார்க்கின்ற ஆதாய விகிதம் அதாவது மூலதனத்தின் இறுதிநிலை ஆக்கத்திறன் குறைகின்றது. இறுதிநிலை நுகர்வு விருப்பத்தைக் கூட்டாமல் இந்தப்போக்கைத் தடுக்க இயலாது.

8. வருவாய் பெருக்கம் : கூடுகின்ற வருவாயை எல்லாம் நுகர்வில் செலவிடுவதில்லை என்ற கருத்துதான், பெருக்கிக் கோட்பாட்டை (Multiplier Theory) விளக்கப் பயன்படுகின்றது. பெருக்கிக் கோட்பாடு எப்படி முதலீட்டைக் கூட்டுகின்ற பொழுது சிறிது சிறிதாக வருவாய் தொடர்ந்து கூடுமென்பதைக் கூறுகின்றது.

9. நீண்டகாலத் தேக்கம் : பேராசிரியர் ஆர்.ஜி.லிப்சி (R.G. Lipesy) விரும்புகின்ற தனியார் முதலீட்டை விட விரும்புகின்ற சேமிப்பு மிகுதியாக இருந்தால் நீண்ட காலத்தேக்க நிலைக்கான சூழ்நிலைகளை உருவாக்குமென்கின்றார். பொருளாதாரம் மிகவும் வளர்ந்த நிலையில் சேமிப்பு விருப்பம் கூடுவதால் இந்நிலை ஏற்படுகின்றது.

10. வாணிபச் சுழலின் திருப்பு முனைகளை விளக்குதல் : வாணிபச் சுழலில் ஏற்ற, இறக்கங்கள் எப்படி ஏற்படுகின்றதென்பதை உளவியல் விதி விளக்குகின்றது. மக்கள் கூடுகின்ற வருவாயை எல்லாம் நுகர்வில் செலவிடாததால், முழுநிறை வேலை நிலைக்குச் செல்வதற்கு முன்பே பொருளாதார நடவடிக்கைகள் கீழ்நோக்கித் திரும்புகின்றன. அதாவது தேவை குறைவதால் பொருளாதார மந்தம் ஏற்படுகின்றது. மக்கள் மந்த நிலையில் வருவாய்க்கு மேல் செலவிடத் தொடங்கினால் பொருளாதாரம் செழிப்பு நிலைக்குத் திரும்பும்.

திறனாய்வு : கீன்சின் நுகர்வின் உளவியல் விதி நீண்டகாலத்திற்குப் பொருந்தாது என்று திறனாய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர். இவ்விதி நுகர்வைப் பாதிக்கும் புற காரணிகளை கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. ஆதலால் இதனை ஒரு தேக்க நிலைக் கருத்தென்று குறை கூறுகின்றனர். ஆனால் நுகர்வைத் தீர்மானிக்கின்ற பல்வேறு காரணிகளில் ஆற்றல் மிக்கதாக வருவாய் இருப்பதைப் பொருளியலறிஞர்கள் ஏற்றுக் கொள்கின்றனர். இதனால் தான் கீன்சின் நுகர்வு பற்றிய உளவியல் விதி முக்கியத்துவம் பெற்று விளங்குகின்றது.

II. நுகர்வுச் சார்பைத் தீர்மானிக்கும் காரணிகள் (Factors Determining Consumption Function)

குறுகிய காலத்தில் நுகர்வு விருப்பம் ஓரளவு நிலையாக இருக்கின்றது. ஏனென்றால் அது உளவியலின் அடிப்படையில் அமைந்திருப்பதால் சமுதாயத்தில் பெரிய மாற்றங்கள் ஏற்படுகின்றவரை மாறுவதில்லை. ஆனால் அதனை முற்றிலும் நெகிழ்வற்றதென்றும் கூறமுடியாது. அரசின் நிதிக்கொள்கை, வட்டிவீத மாறுதல் போன்றவை நுகர்வைப் பாதிக்கின்றன. இத்தகைய காரணிகளை, 1. அகக்காரணிகள் (Subjective Factors) என்றும் 2. புறக்காரணிகள் (Objective Factors) என்றும் கீன்ஸ் பிரிக்கின்றார்.

அகக்காரணிகள் என்பவை பொருளாதார அமைப்பில் உள்ளார்ந்தவைகளாக இருப்பவை. இவை மனித இயல்பைச் சார்ந்த உளவியல், சமுதாய மரபுகள், பழக்கவழக்கங்கள், நிறுவன ஏற்பாடுகள் தொடர்பானவைகளாக இருக்கும். இவை குறுகிய காலத்தில் மாறாது. புறக்காரணிகள் பொருளாதார அமைப்புக்குப் புறம்பானவைகளாகப் பெரும் மாற்றங்களுக்கு ஆட்படுபவைகளாக இருக்கும். அக, புறக்காரணிகளைத் தொகுத்து கூறலாம்.

அகக்காரணிகள் (Subjective Factors) அகக்காரணிகள் நுகர்வின் போக்கினைத் தீர்மானிக்கின்றன. அவை உளவியல் சூழ்நிலைகளைச் சார்ந்து கீழ்க்கண்ட வகைகளில் அமையும்.

1. தொழில் நோக்கங்கள் (Industrial Motives) : கீன்ஸ் தனி மனிதர்கள் நுகர்வைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கான எட்டு தொழில் நோக்கங்களைக் கூறுகின்றார். அவை :

(i) எதிர்பாராத இடர்பாடுகளுக்காகக் காப்பு நிதியை உருவாக்கும் விருப்பம்.

(ii) நோய், வயதான காலத்தேவை போன்று எதிர்நோக்குகின்ற எதிர்காலத் தேவைகளுக்குச் சேமிக்கும் விருப்பம்.

(iii) வட்டி, சொத்து மதிப்புக் கூடுதல் மூலம் எதிர்காலத்தில் மிகுதியாக வருவாய் பெற்று மகிழும் விருப்பம்.

(iv) வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்த படிப்படியாகச் செலவைக் கூட்டும் விருப்பம்.

(v) சுதந்திரமாக இருக்கவும், செயல்படும் ஆற்றலைப் பெறவும் வேண்டுமென்ற விருப்பம்.

(vi) ஊகமான, வாணிபத் திட்டங்களைச் செயல்படுத்தும் விருப்பம்.

(vii) சொத்துக்களைப் பெறும் விருப்பம்.

(viii) கஞ்சத்தன நோக்கை நிறைவேற்றும் விருப்பம்.

2. வாணிப நோக்கங்கள் (Business Motives) : வாணிப நிறுவனங்களும், அரசின் போக்குகளும் அக்காரணிகளைப் பாதிக்கின்றன. பணத்தைச் சேர்க்கும் இத்தகைய நான்கு நோக்கங்களைக் கீன்ஸ் குறிப்பிடுகின்றார். அவை : -

(i) வாணிபத்தை விரிவுபடுத்தி பெரிய அளவில் வாணிபம் செய்ய விரும்பும் பெருமுயற்சி விருப்பம் (Enterprise).

(ii) அவசர நெருக்கடி நிலைகளைச் சமாளிக்கும் ரொக்க (Liquidity) விருப்பம்.

(iii) வெற்றிகரமாக நிர்வகிக்கவும், மிகுதியாக வருவாயைப் பெறவும் முயற்சி செய்து வருவாயைக் கூட்டும் (Income Raise) விருப்பம்.

(iv) தேய்மானம், பழையவற்றைக் கழித்தல், கடனைத் தீர்த்தல் ஆகியவற்றிற்காக நிதி வசதிகளை ஏற்படுத்தும் நிதி அறிவு (Financial Prudence) நோக்கம்.

புறக்காரணிகள் (Objective Factors) : விரைவாக மாறுகின்ற நுகர்வில் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்களை ஏற்படுத்துகின்ற புறக்காரணிகளைத் தொகுத்துக் கூறலாம்.

1. வருவாய்ப் பகிர்வு : ஏழைகளிடம் மிகுதியாகவும் செல்வர்களிடம் குறைவாகவும் நுகர்வு விருப்பம் இருக்கின்றது ஏழைகள் நிறைவேறாத விருப்பங்களோடு இருக்கின்றனர். நாட்டு வருவாயைச் சரி சமமாகப் பகிர்வதால் ஏழைகளின் வருவாய் கூடினால், அவர்களின் நுகர்வு விருப்பம் கூடும். இதனால் மொத்த நுகர்வு கூடும்.

2. நிதிக் கொள்கை : வரிவிதிப்பு, செலவு, பொதுக்கடல் ஆகியவை பற்றிய அரசின் நிதிக் கொள்கை நுகர்வு விருப்பத்தை

பாதிக்கின்றது. வரிக்குறைப்பு நுகர்வைக் கூட்டும். வரியைக் கூட்டுவது நுகர்வைக் குறைக்கும்.

3. **வாணிப நிறுவனங்களின் நிதிக்கிளக்கை** : வாணிப நிறுவனங்கள் ஆதாயத்தில் மிகுதியாக காப்பு நிதிக்கு ஒதுக்கிவிட்டு, குறைவாக பங்குதாரர்களுக்கு ஆதாயத்தைப் பகிர்ந்து கொடுத்தால் நுகர்வு குறையும். மாறாக மிகுதியாக ஆதாயத்தைப் பகிர்ந்தளித்தால் நுகர்வு கூடும்.

4. **எதிர்பார்ப்புகள்** : மக்கள் ஏதாவது ஒரு பொருளின் விலை கூடுமென்றோ, பற்றாக்குறை ஏற்படுமென்றோ எதிர் பார்த்தால் தற்போதைய தேவைக்கு மேல் பொருட்களை வாங்குவார்கள். இதனால் நுகர்வு கூடும். விலை குறையுமென்றோ அளிப்புக் கூடுமென்றோ எதிர்பார்த்தால் நுகர்வு குறையும். வருவாய் மாற்றத்தை ஒட்டிய எதிர்பார்ப்பும் நுகர்வைப் பாதிக்கும். வருவாய் கூடுமென்று எதிர்பார்க்கின்றபொழுது நுகர்வு அதிகரிக்கும்.

5. **எதிர்பார்க்காமல் கிடைக்கும் ஆதாயம் அல்லது இழப்பு** : திடீரென்று கிடைக்கும் ஆதாயமோ, ஏற்படும் இழப்போ நுகர்வைப் பாதிக்கும். அதிக ஆதாயம் பெறுபவர்கள் மிகுதியாக நுகர்வுக்குச் செலவிடுவார்கள். எதிர்பாராமல் மிகுதியாக இழப்பு ஏற்பட்டால் நுகர்வு குறையும்.

6. **நீர்மைத் தன்மையுள்ள சொத்துக்கள்** : மக்களிடமிருக்கும் நீர்மைத்தன்மையுள்ள சொத்துக்களில் ஏற்படும் மாற்றம் நுகர்வைப் பாதிக்கும். பண இருப்பு, பத்திரங்கள் ஆகியவை கூடும்பொழுது நுகர்வு கூடும்.

7. **வட்டிவீதம்** : வட்டிவீத மாறுதல்கள் நுகர்வைப் பாதிக்கின்றன. ஆனால் எப்படிப் பாதிக்குமென்று திட்டவாட்டமாகக் கூறமுடியாது. எடுத்துக்காட்டாக, வட்டி வீதம் கூடும்பொழுது சேமிப்புக் கூடி நுகர்வு குறையலாம். ஆனால் அதே நேரத்தில் வயதான காலத்தில் கிடைக்கும் வருவாய்க்ருதி சேமிப்பவர்கள், இப்பொழுதுகுறைவாகச் சேமித்தாலே போதுமென்று கருதி சேமிப்பைக் குறைத்து நுகர்வைக் கூட்டலாம். பொதுவாக நீண்ட காலத்தில் வட்டி வீதத்தைக் கூட்டுவது நுகர்வைக் குறைக்குமென்று கூறலாம்.

8. **டியூசன்பெரி எடுகோள்கள் (Duesenpery Hypothesis)** : ஜேம்ஸ் டியூசன்பெரி நுகர்வைப் பாதிக்கும் காரணிகள் பற்றி இரு முக்கிய கருத்துக்களைக் கூறுகின்றார். முதலாவதாக, ஒருவரின் நுகர்வுச் செலவு அவரது நடப்பு வருவாயை மட்டுமல்ல கடந்தகால வாழ்க்கைத்தரத்தையும் சார்ந்திருக்கின்றது.

ஆதலால் வருவாய் குறையும்பொழுது நுகர்வு குறையும். ஆனால் வருவாய் குறையும் அளவிற்குக் குறையாது. இரண்டாவதாக, ஒருவரின் நுகர்வு அவரின் வருவாயை மட்டுமல்ல மற்றவர்களின் வருவாயையும் சார்ந்துள்ளது. உயர்ந்த வருவாய் வாங்குபவர்களின் நுகர்வைப் பார்த்து குறைந்த வருவாய் வாங்குபவர்களும் செலவிடுவதால் நுகர்வு கூடும். இது வெளிகாட்டும் விளைவைச் சார்ந்தது.

9. **விற்பனை முயற்சி** : விளம்பரங்கள் போன்ற விற்பனை முயற்சிகள் நுகர்வைக் கூட்டுகின்றன.

10. **சார்பு நிலை விலைகளில் மாற்றம்** : தொடர்புள்ள பொருட்களின் விலைகளில் ஏற்படும் மாற்றம் நுகர்வைப் பாதிக்கும்.

11. **செல்வத்தின் அளவு** : நிறையச் செல்வம் வைத்திருப்பவர்கள் செல்வத்தைக் கூட்ட வேண்டுமென்று நினைக்காமல் கிடைக்கும் வருவாயில் பெரும் பகுதியைச் செலவிடுவார்கள். ஆதலால் செல்வத்தின் அளவை ஒட்டி நுகர்வு அமையும்.

12. **மக்கள் தொகை** : சிறிய குடும்பத்தினரைவிட பெரிய குடும்பத்தினர் அதிகம் செலவிடுவார்கள். மக்கட்பெருக்கம் நுகர்வைக் கூட்டும். மக்கள் தொகை குறைந்தால் நுகர்வு குறையும்.

13. **நுகர்வோர் கடன்முறைகள்** : நுகர்பொருட்கள் கடனுக்குக் கிடைத்தால் நுகர்வு கூடும். தவணைமுறைக் கடன் விற்பனையால் நுகர்வு பெருகுவதைக் காணலாம்.

14. **பண வருவாய்** : சமுதாயத்தின் பண வருவாயைச் சார்ந்து நுகர்வு அமைகின்றது. வருவாய் கூடுகின்றபொழுது நுகர்வு கூடும். வருவாய் குறைகின்றபொழுது நுகர்வு குறையும்.

15. **நுகர்வோர்களின் விருப்பம், நாகரீகம்** : நுகர்வோர்களின் விருப்பங்களிலும் நாகரிகத்திலும் ஏற்படுகின்ற மாற்றங்கள் நுகர்வு விருப்பத்தை பாதிக்கின்றன. இத்தகைய மாற்றங்கள் குறுகிய காலத்தில் குறிப்பிடத்தக்க அளவில் இருக்காது.

16. **மக்களின் சிக்கனக் கண்ணோட்டம்** : மக்கள் சேமிப்பதை சிறப்பான இயல்பாகக் கருதினால் நுகர்வு குறையும். மாறாக, சிக்கனத்தைப் பற்றிக் கவலைப்படாமலிருந்தால் நுகர்வு கூடும். அரசு கட்டாயச் சேமிப்பை வலியுறுத்தினால் நுகர்வு குறையும்.

17. நீண்டகாலப் பொருட்களின் கையிருப்பு : மக்களிடம் நீண்ட காலம் வரக்கூடிய பொருட்கள் (Durable Goods) கையிருப்பில் மிகுதியாக இருந்தால் நிகழ்கால நுகர்வு பாதிக்கும்.

18. சமுதாயப் பாதுகாப்பு : ஆயுள் காப்பீட்டுத் திட்டம் ஓய்வுகால ஊதியத்திட்டம் போன்று சமுதாயப் பாதுகாப்புத் திட்டங்களை அரசு செயல்படுத்துகின்றபொழுது மக்கள் இவற்றிற்காகப் பணம் செலுத்துவார்கள். இதனால் அவர்களது நுகர்வு குறையும்.

19. நிலையான வருவாய் : நுகர்வு நடப்பு வருவாயை மட்டுமல்லாமல் நிலையான வருவாயையும் சார்ந்திருக்கின்றது. நிலையான வருவாய் உள்ளவர்களின் நுகர்வு நடப்பு வருவாய்க் குறைவால் பாதிக்காது.

20. கூலியில் மாற்றம் : கூலி விகிதங்கள் கூடும்பொழுது நுகர்வும் கூடும். தொழிலாளர்களின் நுகர்வு விருப்பம் மிகுதியாக இருப்பதால் கூடுகின்ற வருவாயில் பெரும்பகுதியைச் செலவிடுவார்கள்.

21. பிசுவின் விளைவு : பிசு கூலியைக் குறைப்பதால் வேலை வாய்ப்புக் கூடுமென்கின்றார். கூலி குறைவு உற்பத்திச் செலவைக் குறைத்து பொருட்களின் விலையையும் குறைக்கும். மக்களின் கையிலிருக்கும் பணத்தின் உண்மை மதிப்புக் கூடுவதால், எதிர்காலத்திற்காக நிறையப் பணம் வைத்திருக்க வேண்டியதில்லை. இதனால் நுகர்வு கூடுமென்று கருதுகின்றார். இதனையே பிசுவின் விளைவு என்கின்றோம்.

IV. நுகர்வு விருப்பத்தைக் கூட்டும் காரணிகள்

குறுகிய காலத்தில் நுகர்வு விருப்பம் மாறுவதில்லை. ஆனால், நீண்டகாலத்தில் நுகர்வு விருப்பத்தைக் கீழ்க்கண்ட நடவடிக்கைகள் மூலம் மாற்றலாம்.

1. வருவாய் மறுபகிர்வு : ஏழைகளுக்கு வருவாய் கூடும் வகையில் தேசிய வருவாயை மறுபகிர்வு செய்தால் நுகர்வு பெருகும். வளர்வீத வரி போன்றவற்றால் செல்வர்களிடமிருந்து பணம்பெற்று பொதுச் செலவின் மூலம் ஏழைகளின் வருவாயைக் கூட்டி நுகர்வை அதிகரிக்கலாம்.

2. கூலியைக் கூட்டுதல் : கூலியைக் கூட்டுவதால் நுகர்வு கூடும். ஆனால் கூலி உயர்வு வேலைவாய்ப்பைக் குறைக்காமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

3. சமூகப் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள் : வேலையற்றோர், முதியோர் ஆகியோருக்கு வழங்கும் உதவித்தொகை மருத்துவ வசதி போன்றவைகள் நுகர்வைக் கூட்டும்.

4. கடன் வசதிகள் : குறைந்த வட்டியில் நிறையக் கடன்கள் கிடைத்தால் நுகர்வு கூடும்.

5. விளம்பரம் : தற்காலத்தில் மேற்கொள்கின்ற பல்வேறு வகையான விளம்பரங்கள் நுகர்வைப் பெருக்குகின்றன.

6. போக்குவரத்து : போக்குவரத்து வசதிகள் பெருகுவதால் எல்லா இடங்களிலும் பொருட்கள் கிடைப்பதாலும் அங்காடிவிரி வடைவதாலும் நுகர்வு கூடும்.

7. நுகர் மயமாதல் : கிராமப் பகுதிகள் நுகர்மயமாகும் பொழுது நுகர்வு பெருகும்.

பேரியல் பொருளாதாரம் unit IV

முனைவர்.அ.மெகருனிசா பேகம்
பொருளியல் உதவி பேராசிரியர்
குந்தவை நாச்சியார் அரசினர் மகளிர் கலைக்கல்லூரி (து)
தஞ்சாவூர்

8. பெருக்கி (MULTIPLIER)

கீன்சின் இறுதிநிலை நுகர்வு விருப்பத்தோடு மிகவும் நெருங்கிய தொடர்புடையது பெருக்கி கருத்து. வருவாய், உற்பத்தி, வேலைவாய்ப்பு ஆகியவற்றை ஆராய கீன்ஸ் இக்கருத்தைப் பயன்படுத்துகின்றார். வருவாய்ப் பெருக்கத்தையும் வாணிபச் சுழலையும் ஆராயப் பயன்படும் மிகவும் முக்கியமான கருவியாக கீன்சின் பெருக்கிக் கருத்து இருக்கின்றது.

பெருக்கிக் கருத்தை முதன் முதலில் ஆர்.எப். காண் (R.F.Khan) 1931 -இல் முதலீட்டை ஆதரிக்கின்றபொழுது அதனுடைய விளைவு வேலைவாய்ப்பின் மீது எப்படி இருக்குமென்பதை ஆராய வேலைவாய்ப்புப் பெருக்கி (Employment Multiplier) என்ற கருத்தைப் பயன்படுத்தினார். கீன்ஸ் இக்கருத்தினை மூலமாகக் கொண்டு, செம்மைப்படுத்தி, மாற்றி முதலீட்டுப் பெருக்கி (Investment Multiplier) அல்லது வருவாய்ப் பெருக்கி (Income Multiplier) என்ற கருத்தினை உருவாக்கினார்.

கருத்து விளக்கம் : முதலீட்டில் மாற்றம் ஏற்படுகின்றபொழுது வருவாயில் மாற்றம் ஏற்படுகின்றது. வருவாய் எப்படி முதலீட்டுச் செலவால் பாதிக்கப்படுகின்றதென்பதை ஆராய்வது தேவையாகும். கீன்சின் பெருக்கிக் கருத்து முதலீட்டில் ஏற்படும் மாற்றம் எந்த அளவிற்கு வருவாய் மாற்றத்தை ஏற்படுத்துமென்பதை ஆராய்கின்றது. கீன்ஸ், "குறிப்பிட்ட நுகர்வு விருப்பத்தில் மொத்த

வேலைவாய்ப்பு, வருவாய், முதலீட்டு வீதம் ஆகியவற்றிற்கிடையில் பெருக்கி மிகவும் துல்லியமான தொடர்பை நிலைநாட்டுகின்றது. அது நமக்கு முதலீட்டு கூடுகின்றபொழுது வருவாய் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு கூடுமென்றும், அந்த அளவு முதலீட்டுக் கூடுதலைப் போல K தடவைகளாக இருக்குமென்றும் கூறுகின்றது", என்கின்றார். இதனை சாமுவேல்சன் (Samuelson), "பெருக்கி என்பது ஓர் எண்ணிக்கை. அதனைக் கொண்டு முதலீட்டு மாற்றத்தைப் பெருக்கினால் வருவாயின் இறுதி மாற்றம் என்னவாக இருக்குமென்பதைக் காணலாம்", என்கின்றார். அதாவது, கீன்ஸ், தானே ஏற்படும் முதலீட்டின் விளைவால் வருவாய் பலமடங்கு கூடுமென்பதை பெருக்கிக் கருத்தின் மூலம் விளக்குகின்றார்.

முதலீட்டில் ஏற்படும் மாற்றத்திற்கும் வருவாயில் ஏற்படும் மாற்றத்திற்கும் உள்ள விகிதமே பெருக்கியாகும். கூடுகின்ற முதலீடு வருவாயைத் தூண்டி தேசிய வருவாயில் ஏற்படுத்தும் கூடுதல் ஆகியவற்றிற்குள்ள தொடர்பை விகிதம் காட்டுகின்றது. இதனைக் கணித முறையில் $\Delta Y = K \Delta I$ என்று கூறலாம். (ΔY கூடுகின்ற வருவாய், K பெருக்கி, ΔI கூடுகின்ற முதலீடு). ஹேன்சன் (Hanson), "கீன்சின் முதலீட்டுப் பெருக்கி என்பது கூடுகின்ற முதலீட்டோடும் கூடுகின்ற வருவாயோடும் தொடர்புடைய கெழுவாகும். (Coefficient)," என்கின்றார். இதனை $K = \Delta Y / \Delta I$ என்று கூறலாம். K பெருக்கி, ΔY மாறுகின்ற வருவாய், ΔI மாறுகின்ற முதலீடு. பெருக்கி வருவாயில் ஏற்படும் அதிகரிப்புக்கும் முதலீட்டில் ஏற்படுகின்ற கூடுதலுக்கும் இருக்கின்ற விகிதமாகும். இதனை ஓர் எண்ணிக்கை எடுத்துக்காட்டின் மூலம் விளக்கலாம். பொருளாதாரத்தில் 10 கோடி ரூபாய் முதலீடு கூடுகின்ற பொழுது நாட்டின் வருவாய் 50 கோடி ரூபாயாகப் பெருகினால் பெருக்கி 50/10 ஆக, அதாவது 5 ஆக இருக்கும்.

இறுதிநிலை நுகர்வு விருப்பமும் பெருக்கியும் : எல்லா வருவாய் நிலைகளிலும் நுகர்வுக்கும் வருவாய்க்கும் இடையில் திட்டவட்டமான தொடர்பு இருப்பதை இறுதிநிலை நுகர்வு விருப்பம் கூறுகின்றது. இதிலிருந்து முதலீட்டிற்கும் வருவாய்க்கும் இடையில் திட்டவட்டமான விகிதம் இருப்பதை உறுதிப்படுத்தலாம். இதனை ஓர் எடுத்துக்காட்டின் மூலம் விளக்கலாம். ஒரு பொருளாதாரத்தில் முதலீடு 500 கோடி ரூபாயிலிருந்து 550 கோடியாகக் கூடுவதாக வைத்துக் கொள்வோம். கூடுதலான முதலீடு 50 கோடி ரூபாய்

நிறுவனங்களுக்கும், தொழிலாளர்களுக்கும் கூடுதல் வருவாயாகின்றது. இறுதிநிலை நுகர்வு விருப்பம் $\frac{1}{2}$ அல்லது 50 சதவீதமாக இருப்பதாகக் கருதுவோம். அப்படியானால் மக்கள் கூடுதலான 50 கோடி ரூபாய் வருவாயில் 25 கோடி ரூபாயை நுகர்வுக்குச் செலவிடுவார்கள். நுகர்வுச் செலவு 25 கோடி ரூபாய் கூடுவதால், அந்த அளவிற்கு முதலீடு கூடும். முதலீடு வருவாயாக மாறுகின்றபொழுது மக்களின் வருவாயில் ரூ. 25 கோடி அதிகரிக்கும். இதில் 50% இறுதிநிலை நுகர்வு விருப்பமாக இருப்பதால் ரூ. 12.5 கோடி நுகர்வுச் செலவு கூடும். இந்த அளவிற்கு முதலீடு, வருவாய் என்று படிப்படியாகப் பெருகும் மொத்தத்தில் 50 கோடி ரூபாய் முதலீடு கூடுதலினால் வருவாய் 200 கோடி ரூபாய் கூடினால் பெருக்கி $(200 \div 50)$ நான்காக இருக்கும்.

பெருக்கியின் அளவை இறுதிநிலை நுகர்வு விருப்பம் தீர்மானிக்கின்றது. பெருக்கியும் இறுதிநிலைநுகர்வு விருப்பமும் கீழ்க்கண்ட வகையில் மிகவும் நெருக்கமாகத் தொடர்பு கொண்டுள்ளன முதலாவதாக, இறுதிநிலை நுகர்வு விருப்பம் மிகுதியாக இருந்தால் பெருக்கியின் அளவும் அதிகமாக இருக்கும். இறுதிநிலை நுகர்வு விருப்பம் குறைவாக இருந்தால் பெருக்கியின் அளவும் குறைவாக இருக்கும். இரண்டாவதாக, இறுதிநிலை நுகர்வு விருப்பத்தைக் கொண்டு குறிப்பிட்ட அளவு முதலீடு கூடுகின்றபொழுது எவ்வளவு வருவாய் கூடுமென்பதைக் கணிக்கலாம். நுகர்வு விருப்பம் குறிப்பிடப்பெற்றதாக இருந்தால், வருவாய் கூடுதலுக்கும் முதலீடு கூடுதலுக்கும் இடையில் இருக்கும் விகிதம் திட்டவட்டமானதாக இருக்கும். இந்த விகிதத்தையே பெருக்கி என்கின்றோம்.

இதனை ஓர் எடுத்துக்காட்டின் மூலம் விளக்கலாம். ஒரு பொருளாதாரத்தில் இருக்கின்ற முதலீடு நூறுகோடி ரூபாய் கூடுவதன் மூலம் வருவாய் நூறு கோடி ரூபாய் கூடுகின்றதென்று வைத்துக்கொள்வோம். இது 80 கோடி ரூபாய் நுகர்வாகவும் 20 கோடி ரூபாய் முதலீடாகவும் $(Y=C+I)$ இருப்பதாகக் கருதுவோம். அதாவது:-

$$\text{வருவாய் ரூ. } 100 \text{ கோடி} = \text{நுகர்வு ரூ. } 80 \text{ கோடி} + \text{முதலீடு ரூ. } 20 \text{ கோடி}$$

$$\text{இறுதிநிலை நுகர்வு விருப்பம் MPC} = \frac{\text{நுகர்வு மாற்றம் } \Delta C}{\text{வருவாய் மாற்றம் } \Delta Y}$$

அதாவது இறுதிநிலை நுகர்வு விருப்பம்

$$MPC = \frac{80}{100} \quad (\text{அல்லது}) \quad \frac{8}{10} = 0.8$$

பெருக்கியை $K = \frac{1}{1-\Delta C}$ அல்லது $\frac{1}{1-MPC}$ என்று கூறலாம்.

$$\text{இதனை பெருக்கி } K = \frac{\text{வருவாய் மாற்றம் } \Delta Y}{\text{முதலீடு மாற்றம் } \Delta I} = \frac{100}{20} = 5$$

என்று கூறலாம்.

பெருக்கியை, ஒன்றிலிருந்து இறுதிநிலை நுகர்வு விருப்பத்தைக் கழித்ததன் தலைகீழ் விகிதம் (Reciprocal) என்று விளக்கலாம். இதனையே இறுதிநிலைச் சேமிப்பின் பின்னத்தை முழுஎண் ஆக்கும் பெருக்கெண் என்றும் கூறலாம். அதாவது பெருக்கிக்கும் சேமிப்புக்கும் இருக்கின்ற தொடர்பை இது

காட்டுகின்றது. இதனை $K = \frac{1}{1-MPC} = \frac{1}{MPS}$ என்றும் கூறலாம்

(MPS = இறுதிநிலைச் சேமிப்பு விருப்பம்)

பெருக்கியில் இரு எல்லை நிலைகள் (Limiting Cases) இருக்கலாம். ஒன்று, இறுதிநிலை நுகர்வு விருப்பம் சைபராக இருப்பது. அதாவது மக்கள் கூடுகின்ற வருவாயை கொஞ்சம் கூடச் செலவிடாமல் சேமிக்கும் நிலை. இந்நிலையில் பெருக்கி 1 ஆக இருக்கும். அதாவது எவ்வளவு முதலீடோ அவ்வளவுதான் வருவாய் கூடும். இரண்டு, இறுதிநிலை நுகர்வு விருப்பம் ஒன்றாக இருப்பது. இந்நிலையில் கூடுகின்ற வருவாயை எல்லாம் செலவிட்டு விடுவார்கள். சேமிப்பே இருக்காது. இந்நிலையில் பெருக்கி அளவற்றதாக இருக்கும்; இறுதிநிலை நுகர்வு, இறுதிநிலைச் சேமிப்பு, பெருக்கி ஆகியவற்றிற்குள்ள தொடர்பைக் கீழ்க்கண்ட பட்டியல் விளக்குகின்றது.

அதாவது இறுதிநிலை நுகர்வு விருப்பம்

$$MPC = \frac{80}{100} \quad (\text{அல்லது}) \quad \frac{8}{10} = .8$$

பெருக்கியை $K = \frac{1}{1-\Delta C} \div \frac{1}{1-MPC}$ என்று கூறலாம்.

$$\text{இதனை பெருக்கி } K = \frac{\text{வருவாய் மாற்றம் } \Delta Y}{\text{முதலீடு மாற்றம் } \Delta I} = \frac{100}{20} = 5$$

என்று கூறலாம்.

பெருக்கியை, ஒன்றிலிருந்து இறுதிநிலை நுகர்வு விருப்பத்தைக் கழித்ததன் தலைகீழ் விகிதம் (Reciprocal) என்று விளக்கலாம். இதனையே இறுதிநிலைச் சேமிப்பின் பின்னத்தை முழுஎண் ஆக்கும் பெருக்கெண் என்றும் கூறலாம். அதாவது பெருக்கிக்கும் சேமிப்புக்கும் இருக்கின்ற தொடர்பை இது

காட்டுகின்றது. இதனை $K = \frac{1}{1-MPC} = \frac{1}{MPS}$ என்றும் கூறலாம்

(MPS= இறுதிநிலைச் சேமிப்பு விருப்பம்)

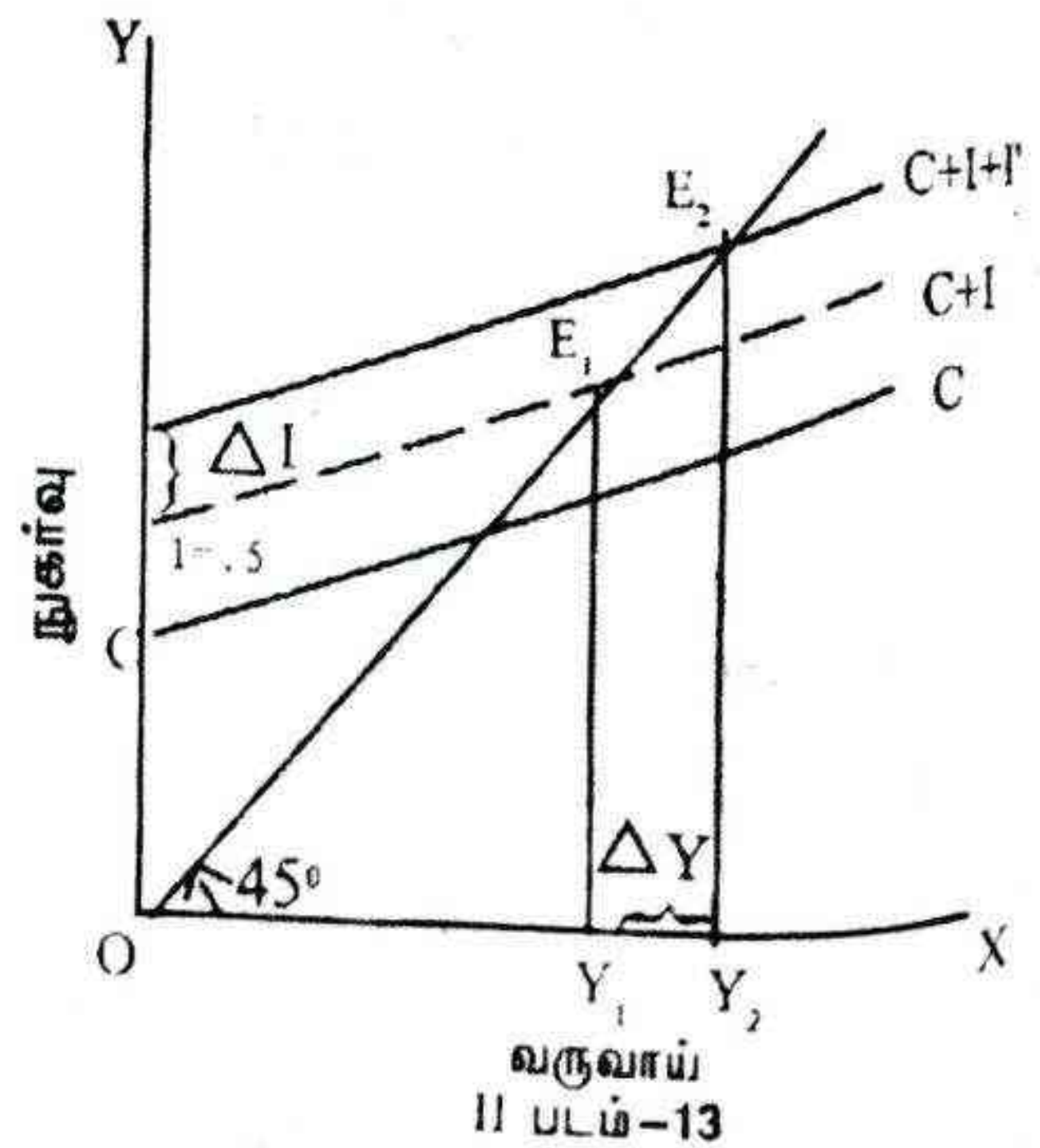
பெருக்கியில் இரு எல்லை நிலைகள் (Limiting Cases) இருக்கலாம். ஒன்று, இறுதிநிலை நுகர்வு விருப்பம் சைபராக இருப்பது. அதாவது மக்கள் கூடுகின்ற வருவாயை கொஞ்சம் கூடச் செலவிடாமல் சேமிக்கும் நிலை. இந்நிலையில் பெருக்கி 1 ஆக இருக்கும். அதாவது எவ்வளவு முதலீடோ அவ்வளவுதான் வருவாய் கூடும். இரண்டு, இறுதிநிலை நுகர்வு விருப்பம் ஒன்றாக இருப்பது. இந்நிலையில் கூடுகின்ற வருவாயை எல்லாம் செலவிட்டு விடுவார்கள். சேமிப்பே இருக்காது. இந்நிலையில் பெருக்கி அளவற்றதாக இருக்கும். இறுதிநிலை நுகர்வு, இறுதிநிலைச் சேமிப்பு, பெருக்கி ஆகியவற்றிற்குள்ள தொடர்பைக் கீழ்க்கண்ட பட்டியல் விளக்குகின்றது.

இறுதிநிலை நுகர்வு MPC	இறுதிநிலைச் சேமிப்பு MPS	பெருக்கி Multiplier
0	1	1
1/3	2/3	1½
1/2	1/2	2
3/4	1/4	4
9/10	1/10	10
99/100	1/100	100
1	0	அளவற்றது

பட்டியலிலிருந்து இறுதிநிலை நுகர்வு விருப்பம் கூடக் கூட பெருக்கியும் கூடுவதைக் காணலாம். எல்லை நிலைகளாக இறுதிநிலை நுகர்வு விருப்பம் 0 ஆக இருப்பதோ 1 ஆக இருப்பதோ நடைமுறையில் இருப்பதில்லை. இரண்டுக்கும் இடையிலிருக்கும். ஆதலால் பெருக்கி ஒன்றுக்கும் அளவற்றதற்கும் இடைப்பட்டதாக இருக்கும் என்று கூறலாம்.

பெருக்கியின் வரைபட விளக்கம் : பெருக்கியை ஒரு வரைபடத்தின் மூலம் விளக்கலாம். எல்லா வருவாய் நிலைகளிலும் இறுதிநிலை நுகர்வு விருப்பம் 1/2 (0.5) ஆக இருக்கின்றதென வைத்துக்கொள்வோம்.

வரைபடத்தில் OX அச்சில் வருவாயையும், OY அச்சில் நுகர்வையும் அளக்கின்றோம். CC நுகர்வுக்கோடு. $E_1 Y_1$ முதலில் இருக்கும் வருவாய் சமநிலையைக் காட்டுகின்றது. முதலில் இருக்கும் நுகர்வு முதலீட்டை $C + I$ கோடு காட்டுகின்றது. ΔI முதலீடு கூடுவதால் நுகர்வு முதலீட்டுக் கோடு $C + I + I'$ ஆக இருக்கும். புதிய சமநிலை $E_2 Y_2$ நிலையில் இருக்கின்றது. அதாவது ΔI முதலீடு கூடுவதால் $Y_1 Y_2$ அளவு (ΔY) வருவாய்

கூடியிருக்கின்றது. இறுதிநிலை நுகர்வு விருப்பம் 0.5 என்பதால் பெருக்கி 2 ஆக இருக்கும்.

இதனை இறுதிநிலை சேமிப்புக் கருத்தினைக் கொண்டு வரைபடம் மூலம் விளக்கலாம்.

சேமிப்புச் சார்பு நிலையை SS கோடு காட்டுகின்றது.

இறுதிநிலைச் சேமிப்பு விருப்பம் 0.5 என்ற

கருதுகோளின் அடிப்படையில் அமைந்துள்ளது. I என்பது

பழைய முதலீட்டுக் கோடாகும். முதலீடு ΔI கூடிய நிலையில்

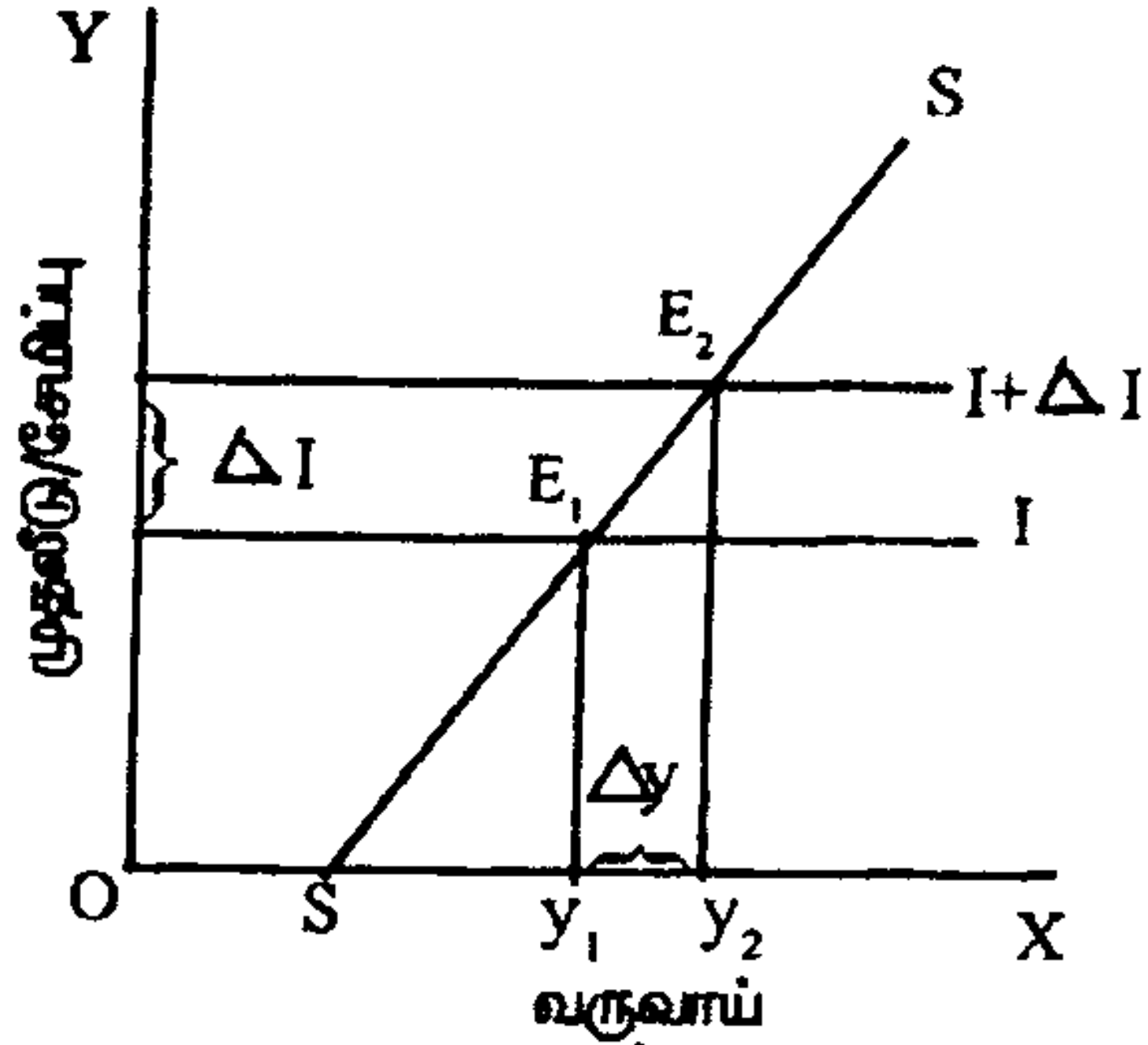
புதிய முதலீட்டுக் கோடு $I + \Delta I$ ஆகும். பழைய நிலையில்

வருவாய் சமநிலை SE_1 சேமிப்பு நிலையில் வருவாய் OY_1

நிலையில் இருக்கின்றது. புதிய முதலீட்டு நிலையில் சமநிலை

SE_2 சேமிப்புக் கோட்டில் ஏற்படுகின்றது.

இந்நிலையில் வருவாய் OY_2 ஆக இருக்கும். அதாவது ΔI முதலீடு (சேமிப்பு) கூட வருவாய் Y_1, Y_2 அளவு

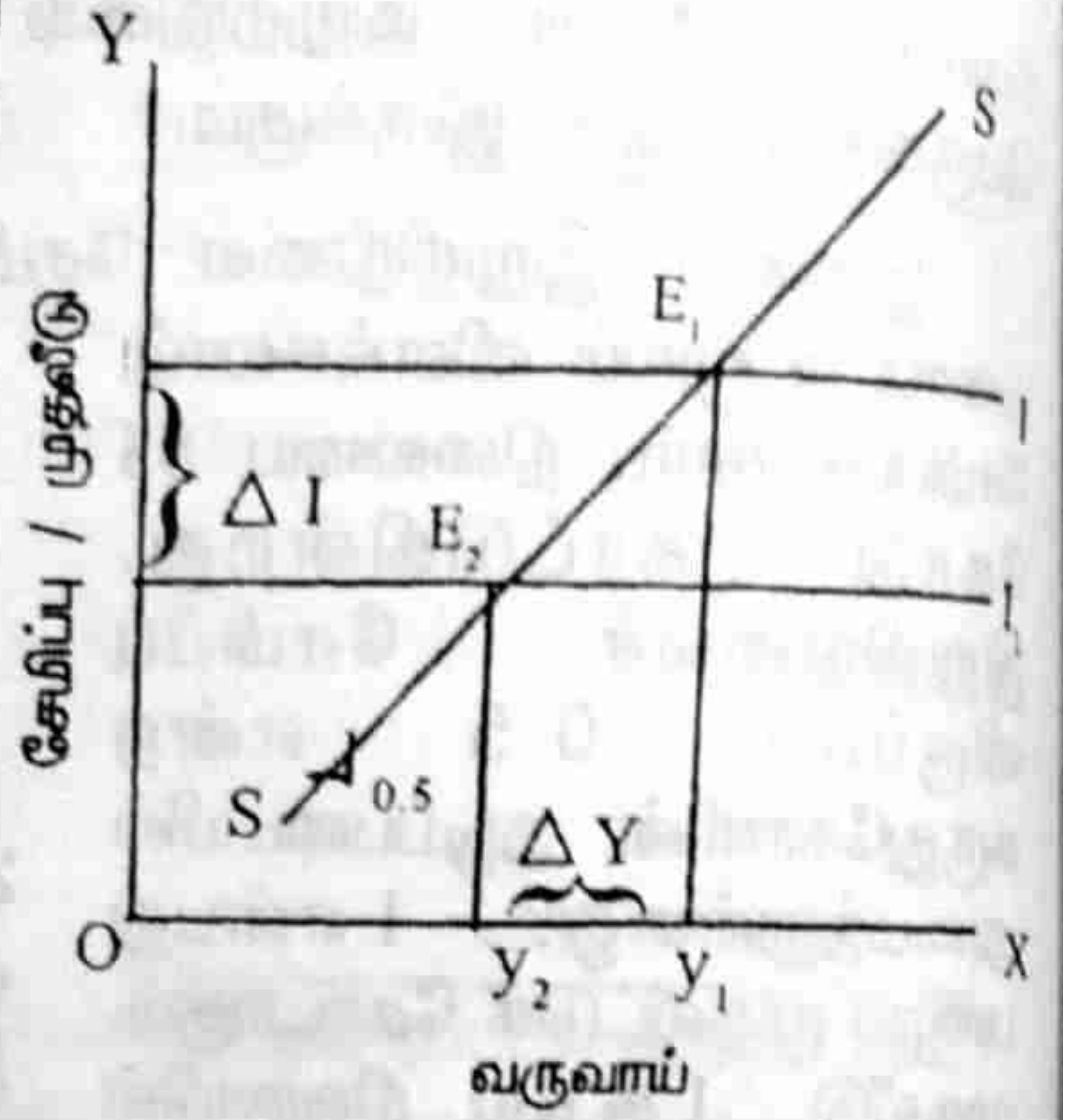
II படம் -14

பெருக்கி பின்னோக்கிச் செயல்படல் : பெருக்கி முன்னோக்கிச் செயல்படுவதைப் போன்றே பின்னோக்கியும் செயல்படக்கூடிய தாகும்.

எடுத்துக்காட்டாக, ஒரு பொருளாதாரத்தில் முதலீட்டில் 10 கோடி ரூபாய் குறைவதாகக் கருதுவோம். இறுதிநிலை நுகர்வு விருப்பம் $\frac{1}{2}$ ஆக இருந்தால் பெருக்கி 2 ஆக இருக்கும். இந்நிலையில் வருவாய் முதலீட்டுக் குறைவைப்போல இருமடங்கு அதாவது 20 கோடி ரூபாய் குறையும். முதலீடு குறைய, நுகர்வு குறைய, மேலும் வருவாய் குறைய, அதனைத் தொடர்ந்து நுகர்வு குறைய என்று பெருக்கி கீழ்நோக்கிச் செயல்படுகின்றது. பெருக்கி அதிகமாக இருந்தால் வருவாய் மிகவும் குறையும். எந்த சமுதாயத்தில் மிகுதியாக இறுதிநிலை நுகர்வு, அதாவது குறைவாக இறுதிநிலைச் சேமிப்பு இருக்கின்றதோ அந்தச் சமுதாயம் பெருக்கி பின்னோக்கி செயல்படுவதால் மிகவும் பாதிக்கப்படும்.

இதனைக் கீழ்க்கண்ட வரைபடத்தின் மூலம் விளக்கலாம். வரைபடத்தில் SS சேமிப்புக்கோடு E_1 கோட்டில் வெட்டப்படும் நிலையில்

பொருளாதாரம் OY_1 அளவு வருவாய் பெறுகின்றது. முதலீடு Y_1E_1 ஆக இருக்கின்றது. முதலீடு Y_1E_1 நிலையிலிருந்து Y_2 ஆகக் குறையும் பொழுது புதிய முதலீட்டுக் கோடு I_1 வருவாய் OY_2 ஆகக் குறைகின்றது. அதாவது ΔI அளவு குறைய ΔY அளவு (y_2y_1) வருவாய் குறைகின்றது. பெருக்கி 2 என்றால் ΔI போல ΔY இருமடங்காக இருக்கும்.

II படம் - 15

எடுகோள்கள் [வரையறைகள்] : பெருக்கிக் கருத்து சில எடுகோள்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு அமைந்திருக்கின்றது. இந்த எடுகோள்கள் எல்லாம் நடைமுறையில் இருந்தால் தான் பெருக்கி முழுமையாக செவ்வனே செயல்படும். இல்லையேல் பெருக்கி ஆற்றலற்றுவிடும். எடுகோள்களைத் தொகுத்துக் கூறலாம்.

1. **இறுதிநிலை நுகர்வு விருப்பம் மாறாமை :** பெருக்கி முழுக்கச் செயல்பட வருவாய்ப் பெருக்கம் ஏற்படும் பொழுது இறுதிநிலை நுகர்வு விருப்பம் மாறக்கூடாது. அதாவது பெருக்கி இறுதிநிலை விருப்பத்தையே சார்ந்து அமைகின்றது. எதிர்பாராத காரணங்களினால் இறுதிநிலை நுகர்வு விருப்பம் மாறினால் பெருக்கியும் மாறும்.

2. **தானே முதலீடு ஏற்படல் :** முதலீடு தானே ஏற்படுவதாக இருக்க வேண்டும். தானே ஏற்படும் (Autonomous) முதலீட்டில் மாற்றம் ஏற்படும். ஆனால் முதலீடு தூண்டப்பெற்றதாக இருக்காது. நுகர்வுகூடுவதால் முதலீட்டைத் தூண்டுகின்ற முடுக்கி செயல்படாது. முடுக்கி (Accelerator) விளைவு இருந்தால் பெருக்கியிலும் மாற்றம் ஏற்படும்.

3. கால இடைவெளியின்மை : வருவாயைப் பெறுவதற்கும் அதனைச் செலவிடுவதற்கும் இடையில் நீண்ட கால இடைவெளி இருக்கக் கூடாது. கால இடைவெளி இருந்தால் பெருக்கி சரியாகச் செயல்படாது. உடனுக்குடனே வருவாயைச் செலவிடுகின்ற பொழுது பெருக்கியும் உடனே செயல்படுகின்றது.

4. மூடிய பொருளாதாரமாக (Closed Economy) இருத்தல் : பெருக்கி முழுமையாகச் செயல்பட பொருளாதாரம் மூடப்பெற்றதாக இருக்க வேண்டும். இன்னொருமுறையில் கூறினால் பிற நாடுகளோடு எந்த வகையான வாணிபத் தொடர்பும் வைத்திருக்கக் கூடாது. வாணிபத் தொடர்பு இருந்தால் பெருக்கி கூடுதலாகவோ குறைவாகவோ செயல்படும்.

5. முதலீட்டை நிலைநாட்டல் : கூடுகின்ற புதிய முதலீட்டளவைப் பெருக்கி செயல்பட்டு முடியும் வரை நிலை நிறுத்த வேண்டும். தொடர் இடைவெளியில் ஒழுங்காக முதலீட்டளவு கூடிக்கொண்டு வந்தால்தான் பெருக்கி செயல்படும். முதலீடு கூடாவிட்டால் வருவாய் குறையும்.

6. நிகர முதலீடு கூடல் : பொருளாதாரத்தில் மொத்தத்தில் நிகர முதலீடு கூட வேண்டும். ஒரு துறையில் முதலீடு கூடுகின்றபொழுது, அந்த அளவிற்கு வேறுதுறையில் முதலீடு குறைந்தால் பெருக்கி செயல்படாது. எடுத்துக்காட்டாக, ஒரு நாட்டில் பொது முதலீடு கூடுகின்ற அளவிற்கு தனியார் முதலீடு குறைந்துவிட்டால் பெருக்கி செயல்படாது.

7. நுகர்வுப் பொருட்கள் கிடைத்தல் : முதலீடு கூடுவதால் வருவாய் பெருகுவதன் விளைவாக ஏற்படும் விளைவுள்ள தேவைக்கேற்ப நுகர்பொருட்கள் கிடைக்க வேண்டும். நுகர் பொருட்கள் போதுமான அளவில் கிடைத்தால்தான் மக்கள் கூடுதலாகக் கிடைக்கும் வருவாயைச் செலவிடுவார்கள். இறுதிநிலை நுகர்வு விருப்பம் குறையாமலிருக்க நுகர்பொருட்கள் போதுமான அளவில் கிடைக்க வேண்டும்.

8. முழுநிறை வேலைவாய்ப்புக்குக் குறைவான நிலை: பொருளாதாரம் முழுநிறை வேலைவாய்ப்புக்குக் குறைவான நிலையிலேயே இருக்க வேண்டும். விருப்பமற்ற வேலையின்மை இருந்தால் தான் பெருக்கி செயல்படுவதன் விளைவாக, வருவாய், உற்பத்தி, வேலைவாய்ப்பு ஆகியவை கூடும்.

9. நுகர்வு நடப்பு வருவாயைச் சார்ந்த நிலை : நுகர்வு நடப்பு வருவாயைச் சார்ந்திருக்க வேண்டும். கடந்த காலச் சேமிப்பைப்

பயன்படுத்தினாலோ, கடன் வாங்கிச் செலவிட்டாலோ பெருக்கியின் உண்மையான அளவு மாறும்..

10. பிற உற்பத்திச் சாதனங்கள் கிடைத்தல்: உற்பத்திக்கு வேண்டிய பிற சாதனங்கள் எளிதாக தேவையான அளவில் கிடைக்க வேண்டும்.

11. விலைகளில் மாற்றமின்மை: விலைகளில் எந்த மாற்றமும் ஏற்படக்கூடாது. ஏனென்றால் விலைகளில் ஏற்படும் மாற்றம் இறுதிநிலை நுகர்வு விருப்பத்தை மாற்றுவதால் பெருக்கி பாதிக்கப்படும்.

பெருக்கி செயல்பட வேண்டிய சூழ்நிலைகள் : பெருக்கி முழுமையாகச் செயல்பட கீழ்க்கண்ட சூழ்நிலைகள் இருக்க வேண்டும்.

1. தொழில் மயமான பொருளாதாரம் : பெருக்கி தொழில் மயமான பொருளாதாரத்தில் தான் சரியாகச் செயல்படும். வேளாண்மைப் பொருளாதாரத்தைவிட தொழில் பொருளாதாரத்தில் சிறப்பாகச் செயல்படுவதற்குச் சிலகாரணங்கள் உள்ளன. முதலாவதாக, கூடுகின்ற வருவாய் வேளாண்மைப்பொருட்களின் தேவையைக் கூட்டுவதைவிட, தொழில் பொருட்களின் தேவையையே கூட்டும். ஆதலால் தொழில் பொருளாதாரத்தில் முதலீட்டைக் கூட்டும் பொழுது பெருக்கி சுதந்திரமாகச் செயல்படும் சூழ்நிலை கிடைக்கின்றன. இரண்டாவதாக, வேளாண்மை உற்பத்தி பெரிதும் இயற்கைச் சக்திகளைச் சார்ந்தே அமைகின்றது. தொழில் உற்பத்தி அப்படி அல்ல. இயற்கைச் சக்திகளினால் வேளாண்மை உற்பத்தி பாதிக்கப்பட்டால் பெருக்கி சரியாகச் செயல்படாது.

2. மூலதனம் முதலியவற்றின் அளிப்பில் நெகிழ்ச்சி : மூலதனம், மூலப்பொருட்கள், பிற உற்பத்திக்கு வேண்டிய மூலதனங்களின் அளிப்பில் நெகிழ்வுத்தன்மை இருக்க வேண்டும் அப்பொழுது தான் கூடுகின்ற முதலீட்டால் வேலை வாய்ப்புக் கூட பெருக்கிச் செயல்படும்.

3. விருப்பமற்ற வேலையின்மை : இருக்கின்ற கூலி நிலையில் வேலைசெய்ய விரும்புகின்றவர்கள் வேலையற்றிருக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் முதலீடு கூடுகின்றபொழுது வேலைவாய்ப்பும் வருவாயும் கூடும். வேலையற்றவர்கள் இல்லாவிட்டால் எவ்வளவு முதலீடு இருந்தாலும் வேலை வாய்ப்பு கூடாது.

4. நுகர்பொருட்கள் தொழிலில் எச்ச சக்தி: நுகர் பொருட்கள் உற்பத்தி தொழிலில் எச்ச சக்தி இருக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் முதலீட்டால் கூடும் தேவைக்குப் பொருட்களை

அளிக்க இயலும்; பெருக்கி செயல்படும். இல்லையேல் பணவீக்கம் ஏற்பட்டு விடும்.

நடைமுறைச் சிக்கல்கள் : பெருக்கி செயல்படுவதில் சில நடைமுறைச் சிக்கல்கள் உள்ளன. அவற்றைச் சுட்டிக்காட்டலாம்.

1. **வருவாய் நுகர்வு :** பெருக்கி செயல்படுகின்றபொழுது வருவாய் பகிர்வு ஒன்றுபோல இருப்பதில்லை. வருவாய் பகிர்வில் ஏற்படும் மாற்றம் தொகு இறுதிநிலை நுகர்வைப் பாதிக்கும். இதனால் பெருக்கி முழுமையாகச் செயல்பட இயலாது.

2. **வாணிபச் சேமிப்புக்கள் :** வாணிப நிறுவனங்கள் தங்களது ஆதாயத்தை முழுமையாகப் பகிர்ந்தளிக்காமல் எதிர்கால முதலீட்டிற்காகப் பெரும் பகுதியை சேமித்தால் பங்குதாரர்களின் வருவாய் குறையும். இதனால் மொத்த இறுதிநிலைச் சேமிப்புக்கூட, மொத்த இறுதிநிலை நுகர்வு குறைந்து பெருக்கியைப் பாதிக்கும்.

3. **கால இடைவெளிகள் :** பல்வேறு வகையான கால இடைவெளிகள் பெருக்கியின் வேகத்தைத் தடுக்கின்றது. நடைமுறையில் வருவாய்க்கும் செலவுக்கும் நடுவில் கால இடைவெளி தோன்றுகின்றது. முதலீட்டிற்கும் உற்பத்திக்கும் இடையில் காலம் இடைவெளியைத் தோற்றுவிக்கின்றது. இவையெல்லாம் பெருக்கியை வலுவிழக்கச் செய்கின்றன.

4. **தொகுதி இறுதிநிலை நுகர்வைக் கணக்கிடல் :** கடந்த காலப்புள்ளி விவரங்களிலிருந்து மொத்த இறுதிநிலை நுகர்வைக் கணிக்கலாம். ஆனால் நடைமுறையில் கடந்த காலத்தைப் போன்றே எதிர்கால நுகர்வும் இருக்குமென்று கூறமுடியாது. ஆதலால் மொத்த இறுதிநிலை நுகர்வை நடைமுறையில் சரியாகக் கணிக்க இயல்வதில்லை.

5. **நுகர்வுச்சார்பு மாறுதல் :** வருவாய்க்கும் நுகர்வுக்குமுள்ள தொடர்பு மாறாமலிருக்குமென்று கூறமுடியாது. வருவாய் கூடுகின்றபொழுது இறுதிநிலை நுகர்வு குறைகின்றது இது பெருக்கியைப் பாதிக்கும்.

6. **நுகர்வுச் சார்பில் தூண்டுதல் மாற்றம் :** பெருக்கியின் விளைவால் வருவாய் கூடுகின்றபொழுது, மக்கள் மேலும் வருவாய் கூடுமென்று எதிர்பார்த்து நுகர்வைக் கூட்டலாம். இதனால் பெருக்கியில் மாற்றம் ஏற்படும்.

7. **பெருக்கியின் பின்னோக்கிய விளைவு :** வருவாய் குறைகின்றபொழுது மக்கள் வருவாய் குறைவு தற்காலிகமெனக் கருதி,

நுகர்வுச்செலவைக் குறைக்காமலிருந்தால் பெருக்கியின் பின்னோக்கிய விளைவு மிகுதியாக இருக்காது.

8. தூண்டுதல் முதலீடு : நடைமுறையில் தானே மட்டும் முதலீடு ஏற்படுவதில்லை. அதிக விற்பனையை எதிர்நோக்குவதால் முதலீடு தூண்டப்பெறலாம். இதனால் பெருக்கியும் மாறும்.

பெருக்கியில் கசிவுகள் (Leakages of Multiplier) : வருவாய் ஒட்டத்தில் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டு, புதிய முதலீட்டினால் ஏற்படும் பெருக்கியின் விளைவு ஆற்றல்குறைந்து போவதைக் 'கசிவு' என்கின்றோம். இத்தகைய கசிவினால், வருவாய் ஒவ்வொரு சுற்றிலும் மிகவும் குறையும். அப்படிப்பட்ட கசிவுகளில் முக்கியமானவற்றைக் கூறலாம்.

1. சேமிப்பு: பெருக்கி செயல்படுவதில் சேமிப்பு முக்கியமான கசிவாகும். வருவாய் கூடுகின்றபொழுது கூடுதல் வருவாயை எல்லாம் செலவிடுவதில்லை. சேமிப்புக் கூட்டினால் பெருக்கியின் அளவு குறையும். இதனால் வருவாய் குறையும்.

2. மிகுதியான ரொக்க விருப்பம் (Liquidity Preference) : மக்களிடம் பேரநோக்கம், முன்னெச்சரிக்கை நோக்கம், ஊகநோக்கம் ஆகியவற்றிற்காக கூடுகின்ற வருவாயில் பெரும் பகுதியை ரொக்கமாக வைத்திருக்கும் பழக்கம் இருந்தால், இது வருவாய் ஒட்டத்திலிருந்து கசிவாகச் செயல்படும். வருவாய் கூடுகின்றபொழுது மக்கள் நீர்மை விருப்பத்தின் காரணமாக பெரும்பகுதியை கையில் வைத்திருப்பதால் பெருக்கி செயல்படுவது தடைப்படுகின்றது.

3. பழைய பங்குகளையும் பத்திரங்களையும் வாங்குதல் : கூடுகின்ற வருவாயில் ஒரு பகுதியை நுகர்வுக்குச் செலவிடாமல் பழைய பங்குகளையும் பத்திரங்களையும் வாங்கப் பயன்படுத்தினால் நுகர்வுச் செலவு குறையும். இதனால் பெருக்கி வீழ்ச்சியடையும்.

4. கடன் தீர்வு : கூடுகின்ற வருவாயை நுகர்வுக்குப் பயன்படுத்தாமல், பழைய கடனைத் தீர்க்கப் பயன்படுத்தினால், அந்த அளவிற்கு வருவாய் ஒட்டம் குறைய, பெருக்கியின் ஆற்றல் குறையும்.

5. விலை ஏற்றம் : முதலீடு கூடுகின்றபொழுது பணவீக்கம் ஏற்பட்டு விலை கூட்டினால் நுகர்வுச் செலவு கூடும். இதனால் கூடிய வருவாய் விலை ஏற்றத்தினால் ஈடுகட்டப் பெற்றால் உண்மையான நுகர்வும் வருவாயும் குறையும்.

6. இறக்குமதி : அதிகரிக்கும் வருவாயை இறக்குமதிப் பொருட்களை வாங்கப் பயன்படுத்தினால் உள்ளூட்டுப் பொருட்களின் நுகர்வில் மாற்றம் ஏற்படாது. இதனால் பெருக்கி ஆற்றலற்றதாகும்.

7. **ஆதாயத்தைப் பகிராமை :** கூட்டுப்பங்கு நிறுவனங்களின் ஆதாயத்தைப் பங்குதாரர்களுக்குப் பகிர்ந்தளிக்காமல் காப்பு நிதியில் வைத்திருந்தால், இது வருவாய் ஒட்டத்தில் கசிவாகச் செயல்படும். பகிர்ந்தளிக்கப்படாத ஆதாயத்தால் நுகர்வு குறைவதால் பெருக்கியின் வேகமும் குறையும்.

8. **வரினிதிப்பு:** அரசு வளர்வீத வரி விதிக்கும் பொழுது வரி செலுத்துகின்றவர்கள் செலவிடும் தொகை குறைவதால் நுகர்வுச்செலவும் குறையும். இதே போல நுகர்வுப் பொருட்களின் மீது வரிவிதித்தால், விலை கூட, அதிகரிக்கும் வருவாயில் ஒரு பகுதியைக் கூடிய விலைக்குப் பயன்படுத்துவதால் வருவாயின் விளைவு குறையும். இப்படி வரி பெருக்கியின் அளவைக் குறைக்கும்.

9. **நுகர்பொருட்களின் மிகுதியான கையிருப்பு :** கையிருப்பில் மிகுதியாக நுகர்பொருட்கள் இருந்து, நுகர்பொருட்களுக்கான கூடுதல் தேவையை இருக்கின்ற பொருட்களின் அளிப்பே நிறைவு செய்துவிட்டால் உற்பத்தி, வேலைவாய்ப்பு, வருவாய் ஆகியவற்றில் மாற்றம் ஏற்படாது. இதனால் பழைய இருப்புப் பொருட்கள் தீர்கின்றவரை பெருக்கி செயல்படாது.

10. **பொதுத்துறை முதலீடு:** அதிகரித்த முதலீட்டின் விளைவாகக் கூடுகின்ற வருவாயைப் பொதுச் செலவுத் திட்டம் பாதித்தால், தனியார் தங்களது வருவாயை மேலும் முதலீடு செய்ய விரும்பாமல் போகலாம். எடுத்துக்காட்டாக, அரசு மிகுதியாக முதலீடு செய்யும் பொழுது உற்பத்திக் காரணிகளின் செலவு கூடி தனியார் முதலீட்டைப் பாதிக்கும்.

திறனாய்வு : பெருக்கிக் கோட்பாட்டில் திறனாய்வாளர்கள் சில குறைகளைச் சுட்டிக் காட்டுகின்றனர்.

1. பெருக்கிக் கருத்து முதலீடு கூடுவதால் வருவாயில் ஏற்படும் மாற்றத்தைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்கின்றது. ஆனால் வருவாய் கூடுவதால் முதலீட்டில் மேலும் என்ன மாற்றம் ஏற்படுமென்பதை ஆராயவில்லை. இதனை கீன்ஸ்க்குப் பின்வந்த முடுக்கி (Accelerator) கருத்து விளக்குகின்றது.

2. இது நுகர்வு வருவாயை மட்டும் சார்ந்திருப்பதாகக் கருதுகின்றது. இது உண்மையல்ல. வேறு பல காரணிகளும் பாதிக்கின்றன. அவை பெருக்கியின் அளவைப் பாதிக்கலாம்.

3. பெருக்கிக் கருத்து இறுதிநிலை நுகர்வு விரும்பம் மாறாமலிருக்கு மென்று கருதுகின்றது. ஆனால் நடைமுறை இயங்கு

நிலைப் பொருளாதாரத்தில் இறுதிநிலை நுகர்வு விருப்பம் மாறாமல் இருப்பதில்லை. அது மாறுவதைப் பார்க்கின்றோம்.

4. பெருக்கிக் கருத்துக் கால இடைவெளியின்றி, முதலீட்டில் மாற்றம் உடனடியாக வருவாயில் மாற்றத்தையும், மற்றும் நுகர்பொருட்களின் உற்பத்தியிலும் நுகர்விலும் மாற்றத்தையும் கொண்டு வருமென்று கருதுகின்றது. இது கால மாற்றத்தேக்கச் சமநிலைப் பகுத்தாய்வென்று திறனாய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர். ஆனால் நடைமுறையில் கால இடைவெளியின்றி இந்த மாற்றங்கள் ஏற்படுவதில்லை.

5. கீன்சின் பெருக்கிக் கோட்பாடு, இறுதிநிலை நுகர்வு விருப்பம் சைபருக்கு மேலும் ஒன்றுக்குக் கீழும் இருக்குமென்றும்; நுகர்வுக்கும் வருவாய்க்கும் இடையில் நேரடித் தொடர்பு இருக்குமென்றும் கருதுகின்றது. ஆனால் வருவாய் - நுகர்வு புள்ளிவிவரங்களை ஆராய்ந்ததில் இரண்டுக்குமுள்ள தொடர்பு நேர்கோட்டுத் தொடர்பாக இருப்பதில்லையென்றும், மிகவும் சிக்கலானதென்றும் திறனாய்வாளர்கள் சுட்டிக்காட்டுகின்றனர். நுகர்வு நடைமுறை வருவாயை மட்டுமின்றி, கடந்த கால வருவாயையும், எதிர்பார்க்கும் வருவாயையும் சார்ந்திருப்பதனை கார்டனர் ஆக்லே (Gardner Ackley) சுட்டிக்காட்டு கின்றார்.

6. பெருக்கிக் கருத்து மிகவும் எளிமையான பல எடுகோள்களின் அடிப்படையில் அமைந்துள்ளதால் சிக்கலான நடைமுறைக்கு ஏற்றதாக இல்லை.

7. பெருக்கி இயல்பாக தானே ஏற்படும் முதலீட்டை மட்டுமே கணக்கிலெடுத்துக் கொள்கின்றது. தூண்டப் பெற்ற முதலீட்டை கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளாததை இதன் குறையாகச் சிலர் கூறுகின்றனர்.

டி.ஹெச்.ராபர்ட்சன் (T.H.Rabertson), ஏ.பி.லெர்னர் (A.P.Lerner), ஆகியோர் பெருக்கிக் கருத்தை கடுமையாகச் சாடுகின்றனர். ஆனால் ஹாரராடு (Horrod), ஹேன்சன் (Hanson), சாமுவேல்சன் (Samuelson) போன்றோர் இந்தக் கருத்தை மிகவும் ஆதரிக்கின்றனர்.

பெருக்கிக் கருத்தின் முக்கியத்துவம்: வருவாய்-வேலை வாய்ப்புக் கோட்பாட்டிற்கு கீன்ஸ் அளித்த கருத்துக்களில் முக்கியமானது பெருக்கி கருத்தாகும். "பொருளாதாரச் சிந்தனையில் இது புதிய காற்றை வீசச் செய்துள்ளது", என்று ரிச்சர்டு குட்வின் (Richard Goodwin) கூறுகின்றார். பெருக்கிக் கருத்து எப்படி முக்கியத்துவம் பெறுகின்றதென்பதைக் கூறலாம்.

1. **முதலீடு** : பெருக்கிக் கருத்து வருவாய் வேலைவாய்ப்புக் கோட்பாட்டில் முதலீட்டின் முக்கியத்துவத்தை விளக்குகின்றது. முதலீட்டில் ஏற்படும் மாறுதல்கள் எப்படி வருவாயிலும், வேலை வாய்ப்பிலும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்துகின்றனவென்பதைக் கூறுகின்றது.

2. **வாணிபச்சுழல்**: எப்படி பொருளாதாரத்தில் வாணிபச் சுழல்-ஏற்ற இறக்கங்கள் ஏற்படுகின்றதென்பதை விளக்குகின்றது. முதலீடு குறைந்தால் வருவாயும் வேலைவாய்ப்பும் பெருக்கல் வீதத்தில் குறைய பொருளாதாரம் இறங்கி மந்த நிலைக்குச் செல்கின்றது. மாறாக முதலீடு கூடுதல் பொருளாதாரத்தைச் செழிப்பு நிலைக்குக்கொண்டு செல்கின்றது. இந்த வகையில் வாணிபச் சுழலை ஏற்படுத்துவதில் பெருக்கி பெரும் பங்கு பெறுகின்றது.

3. **சேமிப்பு-முதலீட்டுச் சமநிலை** : பெருக்கி சேமிப்புக்கும் முதலீட்டுக்கும் இடையில் சமன்பாடு ஏற்படத் துணை செய்கின்றது. சேமிப்பும், முதலீடும் சமநிலையில் இல்லாத பொழுது பெருக்கி செயல்பட்டு சமநிலைக்குக் கொண்டு வருகின்றது.

4. **பொருளாதாரக் கொள்கைகளை உருவாக்க**: தற்கால அரசுகள் தங்களது பொருளாதாரக் கொள்கைகளை உருவாக்க பெருக்கிக் கருத்து துணை செய்கின்றது. இக்கருத்து பொருளாதார நடவடிக்கைகளில் அரசு தலையிடலாமென்று கூறுகின்றது. (i) வேலை வாய்ப்பைப் பெருக்க அரசு முதலீடு செய்ய வேண்டுமென்று பெருக்கிக் கருத்து கூறுகின்றது. (ii) வாணிபச் சுழலை அரசு பெருக்கிக் கருத்தின் அடிப்படையில் கட்டுப்படுத்தலாம். பணவீக்கக்காலத்தில் முதலீட்டைக் குறைக்கலாம். பணவாட்டக் காலத்தில் முதலீட்டைக் கூட்டலாம். (iii) பற்றாக்குறை நிதியாக்கத்தின் முக்கியத்துவத்தையும் இது விளக்குகின்றது. பற்றாக்குறை நிதியாக்கத்தின் மூலம் முதலீட்டைக் கூட்டி வேலைவாய்ப்பையும் வருவாயையும் பெருக்கலாம். (iv) அரசு பொதுத்துறை முதலீட்டின் இன்றியமையாதன்மையையும் இக்கருத்து விளக்குகின்றது.

கானின் வேலைவாய்ப்புப் பெருக்கி (Kahn's Employment Multiplier)

பொதுத்துறை முதலீட்டினால் மொத்த வேலைவாய்ப்பில் ஏற்படக்கூடிய சாதக விளைவுகளைப் பற்றி ஆராய்கையில் 1931-ல் பேராசிரியர் ஆர்.எப்.கான் வேலைவாய்ப்புக் கருத்தைக் கூறினார். வேலைவாய்ப்புப் பெருக்கி என்பது அடிப்படை வேலைவாய்ப்புக் கூடுவதின் விளைவாக மொத்த வேலைவாய்ப்புக் கூடும் வீதத்தைக்

13. முதலீட்டுச் சார்பு (INVESTMENT FUNCTION)

“முழுநிறை வேலை நிலைக்கு மிகவும் இன்றியமையாத தேவை முதலீடாகும். முதலாளித்துவப் பொருளாதாரத்தில் அதுதான் வளத்தின் திறவுகோலாக இருக்கின்றது.” என்று கென்னத் குரிஹாரா குறிப்பிடுகின்றார். விளைவுள்ள தேவையைச் சார்ந்தே நாட்டின் வேலைவாய்ப்பு, உற்பத்தி, வருவாய் அமைகின்றது. விளைவுள்ள தேவை நுகர்வையும் முதலீட்டையும் சார்ந்துள்ளது. நுகர்வு குறுகிய காலத்தில் ஏறத்தாழ நிலையாக உள்ளது. ஆதலால் முதலீட்டைக் கூட்டுவதன் மூலமாகத்தான் வேலை வாய்ப்பைக் கூட்ட வேண்டியுள்ளது. இத்ந அடிப்படையில் கீன்ஸ் முதலீட்டை ஆற்றல் மிக முக்கிய மாறியாகக் (Strategic Variable) கருதுகின்றார்.

கருத்து விளக்கம் : ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திட்டத்தில் புதிய கட்டுமானங்களாகவும், புதிய மூலதனக் கருவிகளாகவும், வாணிப இருப்புக் கருவிகளில் தோன்றும் மாற்றங்களாகவும் ஏற்படுபவற்றின் மதிப்பை முதலீடு என்கின்றோம். இதனை மொத்த முதலீடாகவும், நிகர முதலீடாகவும் பிரித்துப் பார்க்கலாம். மொத்த முதலீட்டில் மாற்ற வேண்டிய முதலீட்டைக் கழித்துவிட்டால் நிகர முதலீட்டை அறியலாம்.

பொதுவாக, பங்கு அங்காடியில் கிடைக்கின்ற பங்குகளை, பத்திரங்களை வாங்குகின்றபொழுது நாம் முதலீடு செய்வதாகக்

கருதுகின்றோம். ஆனால், இதனை உண்மையான முதலீடு என்று கூறமுடியாது. ஏனென்றால், பங்குகளையும் பத்திரங்களையும் வாங்குகின்ற பொழுது, இருக்கின்ற சொத்துக்கள் கைமாறுகின்றனவே தவிர மொத்த முதலீடு மாறுவதில்லை. ஆதலால், இதனை நிதிமுதலீடு (Financial Investment) என்கின்றோம்.

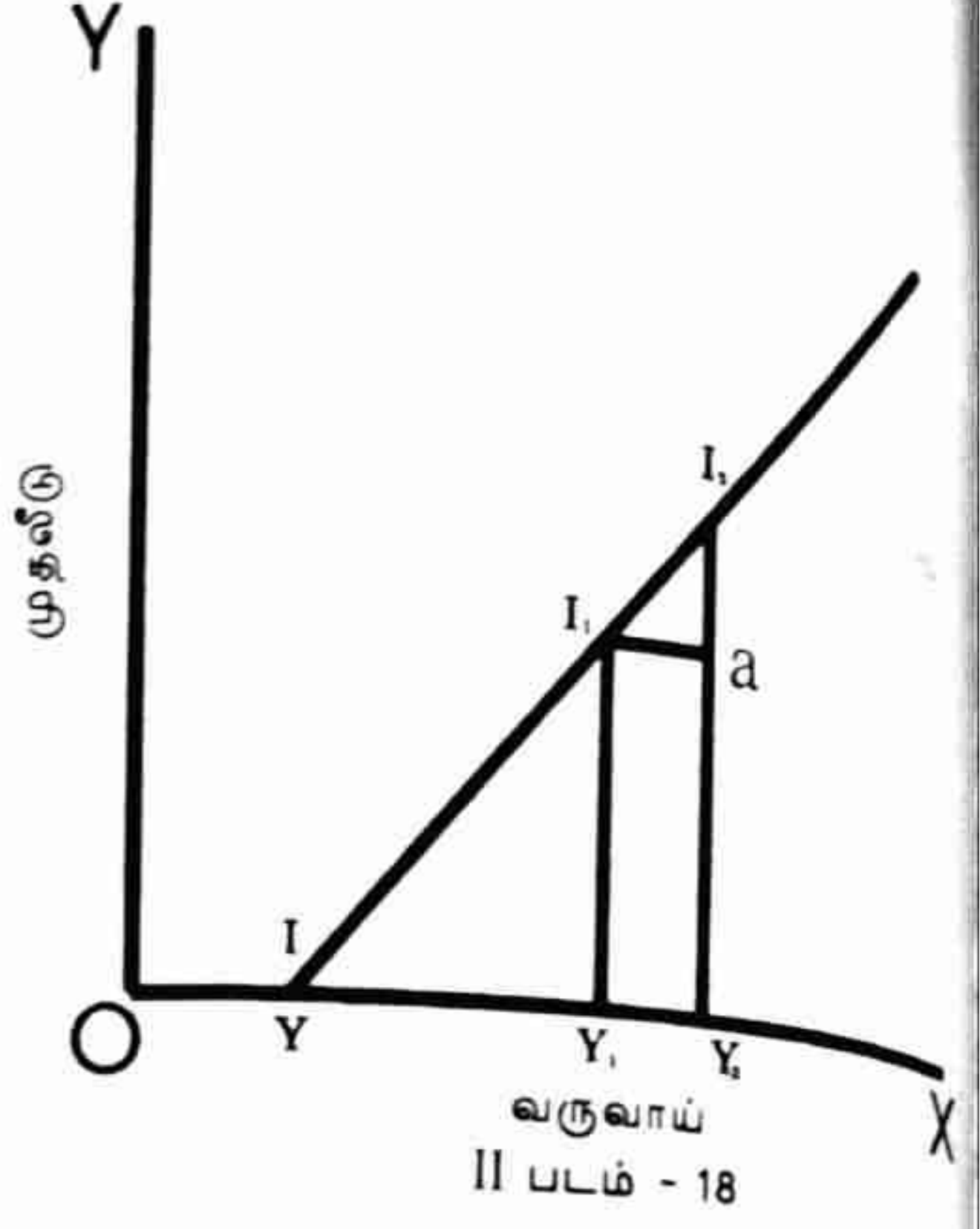
கீன்ஸ் உண்மையான முதலீட்டையே முதலீடு என்கின்றார். உண்மையான முதலீடு மூலதனக் கருவிகளின் இயல்பைக் கூட்டுகின்றது. இத்தகைய முதலீடு மூலதனப் பொருட்களின் உற்பத்திகளையும், வாங்குதலையும் அதிகரிக்கின்றது. இதனால் வருவாய் நிலையும், உற்பத்தி அளவும் கூடுகின்றன. அதாவது புதிய கருவிகள், எந்திரங்கள், அணைகள், சாலைகள், கட்டிடங்கள் போன்று கட்டப்பெறுகின்ற பொதுப் பணிப்படைப்புகள்; தொழில், வாணிபத்தைத் தொடங்கி நடத்த மேற்கொள்ளும் செலவுகள் ஆகியவை எல்லாம் உண்மையான முதலீட்டில் அடங்குகின்றன. ஜோன் ராபின்சன் (Joan Robinson), "புதிய வீடு கட்டுவது, புதிய தொழிற்சாலையைக் கட்டுவது மூலமாக மூலதனத்தைக் கூட்டுவதை முதலீடு என்கின்றோம். முதலீடு என்பது இருக்கின்ற பொருட்களின் இருப்பைக் கூட்டுவதாகும்," என்கின்றார்.

II. முதலீட்டின் வகைகள்

(i) **தூண்டப் பெற்ற முதலீடு (Induced Investment) :** ஹிக்ஸ் (Hicks) முதலீட்டை தூண்டப்பெற்ற முதலீடு என்றும் தானே ஏற்படும் முதலீடு என்றும் இருவகைகளாகப் பிரிக்கின்றார். தூண்டப்பெற்ற முதலீடு தனியார் முதலீடாக இருக்கின்றது. தூண்டப்பெற்ற முதலீடு ஆதாய நோக்கமுடையதாக, அதாவது வருவாய் நோக்கமுடையதாக இருக்கும். விலைகள், கூலிகள், வட்டி மாற்றங்கள் போன்றவை ஆதாயத்தைப் பாதிப்பதன் மூலமாக முதலீட்டைத் தூண்டுகின்றன. விளைவுள்ள தேவை முதலீட்டிற்கு ஆக்கம் தருகின்றது. வருவாய் கூடுகின்ற பொழுது நுகர்வு கூடுகின்றது. அதிகரிக்கின்ற நுகர்வுத் தேவைக்கேற்பப் பொருட்களை உற்பத்தி செய்ய முதலீட்டைக் கூட்ட வேண்டியுள்ளது. தூண்டுகின்ற முதலீடு வருவாய்ச் சார்புடையதாகும் $[I=f(y)]$. அதாவது வருவாய் நெகிழ்ச்சியுடையதாகும். வருவாய் விகிதம் கூடுவதற்கும் குறைவதற்கு மேற்ப, முதலீடு கூடவும் குறையவும் செய்கின்றது. இதனை வரைபடத்தின் மூலம் விளக்கலாம்.

வரைபடத்தில் II முதலீட்டுக் கோடாகும். அது வருவாயின் வெவ்வேறு நிலைகளின் தூண்டப்பெற்ற முதலீடு எவ்வளவு இருக்குமென்பதைக் காட்டுகின்றது. OY வருவாயில் முதலீடு இல்லை.

வருவாய் OY_1 ஆகக் கூடுகின்ற பொழுது முதலீடு Y_1I_1 ஆக உயர்கின்றது. வருவாய் OY_2 ஆக மிகுகின்ற பொழுது முதலீடு Y_2I_2 ஆக மாறுகின்றது. அதாவது Y_1Y_2 ஆகக் கூடும் பொழுது முதலீடு I_1I_2 அளவு உயர்கின்றது.

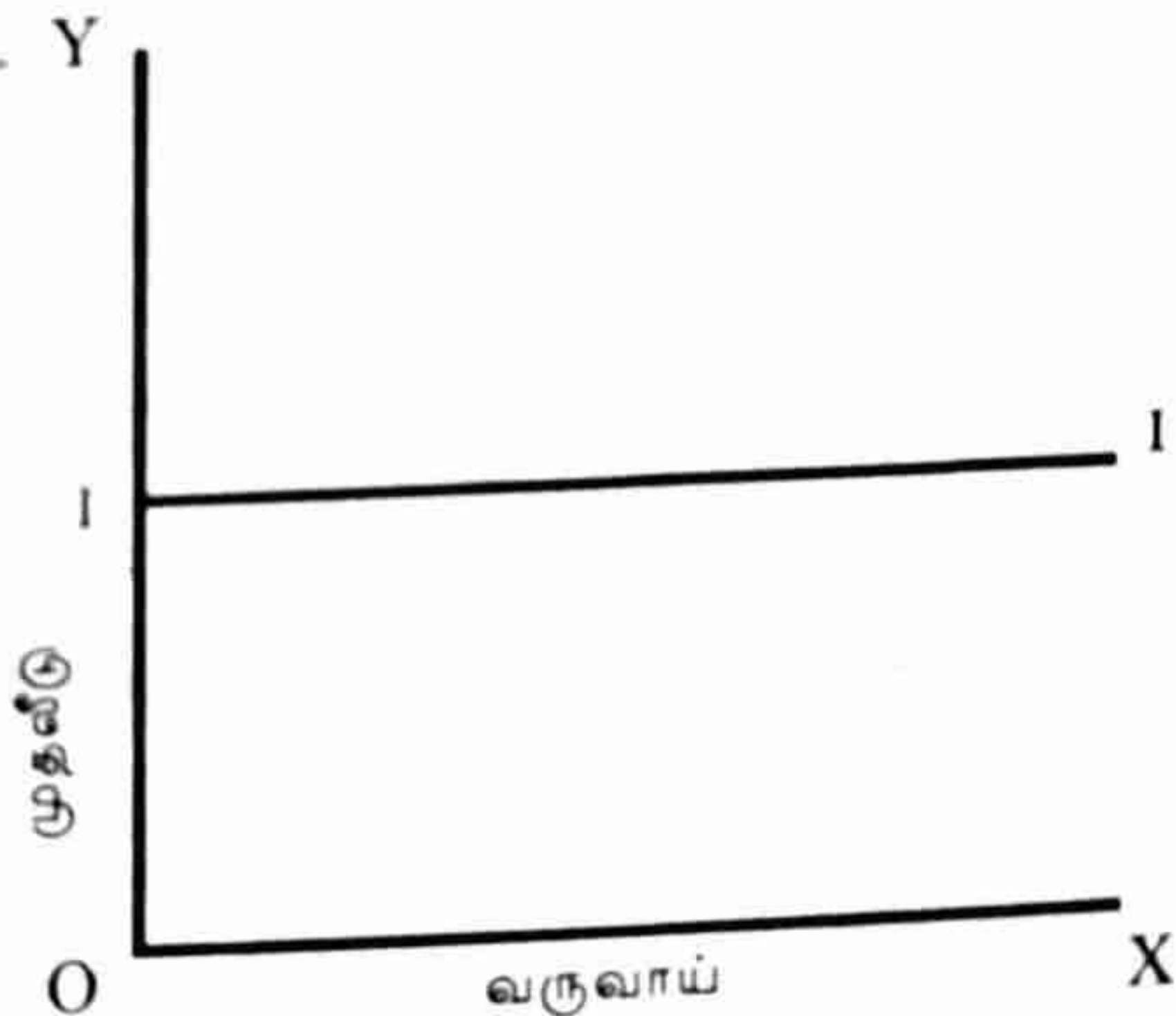
தூண்டப்பெற்ற முதலீட்டை
 (1) சராசரி முதலீட்டு விருப்பம் (The Average Propensity to Invest) என்றும்
 (2) இறுதி

நிலை முதலீட்டு விருப்பம் (The Marginal Propensity to Invest) என்றும் பகுக்கலாம். (1) சராசரி முதலீட்டு விருப்பம் என்பது மொத்த முதலீட்டுக்கும் மொத்த வருவாய்க்கும் உள்ள விகிதமாகும். அதாவது I/Y . ஒரு நாட்டின் வருவாய் 250 கோடி ரூபாயாக இருக்கின்ற பொழுது 50 கோடி ரூபாய் முதலீடு செய்தால் சராசரி முதலீட்டு விகிதம் $50 \div 250 = 0.2$. வரைபடத்தில் கூற வேண்டுமானால், OY_2 வருவாயில் Y_2I_2 முதலீடாக இருப்பதால் சராசரி முதலீட்டு விருப்பம் $Y_2I_2 \div OY_2$ (2) இறுதிநிலை முதலீட்டு விருப்பம் என்பது வருவாயில் ஏற்படும் மாற்றத்திற்கும் முதலீட்டில் ஏற்படும் மாற்றத்திற்கும் உள்ள விகிதமாகும். இதனை $\Delta I / \Delta Y$ என்று கூறலாம். வருவாய் 200 கோடி ரூபாயிலிருந்து 250 கோடி ரூபாயாகக் கூடுகின்ற பொழுது முதலீடு 40 கோடி ரூபாயிலிருந்து 50 கோடியாகக் கூடினால் இறுதி நிலை முதலீட்டு விருப்பம் $10\% \cdot 50 = 0.2$. வரைபடத்தில் a / Y_1Y_2 இறுதிநிலை முதலீடாகும்.

(ii) தானே ஏற்படும் முதலீடு : (Autonomous Investment) வருவாய் உற்பத்தி நிலைகளைச் சாராமல் செய்யக்கூடிய முதலீட்டை தானே ஏற்படும் முதலீடு அல்லது சுயாதிகார முதலீடு என்கின்றோம். ஆதாய நோக்கமின்றியே ஏற்படுவது இவ்வகை முதலீடாகும் இது பொதுத்துறை முதலீடாக அமைகின்றது. ஹிக்ஸ் (Hicks), - "கண்டுபிடிப்புக்களோடு நேரடி தொடர்பில் ஏற்படக்கூடிய முதலீடுகள். நீண்டகாலத்தில் தங்களது செலவைத் தாங்களே செலுத்துமென்று எதிர்பார்க்கின்ற மிக நீண்டகால முதலீடுகள் ஆகியவை எல்லாவற்றையும் தானே ஏற்படும் முதலீடு எனக் கருதலாம்", என்கின்றார்."

தானே ஏற்படும் முதலீடு வருவாய் மாற்றங்களால் பாதிக்கப்படுவதில்லை. அதாவது வருவாய் நெகிழ்ச்சியற்றதாக இருக்கின்றது. இது பெரும்பாலும் கண்டுபிடிப்புகள், புத்தாக்கங்கள், மக்கள் தொகைப் பெருக்கம், உழைப்புச் சக்திப் பெருக்கம், ஆராய்ச்சிகள், சமுதாயச் சட்ட நிறுவனங்கள், பருவகால மாற்றங்கள், போர் புரட்சி போன்ற புறக் காரணிகளால் ஏற்படுகின்றது. ஆனால், இது தேவைய மாற்றங்களால் பாதிக்கப்படுவதில்லை. மாறாக இது தேவையை மாற்றுகின்றது. தனியாராலோ, அரசாலோ மேற்கொள்ளப் பெறுகின்ற சமுதாய, பொருளாதார மேல் நிலை முதலீட்டுச் செலவுகள் இவ்வகையைச் சார்ந்தவை. எடுத்துக்காட்டாக, கட்டிடங்கள், அணைக்கட்டுகள், சாலைகள், கால்வாய்கள், பள்ளிகள், மருத்துவ நிலையங்கள் ஆகியவற்றைக் கூறலாம். இவை அரசின் கொள்கைகளை ஒட்டி அமைபவை. ஆகலால்தான், தானே ஏற்படும் முதலீடு பொதுத்துறை முதலீடாக இருக்குமென்று கூறுகின்றனர்.

வரைபடத்தில் II கோடு தானே ஏற்படும் முதலீட்டைக் குறிக்கின்றது. இக்கோடு OX அச்சுக்கு இணைகோடாக இருப்பதைக் காணலாம். இது எல்லா வருவாய் நிலைகளிலும் முதலீடு மாறாமல் இருக்கின்றது என்பதை விளக்குகின்றது.

(iii) தனியார் முதலீடு (Private Investment) : தனிப்பட்ட மனிதர்களும் நிறுவனங்களும் ஆதாய நோக்கத்தோடு செய்வது

தனியார் முதலீடாகும். தனியார் முதலீடு ஆதாய நெகிழ்ச்சியுடையது. இது தூண்டப் பெற்ற முதலீடாகும். தனியார் முதலீடும் ஒரு பக்கம் வட்டி விகிதத்தையும் மறுபக்கம் மூலதனத்தின் இறுதிநிலை ஆக்கத்திறனையும் சார்ந்து அமைகின்றது. இறுதிநிலை ஆக்கத்திறன் மிகுதியாகவும், வட்டிவிகிதம் குறைவாகவும் இருக்கின்ற வரை தனியார் முதலீடும் கூடும். (iv) பொதுத்துறை முதலீடு (Public Investment) அரசின் பல்வேறு துறைகளும் செய்வதை பொதுத்துறை முதலீடு என்கின்றோம். நமது நாட்டின் மத்திய அரசு இருப்புப்பாதைகள், கனரகத்

தொழிற்சாலைகள், செய்தித்துறைகள், பல்நோக்கு அணைக்கட்டுகள் போன்றவற்றில் முதலீடு செய்வதையும், மாநில அரசுகள், மருத்துவ நிலையங்கள், கால்வாய்கள், பள்ளிகள், சாலைகள் போன்றவற்றிற்குச் செலவு செய்வதையும் பொதுத்துறை முதலீட்டிற்கு எடுத்துக்காட்டாகக் கூறலாம். பொதுத்துறை முதலீடுகள் பொதுப் பயன்பாட்டு நோக்கத்திலேயே ஏற்படுகின்றன. தற்காலத்தில் ஆதாய நோக்கத்திலும் பொதுத்துறை முதலீடுகளை மேற்கொள்கின்றனர். ஆதலால் எல்லாப் பொதுத்துறை முதலீடுகளையும் தானே ஏற்படுபவை என்று கூறமுடியாது. அவை தூண்டப் பெற்ற முதலீடுகளாகவும் உள்ளன.

(v) **உள்நோக்கமுடைய, உள்நோக்கமற்ற முதலீடுகள் :** உண்மையான முதலீடுகளை உள்நோக்கமுடைய முதலீடுகள் என்றும் உள்நோக்கமற்ற முதலீடுகள் என்றும் இருவகைகளாகப் பிரிக்கலாம். உள்நோக்கமுடைய முதலீடுகள் "(Intended Investment) என்பவை திட்டமிட்டு ஆக்கத் திறனைக் கூட்டுவது, ஆக்கச் செலவைக் குறைப்பது, எதிர்கால ஆதாயத்தைப் பெருக்குவது போன்று குறிப்பிட்ட நோக்கங்களுக்காக மேற்கொள்ளப் பெறுபவைகளாகும். எதிர்பாராத வாணிப, தொழில் மாற்றங்களால் குறிப்பிட்ட நோக்கமின்றி முதலீடு செய்வதை உள் நோக்கமற்ற முதலீடு என்கின்றோம்.

V. முதலீட்டைத் தூண்டுகின்ற (தீர்மானிக்கின்ற) காரணிகள்

தனியார் முதலீட்டைத் தூண்டுகின்ற காரணிகள் பல்வேறு வகையாக உள்ளன. நீண்டகாலத்தில் சமுதாய, பொருளாதார பண்பாட்டுக் காரணிகள் முதலீட்டைப் பாதிக்கின்றன. கீன்ஸ் குறுகிய காலத்தில் மூலதனத்தின் இறுதிநிலை ஆக்கத்திறனும் வட்டிலீதமும் முதலீட்டை நிர்ணயிப்பதாகக் கருதினார். இவற்றைத் தனித்தனியாக

விரிவாகப் பின்னால் பார்க்கலாம். ஆனால், பொதுவாக முதலீட்டை நிர்ணயிக்கும் காரணிகளைத் தொகுத்துக் கூறலாம்.

1. வட்டி வீதம் : முதலீடு வட்டி வீதத்தைச் சார்ந்துள்ளது. வட்டி வீதத்தை ரொக்க (நீர்மை) விருப்பம் நிர்ணயிக்கின்றது. குறைந்த வட்டிக்குக் கடன் கிடைத்தால் முதலீட்டைக் கூட்டுவார்கள். பணத்தின் தேவையும் அளிப்பும் வட்டி வீதத்தைத் தீர்மானிக்கின்றன.

2. மூலதனத்தின் இறுதி நிலை ஆக்கத்திறன் : முதலீடு கூடுவதன் மூலம் எதிர்பார்க்கின்ற ஆதாயத்தை விட இறுதிநிலை ஆக்கத்திறன் குறைகின்றது. வட்டி வீதத்தை விட இறுதிநிலை ஆக்கத்திறன் மிகுதியாக இருக்கின்ற வரை முதலீட்டைக் கூட்டுவார்கள்.

3. மூலதனப் பொருட்களின் இருப்பு : மூலதனப் பொருட்கள் மிகுதியாக இருப்பதால் முதலீட்டைக் கூட்டமாட்டார்கள். எச்ச நிலையில் மூலதனக் கருவிகள் இருந்தால் அவற்றை முழுமையாகப் பயன்படுத்துவார்களே தவிர முதலீட்டைக் கூட்ட மாட்டார்கள்.

4. வருவாய் நிலை : நாட்டின் வருவாய் கூடுகின்றபொழுது, நுகர்வு கூடும். இதனால் பொருட்களின் தேவைகூட முதலீடு தூண்டுதலடையும்.

5. வாணிப எதிர்பார்ப்புகள் : எதிர்காலத்தில் ஆதாயம் நிறையக் கிடைக்குமென்று எதிர்பார்த்தால் முதலீட்டைக் கூட்டுவார்கள். இல்லையெல் முதலீட்டைக் குறைப்பார்கள்.

6. நுகர்வோர் தேவை : நாட்டின் நுகர்வோரின் தேவை கூடினால் முதலீடும் கூடும். எதிர்காலத்தில் தேவை கூடுமென்று எதிர்பார்த்தாலும் முதலீடு கூடும். ஆனால், தேவை குறைந்தால் முதலீடு குறையும்.

7. நீர்மைத் தன்மைச் சொத்துக்கள் : நிறுவனங்களின் பகிர்ந்து கொடுக்காத ஆதாயம், ஒதுக்கு நிதிகள் போன்றவை மிகுதியாக இருந்தால் முதலீடு கூடும். நீர்மைத்தன்மையுள்ள சொத்துக்கள் குறைவாக இருந்தால் முதலீடுகள் குறையும்.

8. கண்டுபிடிப்புக்களும் புத்தாக்கங்களும் : உற்பத்திச் செலவைக் குறைக்கக் கூடிய கண்டுபிடிப்புக்களும் புத்தாக்கங்களும் மிகுதியாகத் தோன்றினால் முதலீட்டைக் கூட்டுவார்கள்.

9. புதிய பொருட்கள் : புதுப்புது பொருட்களைக் குறைந்த செலவில் உற்பத்தி செய்து அதிக விலைக்கு விற்பனை செய்யும் வாய்ப்பு இருந்தால் முதலீடு கூடும்.

10. மக்கட் பெருக்கம் : மக்கள்தொகை பெருகுகின்ற பொழுது எல்லா வகையான பொருட்களுக்கும் தேவை கூடும். இதனால் முதலீடு உயரும்.

11. அரசின் கொள்கை : அரசு குறைவாக வரிவிதித்தால் முதலீடு கூடும்.

12. அரசியல் சூழல் : நாட்டின் அமைதியான அரசியல் சூழ்நிலை முதலீட்டைக் கூட்டும். நாட்டில் போராட்டங்களும் கலகங்களும் இருந்தால் முதலீடு குறையும்.

9. முடுக்கக் கோட்பாடு

(ACCELERATION PRINCIPLE)

முடுக்கிக் (Accelerator) கருத்து பேரியல் பொருளாதாரப் பகுத்தாய்வில் முக்கியமான இடத்தைப் பெறுகின்றது. இதனை 'முடுக்கிக்கோட்பாடு' (Acceleration Principle) என்றும் "வருவிக்கப்பெற்ற தேவையின் முடுக்கிக்கோட்பாடு" (The principle of Acceleration Derived Demand) என்றும், பெரிதாக்கப்பெற்ற வருவிக்கப்பெற்ற தேவையின் கோட்பாடு' (The Principle of Magnified Derived Demand) என்றும், தொடர்பானது (The Relation) என்றும் பல பெயர்களில் அழைக்கின்றனர். பெருக்கி, முதலீட்டின் விளைவு வருவாயின் மீது எப்படியிருக்குமென்பதைக் காட்டுகின்றது. ஆனால் முடுக்கிக்கோட்பாடு நுகர்வின் மாற்றங்களின் விளைவுகள் முதலீட்டில் எப்படியிருக்குமென்பதைக் கூறுகின்றது. இரண்டு கருத்துக்களும் ஒன்றோடொன்று முரண்பட்டவையல்ல. இவை இரண்டும் நாட்டின் வருவாயைப் பாதிப்பனவற்றை விளக்கும் இணைக்கோட்பாடுகளாகும்.

முடுக்கிக் கருத்தை முதன் முதலில் செப்பனிடிப்பதாத முறையில் பிரெஞ்சுப் பொருளியலறிஞரான ஆல்பெர்ட் ஆவ்டாலின் (Albert Aftline) உருவாக்கிக் கொடுத்தார். இந்தக் கருத்தை செம்மைப்படுத்தி, முழுமைப்படுத்தி அளித்து, இதனைப் புகழ்பெறச்

செய்தவர் அமெரிக்கப் பொருளியலறிஞரான ஜே.எம்.கிளார்க்(J.M.Clark) ஆதலால் பொதுவாக இவரோடு தொடர்புபடுத்தி இக்கருத்தினைக் கூறுகின்றனர். இவர்களோடு கூட பிக்கர் டைக் (C.F.Bickerdike) என்பவரும் இக்கருத்தினை உருவாக்குவதில் முன்னோடியாகத் திகழ்ந்தார். இந்தக் கருத்து வளர்ச்சிக்குத் துணைசெய்தவர்களில் ஹாத்ரே, ரெக்னார் பிரிஷ் ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். ஹார்ராடு (Harrod) இக்கருத்தை வாணிபச்சுழலோடு சேர்த்து ஆராய்ந்தார். ஹிக்கம் (Hicks) சாமுவேல்சனும் தற்காலத்தில் பெருக்கியும் முடுக்கியும் இணைந்து எப்படி வாணிபச் சுழலை உருவாக்குகின்றதென்பதை விளக்கியுள்ளனர்.

முடுக்கி பற்றி கீன்ஸ் தனது பொதுக்கோட்பாடு நூலில் எதுவுமே கூறவில்லை என்பது சுட்டிக்காட்டத்தக்கது.

முடுக்கிக் கருத்து விளக்கம்: பெருக்கிக்கருத்து முதலீடு கூடுகின்றபொழுது வருவாய் பெருக்கப்படுகின்றதென்று கூறுகின்றது. முடுக்கிக்கருத்து நாட்டு வருவாயில் ஏற்படும் மாற்றம் முதலீட்டை முடுக்கும் - ஊக்கும் - விரைவுபடுத்தும் என்பதைக் காட்டுகின்றது.

முதலீடு நுகர்வைச் சார்ந்திருக்கின்றதென்ற அடிப்படையின் மீது முடுக்கிக்கருத்தை உருவாக்கியுள்ளனர். முடுக்கிக் கோட்பாடு வருவிக்கப் பெற்ற தேவைக் கருத்தினைச் சார்ந்து அமைந்துள்ளது.. நுகர்பொருட்களின் தேவை கூடும்பொழுது மூலதனப் பொருட்களின் (எந்திரங்களைச் செய்யும் தொழிற்சாலைகளின்) பொருட்களுக்கு தேவை கூடுகின்றது. நுகர்வுச் செலவு கூடுவது (குறைவது) எப்படி மூலதனப் பொருட்களின் முதலீட்டில் கூடுதலை (குறைதலை) ஏற்படுத்துகின்றதென்பதை முடுக்கிக் கருத்து விளக்குகின்றது. ஒரு குறிப்பிட்ட அளவில் நுகர்பொருட்களின் தேவையில் ஏற்படுகின்ற மாற்றம் பொதுவாக மூலதனப் பொருட்களின் தேவையில் மாற்றத்தை ஊக்குவிக்கின்றது.

முடுக்கியை பேராசிரியர் குரிஹாரா, "தூண்டப்பெற்ற முதலீட்டிற்கும் தொடக்கத்தில் நுகர்வுச் செலவில் ஏற்படும் மாற்றத்திற்கும் இடையேயுள்ள விகிதம்", என்று கூறுகின்றார்.

△ I

இதனை $a = \frac{\Delta I}{\Delta C}$ என்று கூறலாம். a முடுக்கிக்கெழுமையும்

△ C

(Accelerator - Co - efficient): △ I முதலீட்டு மாற்றத்தையும்; △ C நுகர்வுச் செலவில் ஏற்படும் மாற்றத்தையும் குறிக்கின்றன. நுகர்வுச் செலவில் 20 கோடி கூடுவதன் மூலம் முதலீட்டில் ரூ. 100 கோடி கூடினால் முடுக்கிக்கெழு (100 ÷ 20) 5 ஆகும்.

முடுக்கி செயல்படுதல் : முடுக்கி எப்படி செயல்படுகின்ற தென்பதை ஓர் எடுத்துக்காட்டின் மூலம் விளக்கலாம். நடப்பு நிலையில் 100 நுகர்பொருட்கள் (வானொலிப்பெட்டிகள்) தேவை வைத்துக்கொள்வோம். இவற்றை உற்பத்தி செய்ய 10 எந்திரங்கள் (மூலதனப் பொருட்கள்) தேவை என்று கருதுவோம். ஆண்டிற்கு ஓர் எந்திரம் தேயுமென்றால், ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஓர் எந்திரத்தை உற்பத்தி செய்ய வேண்டும். அப்பொழுதுதான் தொடர்ந்து 100 நுகர்பொருட்களை உற்பத்தி செய்ய முடியும். ஆதலால் நுகர்பொருட்களின் தேவையில்மாற்றம் ஏற்படாத வரை ஆண்டிற்கு ஓர் எந்திரம் தேவைப்படுகின்றது மாற்றம் ஏற்படாத வரை ஆண்டிற்கு ஓர் எந்திரம் தேவைப்படுகின்றது. இப்பொழுது நுகர்பொருட்களின் தேவை 10% கூடுகின்றதென்று வைத்துக்கொள்வோம். அதாவது நுகர்பொருட்களின் (வானொலி பெட்டிகளின் தேவை 100லிருந்து 110 ஆகக் கூடினால்) 10 நுகர்பொருட்களை மிகுதியாக உற்பத்தி செய்ய மேலும் ஓர் எந்திரம் தேவை. இதனால் தேய்மானமாகும் ஓர் எந்திரமும் சேர்ந்து இரண்டு எந்திரங்கள் தேவை. அதாவது எந்திரங்களின் தேவை 100 சதவீதம் கூடியுள்ளது. இதன் விளைவாக எந்திர உற்பத்தித் தொழிலில் முதலீடு இருமடங்காகிறது. இதனைக் கீழ்க்கண்ட பட்டியலின் மூலம் விளக்கலாம்.

(ரூபாய் கோடியில்)

காலம்	உற்பத்தி	தேவை யான முதல் (V=3)	முதலீடு ரூ. செய்தல்	நிகர முதலீடு	மொத்த முதலீடு
1	200	3=600	60	0	60
2	220	660	60	60	120
3	250	750	60	90	150
4	270	810	60	60	120
5	280	840	60	30	90
6	270	810	60	-30	30
7	250	750	60	-60	0
8	240	720	60	-30	30

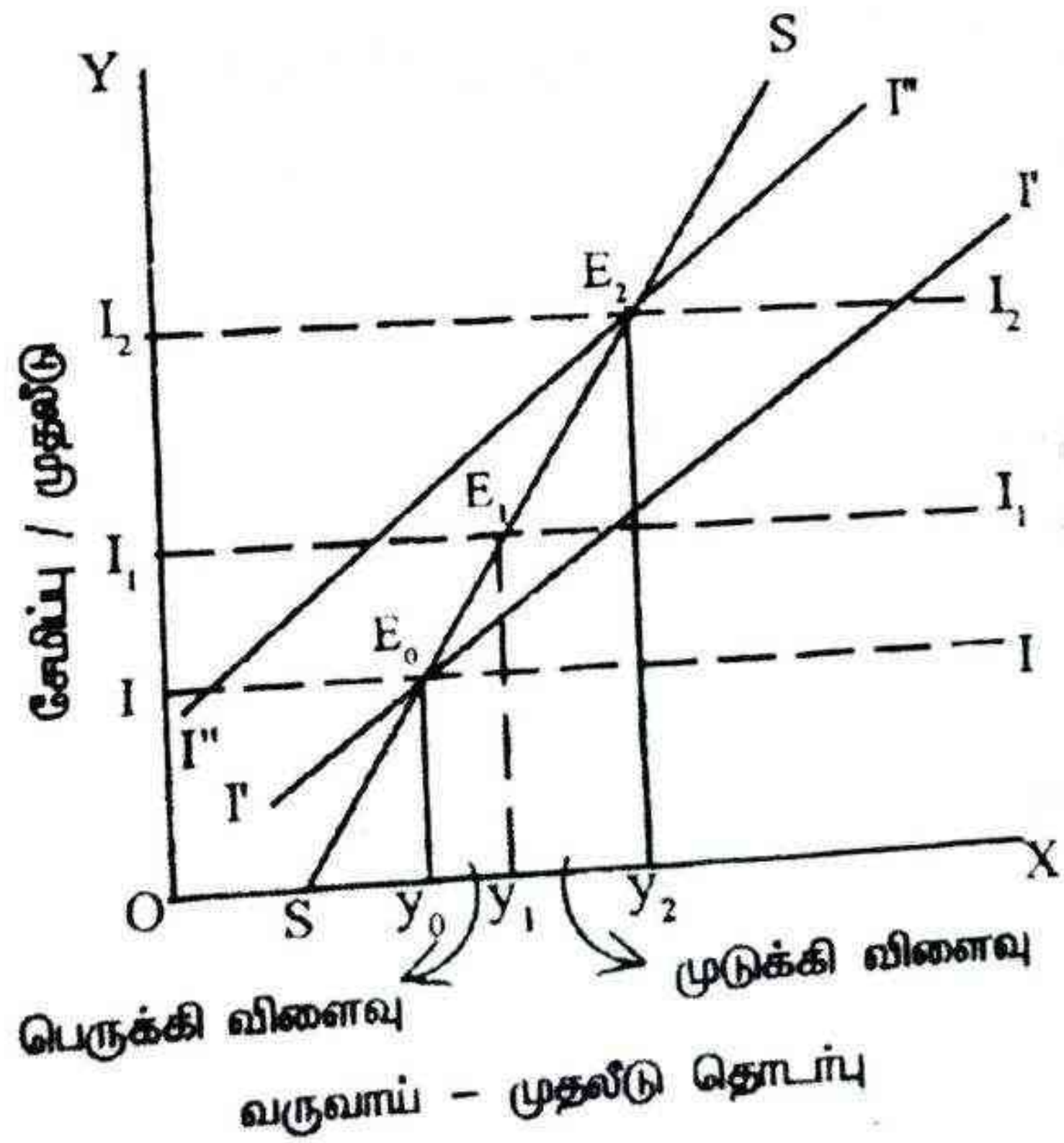
பட்டியலில் எட்டு கால அளவுகளில் மொத்த உற்பத்தி மூலதனப் பொருட்கள், ஈடுசெய்ய வேண்டிய முதலீடு, நிகர முதலீடு, மொத்த முதலீடு ஆகியவற்றிற்குள்ள தொடர்புகளையும், மாற்றங்களையும் காணலாம். முடுக்கியின் மதிப்பை (V) 3 என்று

வைத்துக்கொள்வோம். அதாவது 200 கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள நுகர்பொருட்களை உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமானால் 600 கோடி ரூபாய் மூலதனப்பொருட்கள் (முதலீடு) தேவை. ஓர் எந்திரம் பத்தாண்டுகள் உழைக்குமென்று கொண்டால் தொடர்ந்து தொடக்க மூலதனத்தில் 10% தேய்மானம் இருக்கும். ஆண்டுக்கு 60 கோடி ரூபாய் முதலீட்டை ஈடுசெய்தால்தான் தொடக்க மூலதன 600 கோடி ரூபாயை நிலைநாட்ட முடியும். இப்பொழுது இரண்டாம் காலத்தில் தேவை 10% கூடுவதாகக் கருதுவோம். நுகர்பொருட்களின் தேவை 20 கோடி ரூபாய் கூடுகின்றது. இதற்குத் தேவையான முதல் 660 கோடி ரூபாய். தேய்மான முதலீட்டை ஈடுசெய்ய 60 கோடியும் புதிய தேவைக்கு 60 கோடியும் ஆக மொத்தம் 120 கோடி ரூபாய் முதலீடு செய்ய வேண்டியுள்ளது. அதனால் மூலதனப் பொருட்களின் தேவை இருமடங்காவதைக் காணலாம். இறுதிநிலை உற்பத்தியில் சிறிய மாற்றம் மொத்த முதலீட்டில் பெரிய மாற்றத்தை ஏற்படுத்துவதைப்பட்டியல் காட்டுகின்றது. ஐந்தாவது காலத்திற்குப்பிறகு உற்பத்திப் பொருட்களின்

தேவை குறைவதால் முதலீடு வேகமாகக் குறைவதையும் 7-வது காலத்தில் சைபராவதையும் காணலாம்.

வரைபட விளக்கம் :
முடுக்கிக்கோட்பாட்டை வரைபடத்தின் மூலம் விளக்கலாம்.

வரைபடத்தில் SS சேமிப்புக்கோடு; II முதலீட்டுக்கோடு. முதலீடு வருவாயின் சார்பாகும். வருவாய் கூடுவதற்கும், குறைவதற்கும் ஏற்ப முதலீடு கூடவோ குறையவோ செய்யும். E_0 புள்ளியில் சேமிப்புக் கோடும் SS; முதலீட்டுக் கோடும் II ஒன்றையொன்று வெட்டுகின்றன. OY_0 வருவாயில் பொருளாதாரம் சமநிலையில் இருக்கின்றது. சேமிப்பும் முதலீடும் சமமாக உள்ளன. இப்பொழுது முதலீடு II லிருந்து, I_2I_2 ஆக உயர்வதாகக்

II படம் -16

கொள்வோம். வருவாய் OY_0 லிருந்து OY_2 ஆகக் கூடுகின்றது அதவாது வருவாய் $Y_0 Y_2$ அளவு கூடியுள்ளது. II_2 முதலீடு புற (Exogeneous) முதலீடாக இருந்தால் கூடிய வருவாயை $Y_0 Y_2$ எல்லாம் பெருக்கியின் விளைவென்று கூறிவிடலாம். ஆனால் வரைபடத்தில் II_1 முதலீட்டை மட்டும் தான் புற முதலீடென்று கருதுகின்றோம். ஆதலால் $Y_1 Y_2$ வருவாய் மட்டுமே பெருக்கியின் விளைவாகும். $Y_1 Y_2$ வருவாய் முடுக்கியின் விளைவாக இருக்கின்றது. $Y_0 Y_2$ கூடுதல் வருவாய் பெருக்கி முடுக்கியின் கூட்டு விளைவாகும்.

பெருக்கியும் முடுக்கியும்: பெருக்கியையும் முடுக்கியையும் வேறுபடுத்திப் பார்க்கலாம். (i) பெருக்கி முதலீட்டில் ஏற்படும் மாற்றங்களின் விளைவு வருவாய் மீதும் வேலை வாய்ப்பு மீதும் எப்படி இருக்கின்றதென்பதைக் காட்டுகின்றது. முடுக்கி (ஊக்கி அல்லது உந்துவேகம்) நுகர்வில் ஏற்படும் மாற்றம் முதலீட்டில் எத்தகைய விளைவை ஏற்படுத்துமென்று கூறுகின்றது. பெருக்கிக் கருத்துப்படி, நுகர்வு முதலீட்டைச் சார்ந்திருக்கின்றது. ஆனால் முடுக்கிக் கருத்துப்படி, முதலீடு நுகர்வைச் சார்ந்துள்ளது. இதனைக் கீழ்க்கண்டவாறு கூறலாம்.

பெருக்கி = முதலீடுகூடுதல் \rightarrow வருவாய்கூடுதல் \rightarrow நுகர்வு கூடுதல்
முடுக்கி = நுகர்வு கூடுதல் \rightarrow முடுக்கிகூடுதல் \rightarrow வருவாய் கூடுதல்

(ii) பெருக்கி இறுதிநிலை நுகர்வு விரும்பத்தைச் சார்ந்து அமைகின்றது. முடுக்கி எந்திரங்களின் உறுதிப்பாட்டை எவ்வளவு சாலம் உழைக்கும் என்பதை ஒட்டியதாகும். இன்னொரு வகையில் கூறினால், பெருக்கி உளவியல் சாணிகளைச் சார்ந்தும் முடுக்கி தொழில் நுட்பக் காரணிகளை ஒட்டியும் உள்ளன.

எடுகோள்கள்: முடுக்கிக் கருத்து கீழ்க்கண்ட எடுகோள்களின் அடிப்படையில் அமைந்திருக்கின்றது.

1. நுகர்பொருட்கள் உற்பத்தியில் எச்ச சக்தியின்மை: முடுக்கிக் கோட்பாடு நுகர் பொருட்கள் உற்பத்தித் துறையில் உள்ளளவு கூட எச்ச சக்தி இல்லையென்று கருதுகின்றது. இத்தகைய நிலையில் நுகர் பொருட்களுக்குத் தேவை கூடுகின்றபொழுது அவற்றை உற்பத்தி செய்ய புதிய மூலதனப் பொருட்கள் தேவைப்படுகின்றன.

2. மூலதனப் பொருட்கள் உற்பத்தித் துறையில் எச்ச சக்தி: மூலதனப் பொருட்களின் (எந்திரங்களின்) உற்பத்தித்துறையில் எச்சசக்தி இருக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் நுகர் பொருட்களுக்குத் தேவை கூடுகின்றபொழுது ஏற்படுகின்ற

எந்திரங்களின் தேவையை நிறைவுசெய்ய மூலதனத் தொழில்களில் பணியாற்றும், முடுக்கி செயல்படும்.

3. நீரோட்ட நிலை: மூலதனப் பொருட்களின் தொழிலில் ஒரு நீரோட்ட நிலை (Fluid nature) இருக்க வேண்டும். வேண்டிய அளவில் விரைவாக நுகர் பொருட்களை உற்பத்தி செய்ய வேண்டும். அதற்கேற்ற வகையில் மூலப் பொருட்களையும் எந்திரங்களையும் அளிக்கின்ற நிலை இருக்க வேண்டும். எந்த நிலைகளிலும் தேக்க நிலை இருக்கக் கூடாது.

4. கடன் அளிப்பில் நெகிழ்ச்சி: முடுக்கி செயல்படும் வகையில் கடன் அளிப்பில் நெகிழ்ச்சி இருக்க வேண்டும். நுகர்வுப் பெருக்கத்தின் காரணமாக முதலீடு தூண்டப்பெறுகின்றபொழுது மூலதனப் பொருட்கள் உற்பத்தித் துறைக்கு வேண்டிய அளவு நிதி தடங்கலின்றி கிடைக்க வேண்டும். வட்டி வீதம் கூடக் கூடாது.

5. தேவையின் நன்மை : முடுக்கி விளைவு ஏற்பட வேண்டுமானால் நுகர் பொருட்களுக்கான தேவை கூடுதல் நிலையானதாக இருக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் மூலதனப் பொருட்கள் உற்பத்தி செய்யும் தொழிலில் முதலீட்டைக் கூட்டுவார்கள். நுகர் பொருட்களுக்கான தேவை தற்காலிகமானதாக இருந்தால் முதலீட்டைக் கூட்ட மாட்டார்கள்.

6. மூலதன - உற்பத்தி விகிதம் : முடுக்கி கோட்பாடு மூலதன உற்பத்தி விகிதம் மாறாமலிருக்குமென்று கருதுகின்றது. மூலதனத்திற்கும் நுகர் பொருட்களின் மூலதனக் கருவிகளின் உற்பத்திக்கும் உள்ள விகிதம் மாறக்கூடாது. மூலதன உற்பத்தி விகிதம் மாறினால் முடுக்கி செயல்படாது.

7. மூலவளங்கள் கிடைத்தல் : உற்பத்திக்கு வேண்டிய மூலவளங்கள் தடையின்றி கிடைக்க வேண்டும். எந்திரங்களை உற்பத்தி செய்யும் தொழில்களில் மிகுதியாக ஆக்கசக்தி இருக்க வேண்டும். அதாவது, தேவைக்கேற்ப அவை விரிவடையும் நிலையில் இருக்க வேண்டும். வேலையற்ற நிலை இருந்தால்தான் முடுக்கி செயல்படும்.

வரையறைகள் (Limitations): முடுக்கி செயல்படுவதால் பல வரையறைகள் உள்ளன. குறிப்பிட்ட எடுகோள்கள் நடைமுறையில் இல்லாதிருப்பதே வரையறைகளாக உள்ளன. எடுகோள்களையே வரையறைகளாகக் கூறலாம். இருந்தாலும் விளக்கம் கருதி முடுக்கியிலுள்ள வரையறைகளைத் தொகுத்துக் கூறலாம்.

1. மிகுதியாக எந்திரங்கள் : இருக்கின்ற மூலதனப் பொருட்களை (எந்திரங்களை) எல்லாம் முழுமையாகப்

பயன்படுத்துவதாகவும் நுகர்பொருட்களின் தேவை கூடுவதால் எந்திரங்களின் தேவை கூடுமென்றும், இதனால் முதலீடு துண்டப்பெற்று முடுக்கி செயல்படுமென்றும் இக்கோட்பாடு கருதுகின்றது. ஆனால் நடைமுறையில் மிகுதியாக எந்திரங்கள் இருக்கின்ற நிலையோ, இருக்கின்ற எந்திரங்களை முழுமையாகப் பயன்படுத்தாத நிலையோ இருக்கலாம். மேலும் இருக்கின்ற எந்திரங்களை மிகுதியாகவும், செறிவாகவும் பயன்படுத்தலாம். இந்நிலையில் நுகர்வு கூடுவதால் முதலீடு மிகுதிப்படாது. முடுக்கி செயல்படாது.

2. எச்சசக்தி: முடுக்கி கோட்பாடு மூலதனப் பொருட்களை உற்பத்தி செய்யும் தொழில்களில் எச்ச சக்தி இருக்குமென்று கருதுகின்றது. ஆனால் நடைமுறையில் எச்ச சக்தி இல்லாமல் போகலாம். குறைநிலை வேண்டிய வாய்ப்பில் எச்ச சக்தி இருக்கலாம். ஆனால் முழுநிறை வேலை வாய்ப்பை அடைந்தபிறகு மூலதனப் பொருட்களை உற்பத்தி செய்யும் தொழில்கள் சாதனங்களின் பற்றாக்குறையால் விரிவடைவதில்லை. இதனால் முடுக்கி செயல்படுவது ஓரளவோடு நின்றுவிடுகின்றது.

3. மூலதன உற்பத்தி வீதமானது: இக்கோட்பாட்டினை எடுக்கோள் கருதுவதைப்போல நடைமுறையில் மூலதன உற்பத்திவீதம் தற்கால இயங்கு நிலை உலகில் மாறாமல் இருப்பதில்லை. முதலாவதாக, புதிய கண்டுபிடிப்புகளோ, உற்பத்திமுறையில் தோன்றும் புரட்சிகரமான மாறுதல்களோ மூலதன உற்பத்தி விகிதத்தை மாற்றலாம். இரண்டாவதாக, இருக்கின்ற மூலதனத்தைச் செறிவாகப் பயன்படுத்தும்பொழுது மூலதன அலகுக்காக உற்பத்தியளவு கூட மூலதன உற்பத்தி விகிதம் மாறலாம். மூன்றாவதாக, வாணிபச்சுழல் நிலைகளுக்கேற்ப மூலதன-உற்பத்தி விகிதம் மாறி வருவதைக் காணலாம்.

4. தற்காலிக தேவை கூடுதல்: நுகர்பொருட்களின் தேவை கூடுதல் நிலையானதாக இருக்குமென்று முடுக்கி கருதுகின்றது. ஆனால் நடைமுறையில் நுகர்பொருட்களின் உற்பத்தியாளர்கள் கூடுகின்ற தேவையை தற்காலிகமானதென்று கருதினால் அவர்கள் முதலீட்டைக் கூட்டி உற்பத்தியைப் பெருக்க முயலமாட்டார்கள். இருக்கின்ற மூலதனக் கருவிகளைக் கொண்டு மட்டுமே உற்பத்தியைப் பெருக்க முயல்வார்கள். இதனால் முடுக்கி செயல்படாது.

5. முதலீடு முன்னோடியாக: எல்லா நேரங்களிலும் நுகர்வு விகித மாற்றத்தைத் தொடர்ந்து முதலீடு மாறுவதில்லை. நுகர்வில் மாற்றம் ஏற்படுவதை எதிர்நோக்கி சில வேலைகளில் முதலிலேயே முதலீடு செய்யப்படலாம். குறிப்பாக அரசின் முதலீடுகள் நுகர்வில்

மாற்றம் ஏற்படுவதற்கு முன்னதாகவே வருவதனைச் சுட்டிக்காட்டலாம்.

6. நிறுவனங்கள் கிடைக்காமை: இக்கோட்பாடு கருதுவதைப்போல உண்மையான நிதிவளங்கள் தாராளமாக தடங்கலின்றி கிடைப்பதில்லை. நியாயமான வட்டி வீதத்தில் மூலதனம் தொடர்ந்து கிடைத்தால்தான் முடுக்கி செயல்படும். ஆனால் நடைமுறையில் மூலதனம் தொடர்ந்து கிடைப்பதில்லை. மூலதனத்தின் தேவை கூடக்கூட வட்டிவிகிதமும் உயரும். கடன் வசதிகள் முற்றிலும் நெகிழ்ச்சிவுடையனவாக இருப்பதில்லை.

7. கால இடைபெளி: தேவை கூடிய உடனேயே முதலீடும் கூடுமென்றும் முதலீடு கூடும் வேகத்தில் புதிய எந்திரங்களை உற்பத்தி செய்வார்களென்றும் முடுக்கி கருதுகின்றது. ஆனால் நடைமுறையில் இவையெல்லாம் நீரோட்ட நிலையில் நடைபெறுவதில்லை. முதலீடு செய்வதிலும், புதிய எந்திரங்களை அமைப்பதிலும் காலதாமதமாவதை நடப்பில் காணலாம்.

8. மூலவளங்கள் கிடைக்காமை: மூலவளங்கள் எடுகோள் கூறுவதைப்போல, தடையின்றி கிடைத்துக் கொண்டே இருப்பதில்லை. ஓரளவில் அவை பற்றாக்குறையாகி கிடைக்காமல் போகின்றன.

9. ஓரளவுக்குக் கீழ் முதலீட்டுத் தேவை குறையாமை: முடுக்கி தேவை கூடுகின்றபொழுதும், தேவை குறைகின்றபொழுதும் செயல்படுகின்றது. ஆனால், தேவை குறைகின்றபொழுது முடுக்கி ஓரளவு வரைதான் செயல்படும். எடுத்துக்காட்டாக, மூலதனப் பொருட்களை ஒரு முதலீட்டாளர் தேய்மான அடிப்படையில் 10 சதவீதம்தான் மாற்றுகின்றாரென்று வைத்துக் கொள்வோம். தேவை 25 சதவீதம் குறைகின்றதென்று வைத்துக் கொள்வோம். அதற்காக மூலதனப் பொருட்களின் தேவையை 10 சதவீதத்திற்கு மேல் குறைக்க முடியாது.

முக்கியத்துவம்: முடுக்கி சில வரையறைகளுக்குட்பட்டுச் செயல்பட்ட போதிலும் அதனுடைய சிறப்பைக் குறைத்து மதிப்பிட இயலாது. முடுக்கிக் கோட்பாட்டின் முக்கியத்துவத்தை சுட்டிக்காட்டலாம்.

1. வருவாய் பெருக்கத்தை விளக்குதல்: எப்படி வருவாய் பெருக்கம் ஏற்படுகின்றதென்பதை முடுக்கிக் கருத்து விளக்குகின்றது. முதலீட்டுப் பெருக்கத்தின் மூலம் எப்படி முடுக்கி வருவாய்ப் பெருக்கத்திற்கு வழிகாட்டுகின்றதென்று கூறுகின்றது. முதலீட்டில் ஏற்படும் மிகுதியான மாற்றங்கள் வாணிபச் சூழலை ஏற்படுத்துவதை இக்கோட்பாட்டின் அடிப்படையில்தான் பேராசிரியர் ஹிக்ஸ் (Hicks) விளக்குகின்றார். பேராசிரியர் ஹார்ராடு (R.F.Horrod) அவருடைய

தொடர்நிலை வளர்ச்சிக் (Steady Growth) கோட்பாட்டை முடுக்கி கருத்தின் துணையோடுதான் விளக்குகின்றார்.

2. ஒரு துறை சிறு மாற்றம் பிறகுறை பெருமாற்றம்: நுகர் பொருட்களின் தேவையில் ஏற்படும் மாற்றம் எப்படி மூலதனப் பொருட்களை உற்பத்தி செய்யும் தொழிலில் பெரிய மாற்றத்தை ஏற்படுத்துகின்றதென்பதையும், இந்த மாற்றம் எப்படி மிகவும் வேகமாக இருக்குமென்பதையும் காட்டுகின்றது.

3. வளர்ச்சி மாதிரிகளை உருவாக்க: நீண்டகால பொருளாதார வளர்ச்சி மாதிரிகளை உருவாக்க முடுக்கிக் கருத்துத்துணை செய்கின்றது.

VI. மூலதனத்தின் இறுதிநிலை ஆக்கத்திறன் (Marginal Efficiency of Capital)

மூலதனத்தின் இறுதிநிலை ஆக்கத்திறன் (MEC) என்பது புதிய மூலதனச் சொத்தின் மூலம் எதிர்பார்க்கின்ற ஆதாய விகிதத்தைக் குறிக்கின்றது. அதாவது கூட்டுகின்ற மூலதனச் சொத்தினைப் பயன்படுத்துவதற்காகும் செலவுக்குமேல் கிடைக்கின்ற எதிர்பார்க்கும் ஆதாய விகிதமாகும். முதலாவதாக, மூலதனத்தின் இறுதிநிலை அலகைக் கணிக்க வேண்டும். இரண்டாவதாக, அதனுடைய செலவை அதனுடைய வருவாயிலிருந்து கழிக்க வேண்டும். அதாவது இறுதிநிலை ஆக்கத்திறன் இரு காரணிகளைச் சார்ந்திருக்கின்றது. முதலாவது, மூலதனத்திலிருந்து எதிர்பார்க்கின்ற வருவாய், இரண்டாவது, மூலதனத்தின் அளிப்பு விலை. இந்த இரு காரணிகளின் விகிதமே இறுதி நிலை ஆக்கத்திறனாகும்.

கீன்சின் கருத்துப்படி, ஒரு மூலதனச் சொத்தின் எதிர்பார்க்கும் வருவாய் (Prospective Yield) என்பது ஒரு சொத்திலிருந்து அதனுடைய வாழ்க்கைக் காலம் முழுவதும் எதிர்பார்க்கின்ற நிகர வருவாயாகும். ஒரு சொத்திலிருந்து கிடைக்கின்ற ஆண்டு வருவாய்களை $R_1, R_2, R_3, \dots, R_n$ என்று குறித்தால்; இவற்றை எல்லாம் கூட்டி சொத்திலிருந்து மொத்தம் எதிர்பார்க்கும் வருவாயைக் கணிக்கலாம். ஒருவர் முதலீடு செய்கின்றபொழுது அதன் வருவாயை மட்டுமல்ல, அதனைப் பெறுவதற்கு ஆகின்ற செலவையும் கணக்கிலெடுத்துக் கொள்வார். ஒரு முதலீட்டின் மூலம் எதிர்நோக்கும் வருவாய் அந்த முதலீட்டைப் பெறுவதற்குரிய செலவைவிட மிகுதியாக இருந்தால்தான் ஒருவர் முதலீட்டை மேற்கொள்வார். கூட்டுகின்ற முதலீட்டிலிருந்து அதனுடைய செலவுக்கு மேல் எதிர்பார்க்கின்ற ஆதாயத்தை அல்லது வருவாயையே கீன்ஸ் மூலதனத்தின் இறுதிநிலை ஆக்கத்திறன் என்கின்றார்.

இதனை ஓர் எடுத்துக்காட்டின் மூலம் விளக்கலாம். ஓர் எந்திரத்தின் அளிப்பு விலை ரூ. 2,00,000 என்று வைத்துக்கொள்வோம். அதிலிருந்து எதிர்பார்க்கின்ற ஆண்டு நிகர வருவாய் என்றால் மூலதனத்தின் இறுதிநிலை ஆக்கத்திற்கு $\frac{20,0000}{2,00,000} \times 100 = 10\%$ சதவிகிதமாகும். இயங்குநிலைப் பொருளாதாரத்தில்

மூலதனத்தின் இறுதிநிலை ஆற்றலைக் கணிப்பது எளிதாக இல்லை. இதனை அளிப்பு விலை (Supply Price) கழிவு செய்யப்பெற்ற எதிர்பார்க்கும் வருவாய் என்னும் அடிப்படையில் கீழ்க்கண்ட முறையில் கணிக்கலாம் :-

$$Cr = \frac{R_1}{(1+r)^1} + \frac{R_2}{(1+r)^2} + \frac{R_3}{(1+r)^3} + \dots + \frac{R_n}{(1+r)^n}$$

இதில் Cr அளிப்பு விலையை அல்லது புதிய மூலதனச் சொத்தை ஈடுசெய்ய ஆகும். செலவைக் (Replacement Cost) குறிக்கின்றது. $R_1, R_2, R_3, \dots, R_n$ என்பவை எதிர்பார்க்கின்ற ஆண்டு வருவாய்களாகும். r என்பது கழிவு விகிதம். கழிவு விகிதம் ஆண்டு வருவாய்களின் தொகுதிகளின் மதிப்பை மூலதனச் சொத்தின் அளிப்பு விலையை சமப்படுத்துகின்றது. எடுத்துக்காட்டாக, ஒரு முதலீட்டிலிருந்து முதலாண்டு ரூ. 2,200; இரண்டாமாண்டு ரூ. 4,840; மூன்றாமாண்டு ரூ. 7,986 என வருவாய் வருவாதாகக் கொள்வோம். கழிவு விகிதம் 10% என்றால் அளிப்பு விலை ரூ. 12,000 ஆக இருக்கும். இதனை மேலே கூறிய சூத்திரத்தைப் பயன்படுத்தி விளக்கலாம்.

$$12,000 = \frac{2,200}{(1+0.1)^1} + \frac{4,480}{(1+0.1)^2} + \frac{7,986}{(1+0.1)^3}$$

$$\frac{2,200}{1} + \frac{4,480}{1.21} + \frac{7,986}{1.331}$$

$$2000 + 4000 + 6000 = 12,000$$

விளக்கத்திலிருந்து மூலதனச் சொத்தின் ஆயுட்காலத்தையோ, அதிலிருந்து எதிர்பார்க்கும் வருவாயையோ, அளிப்பு விலையையோ நடைமுறையில் திட்டவட்டமாகக் கணக்கிடுவதில் சிக்கலை அறியலாம். ஆனால், இங்கு நாம் மனத்தில் கொள்ள வேண்டிய கருத்து ஒன்றுதான். அளிப்பு விலையை விட எதிர்பார்க்கும் வருவாய் மிகுதியாக இருக்கின்ற வரைதான் ஒருவர் முதலீட்டைக் கூட்டுவார். எப்பொழுது அளிப்பு விலையும் எதிர்பார்க்கும் வருவாயும் (இறுதிநிலை ஆக்கத்திற்கும்) சமமாக இருக்குமோ அப்பொழுது முதலீட்டைக் கூட்டுவதை நிறுத்திக் கொள்வார்.

இறுதிநிலை ஆக்கத்திறனைத் தீர்மானிக்கும் காரணிகள் :
தனியார் பொருளாதார அமைப்பில் மூலதனத்தின் இறுதிநிலை ஆக்கத்திறனைப் பல்வேறு வகையான காரணிகள் பாதிக்கின்றன. அவற்றைக் குறுகியகாலக் காரணிகள், நீண்ட காலக் காரணிகள் என்று பகுத்தும் தொகுத்தும் கூறலாம்.

(i) **குறுகிய காலக் காரணிகளில் கீழ்க்கண்டவை முக்கியமானவைகளாகும் :**

1. **எதிர்நோக்கும் தேவை :** மூலதனத்தின் இறுதிநிலை ஆக்கத்திறன் பெருமளவில் உற்பத்தி செய்யும் பொருட்களுக்குரிய தேவையை ஒட்டி அமைகின்றது. உற்பத்தி செய்யும் பொருட்களுக்குரிய எதிர்காலத் தேவை மிகுதியாக இருக்குமென்று எதிர்பார்த்தால், மூலதனத்தின் இறுதிநிலை ஆக்கத்திறன் அதிகமாக இருக்கும். இதனால் முதலீடு கூடும். எதிர்நோக்கும் தேவை குறைவாக இருக்கமென்று கருதினால், முதலீட்டைக் குறைப்பார்கள்.

2. **செலவுகளும் விலைகளும் :** எதிர்காலச் செலவுகளும், விலைகளும் மூலதனத்தின் இறுதிநிலை ஆக்கத்திறனை நிர்ணயிக்கின்றன. எதிர்காலத்தில் செலவுகள் குறையுமென்றும், விலைகள் கூடுமென்றும் எதிர்பார்த்தால் மூலதனத்தின் இறுதிநிலை ஆக்கத்திறன் மிகுதியாக இருக்கும். இதனால் முதலீடு கூடும். மாறாக, செலவுகள் கூடுமென்றும் விலைகள் குறையுமென்றும் எதிர்பார்த்தால் முதலீடு குறையும்.

3. **வருவாய் மாற்றம் :** வருவாய் மாற்றத்தினால் தோன்றும் முடுக்கி மூலதனத்தின் இறுதிநிலை ஆக்கத்திறனைத் தீர்மானிக்கின்றது. வருவாய் கூடும்பொழுது முதலீடு கூடவும், வருவாய் குறைகின்றபொழுது முதலீடு குறையும் செய்கின்றது.

4. **நுகர்வு விருப்பம் :** நுகர்வு விருப்பத்திற்கும் மூலதனத்தின் இறுதிநிலை ஆக்கத்திறனுக்கும் நேரடித் தொடர்பு இருக்கின்றது. நுகர்வு விருப்பம் மிகுதியாக இருந்தால் இறுதிநிலை ஆக்கத்திறன் அதிகமாக இருந்து முதலீட்டைக் கூட்டும். மாறாக நுகர்வு விருப்பம் குறைந்தால் முதலீடு குறையும்.

5. **வரி விதிப்புக்கள் :** அரசு மிகுதியாக வரி விதித்தால் மூலதனத்தின் இறுதிநிலை ஆக்கத்திறன் குறைய முதலீடு குறையும், மாறாக வரிச்சலுகைகள் வழங்கினால் முதலீடு கூடும்.

6. **நடப்பு எதிர்பார்ப்புகள் :** முதலீடு செய்பவர்கள் நடப்புக்காலத்தில் முதலீட்டில் கிடைக்கும் வருமானத்தின் அடிப்படையில்

எதிர்கால முதலீடைத் தீர்மானிப்பார்கள். நடப்பில் ஆதாயம் மிகுதியாக இருந்தால் முதலீட்டைக் கூட்டுவார்கள்.

7. பொதுச் செலவு : அரசு செலவிடும் தொகை கூடினால் பெருக்கியின் விளைவாக மூலதனத்தின் இறுதிநிலை ஆக்கத்திறன் உயர் முதலீடு கூடும். மாறாக பொதுச்செலவு குறைந்தால் முதலீடு குறையும்.

8. நீர்மைத் தன்மையுள்ள சொத்துக்கள் : நிறுவனங்களிடமிருக்கும் நீர்மைத் தன்மையுள்ள சொத்துக்கள் மிகுதியாக இருந்தால் முதலீடும் அதிகமாக இருக்கும். அப்படிப்பட்ட நிலை இல்லாவிட்டால் முதலீடு குறையும்.

9. வாணிப நிலைகள் : வாணிபம் செழிக்குமென்று கருதினால் முதலீட்டைப் பெருக்குவார்கள். வாணிபம் மந்தமடையுமென்று கருதினால் முதலீட்டில் ஆர்வம் குறையும்.

(ii) நீண்ட காலக் காரணிகளாகச் சிலவற்றைக் கூறலாம்.

1. புதிய பகுதிகளில் முன்னேற்றம் : ஒரு நாடு தன்னோடு சேர்ந்த புதிய பகுதிகளை முன்னேற்றுகின்ற பொழுது போக்குவரத்து, மின்சாரம், நீர்பாசனம், வேளாண்மை, தொழில்கள் போன்றவற்றிற்காக நிறைய முதலீடு செய்வார்கள்.

2. மக்கட் தொகைப் பெருக்க வீதம் : மக்கள் தொகை வேகமாகக் கூடுகின்ற பொழுது மூலதனத்தின் இறுதிநிலை ஆக்கத்திறன் கூடும். மக்கள் தொகைப் பெருக்கத்தால் எல்லாப் பொருட்களின் தேவையும் கூடும். இதனால் முதலீடும் கூடும். மக்கள் தொகை குறைந்தால் முதலீடு குறையும்.

3. நடப்பு முதலீட்டின் விகிதம் : ஒரு குறிப்பிட்ட தொழிலில் இருக்கின்ற நடப்பு முதலீட்டு விகிதத்திற்கும் மூலதனத்தின் இறுதிநிலை ஆக்கத்திறனுக்கும் நேரடித் தொடர்பு இருக்கின்றது. நடப்பு முதலீடு நிறைய இருந்தால் மேலும் முதலீடு செய்யமாட்டார்கள். மாறாக நடப்பு முதலீடு குறைவாக இருந்தால் முதலீடு செய்யத் தூண்டுதல் கிடைக்கும்.

4. இருக்கின்ற மூலதனக் கருவிகளின் ஆக்கத்திறன் : இருக்கின்ற தொழில் நிறுவனங்களில் உள்ள மூலதனக் கருவிகளை முழுமையாகப் பயன்படுத்தாமல் இருந்தால் பொருட்களுக்குத் தேவை கூடுகின்றபொழுது முதலீடு கூடாது. மூலதனக் கருவிகளை முழுமையாகப் பயன்படுத்துவார்கள். மூலதனக் கருவிகளை முழுமையாகப் பயன்படுத்திய நிலையில் தேவை கூடினால் முதலீடும் கூடும்.

5. தொழில் நுட்ப முன்னேற்றம் : புதிய கருவிகளைக் கண்டு பிடிப்பதும், உற்பத்தியில் தொழில் நுட்ப முன்னேற்றங்களை ஏற்படுத்துவதும் முதலீட்டின் தேவையைக் கூட்டும். ஆதலால் முதலீடு கூடும்.

திறனாய்வு : கீன்சின் மூலதனத்தின் இறுதிநிலைத்திறன் கருத்தில் திறனாய்வாளர்கள் சில குறைகளைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றனர். முதலாவதாக, கீன்ஸ் மூலதனத்தின் இறுதிநிலைத்திறன் என்னும் சொல்லைப் பல இடங்களில் வெவ்வேறு பொருளில் பயன்படுத்துவதால் இதனைச் சரியாகப் புரிந்து கொள்வதில் சிக்கல் இருப்பதாகக் கூறுகின்றார். இரண்டாவதாக, எதிர்பார்ப்புக்களால் வட்டிவீதமும் பாதிக்கப்படுவதை கீன்ஸ் கவனிக்கத் தவறிவிட்டார் என்று சுட்டிக்காட்டுகின்றனர். மொத்தத்தில் இது தெளிவற்ற, உறுதியற்ற கருத்தென்றும் கூறுகின்றனர். ஆனால், முதலீட்டை நிர்ணயிப்பதில் இறுதிநிலை ஆக்கத்திறனுக்குரிய முக்கியத்துவத்தை முற்றிலும் மறுக்க இயலாது.

தொடர்நிலை வளர்ச்சிக் (Steady Growth) கோட்பாட்டை முடுக்க கருத்தின் துணையோடுதான் விளக்குகின்றார்.

2. ஒரு துறை சிறு மாற்றம் பிறகுறை பெருமாற்றம்: பொருட்களின் தேவையில் ஏற்படும் மாற்றம் எப்படி மூலதன பொருட்களை உற்பத்தி செய்யும் தொழிலில் பெரிய மாற்றத்தை ஏற்படுத்துகின்றதென்பதையும், இந்த மாற்றம் எப்படி மிகவும் வேகமாக இருக்குமென்பதையும் காட்டுகின்றது.

3. வளர்ச்சி மாதிரிகளை உருவாக்க. நீண்டகால பொருளாதா வளர்ச்சி மாதிரிகளை உருவாக்க முடுக்கிக் கருத்துத்துணை செய்கின்றது.

பெருக்கி-முடுக்கி பின்னிய செயல் விளைவு (The Multiplier - Accelerator Interaction)

ஆவ்டாலியனின் (Aftallion) முடுக்கிக் கருத்து அது மட்டுமே மிகவும் ஆற்றல் வாய்ந்ததாக இருக்கவில்லை. அதனைப் பெருக்கிக் கோட்பாட்டோடு இணைக்கும்பொழுது அது மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகின்றது. முடுக்கி பெருக்கியோடு இணைந்து செயல்படுவதால் மிகுந்த வாணிபச் சுழல்களை ஏற்படுத்துகின்றது. பேராசிரியர் ஹேன்சன் (Honson) முடுக்கியையும், பெருக்கியையும் இணைத்து, இவற்றின் கூட்டு விளைவு முதலீட்டு மீதும் நுகர்வு மீதும் எப்படி இருக்கு மென்பதை விளக்குகின்றார். பேராசிரியர் ஹிக்ஸ் (J.R.Hicks) தொடக்க முதலீட்டானால் வருவாயில் ஏற்படும் மொத்த விளைவை அளக்க கணித அடிப்படையில் பெருக்கியையும் முடுக்கியையும் இணைத்தார். பெருக்கியும் முடுக்கியும் ஒன்றின் மீது மற்றொன்று செயல்பட்டு விளைவையும், எதிர் விளைவையும், கூட்டு விளைவையும் ஏற்படுத்துவதை ஹேன்சன், ஹிக்ஸ் ஆகிவர்களைப் போன்றே சாமுவேல்சனும் (P.A.Somuelson), ஹார்ராடும் (R.F.Horrod), குரிஹாராவும் விளக்கியுள்ளார்.

பெருக்கி-முடுக்கி பின்னியசெயல் விளைவை ஹேன்சன் 'மிகைப் பெருக்கி' (Super Multiplier) என்று குறிப்பிடுகின்றார். பெருக்கி-முடுக்கியின் ஒருங்கிணைந்த விளைவை 'நெம்புகோல் இயக்க'விளைவு' (Levarage Effect) என்றும் கூறுவதுண்டு.

இணைப்பு ஆய்வுக்குக் காரணம்: பேராசிரியர் ஹேன்சன் பெருக்கி முடுக்கியைக் கூட்டினால் ஏற்படும் நெம்புகோல் விளைவைப் பற்றி ஆராய சோவியத் ரஷ்யப் பொருளியலறிஞரான ஆர். கபிணேவ் (R.Khafizov) கூறிய கருத்து காரணமாக இருந்தது. கபிணேவ், பெருக்கிக் கருத்து, ஒன்றையொன்று சார்ந்திருக்கின்ற முதலீடு நுகர்வு

பற்றி ஒரு பக்கத்தின் (Onesided) விளைவை மட்டுமே ஆராய்வதாகக் கூறினார். அதாவது முதலீட்டின் விளைவாக நுகர்வு பெருகுவதை மட்டுமே கூறுகின்றது. இறுதிநிலை பகுத்தாய்வில் முதலீடே தனியார் நுகர்வைச் சார்ந்திருக்கும் உண்மையை முற்றிலும் புறக்கணிக்கின்றது. இந்த ஒரு பக்க ஆய்வுக் குறைபாட்டை உணர்ந்ததன் காரணமாக ஹேன்சன் இரண்டின் கூட்டுவிளைவை விளக்க முயன்றார்.

கருத்து விளக்கம்: முதலீட்டுக்கும் நுகர்வுக்குமுள்ள நெருக்கமான தொடர்பினை விளக்கலாம். தானே ஏற்படுகின்ற (Autonomous) முதலீட்டில் ஏற்படுகின்ற எந்த மாற்றமும் தேசிய வருவாயில் பெருக்கல் விளைவை ஏற்படுத்துகின்றது. கூடுகின்ற வருவாய் நுகர்வைப் பாதிக்கின்றது. நுகர்வில் ஏற்படும் மாற்றம் முதலீட்டில் விரைவான முடுக்கப்பட்ட, விளைவுகளை ஏற்படுத்துகின்றது. முதலீட்டு மாற்றம் மறுபடியும் வருவாயிலும் நுகர்விலும் மாற்றங்களைக்கொண்டு வருகின்றது. இந்த விளைவுகள் தொடர் வட்டமாக விரிவடையும் பொழுது பொருளாதாரம் சீமீப்பு நிலைக்குச் சுருங்கும்பொழுது மந்த நிலைக்கும் செல்கின்றது. இதனைக் கீழ்க்கண்டவாறு கூறலாம்.

$$\Delta I_a \rightarrow \Delta Y \rightarrow \Delta C \rightarrow \Delta I \rightarrow \Delta Y \rightarrow C \rightarrow \Delta I \dots\dots\dots$$

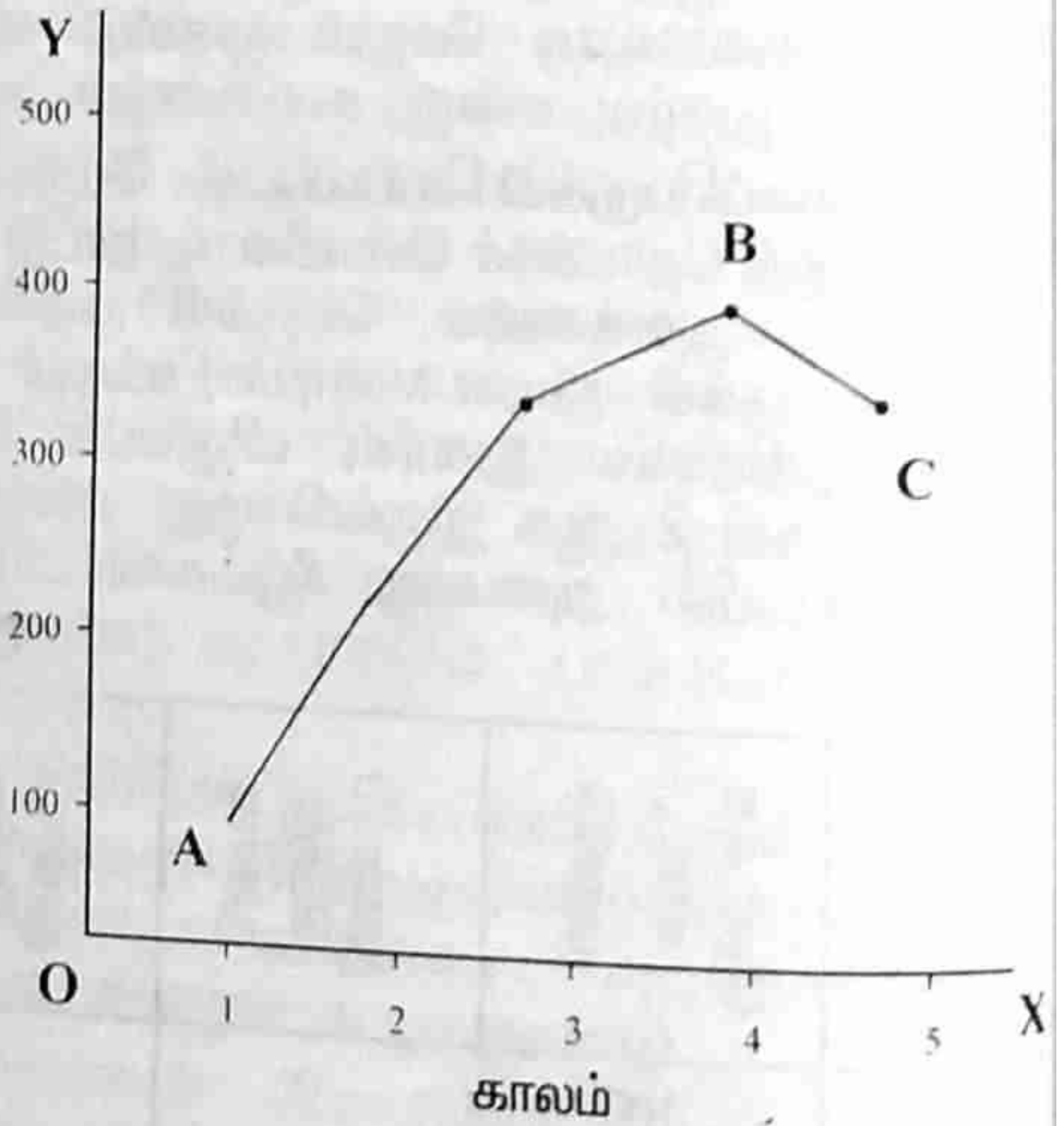
கூடுகின்ற முதலீடு I_a வருவாயைக் கூட்டி நுகர்வைக் கூட்ட அதன் விளைவாக மேலும் முதலீடு கூட, தொடர் விளைவாக வருவாய் நுகர்வு என்று கூடுவதைக் காணலாம்.

மிகைப்பெருக்கி செயல்படல்: பெருக்கி, முடுக்கிக் கோட்பாடுகளை இணைத்துத் தொடக்கச் செலவினால், நாட்டு வருவாயில் ஏற்படும் மொத்த விளைவை அளக்கலாம். பெருக்கி முடுக்கியின் கூட்டு விளைவாக மிகைப்பெருக்கி (Super Multiplier) எப்படிச் செயல்படுகின்றதென்பதை (i) இறுதிநிலை நுகர்வு விருப்பம் 0.5 ஆக இருக்கின்றது; (ii) முடுக்கி 2 ஆக இருக்கின்றது என்னும் இரு எடுகோள்களின் அடிப்படையில் அமைந்த கீழ்க்கண்ட பட்டியல் விளக்குகின்றது. (ரூபாய் கோடிக்கணக்கில்)

பெருக்கியின் காலம்	தொடக்க கால முதலீடு	தூண்டப் பெற்ற நுகர்வு	தூண்டப் பெற்ற முதலீடு	நாட்டு வருவாயில் மொத்தம் கூடுவது
1	100	0	0	100
2	100	50	100	250
3	100	125	150	375
4	100	187.50	125	412.50
5	100	206.25	37.50	343.75

பட்டியலில் தொடக்க முதலீடு 100 கோடி ரூபாயாக இருக்கின்றது. முதல் காலத்தில் பெருக்கியோ முடுக்கியோ செயல்பாத்தால் தூண்டப்பெற்ற நுகர்வு, தூண்டப்பெற்ற முதலீடோ இல்லை. இரண்டாம் காலத்தில் இறுதிநிலை நுகர்வு 0.5 ஆக இருப்பதால் கூடுகின்ற நுகர்வு 50 கோடியாகின்றது. இந்தக்காலத்தில் முடுக்கிக்கெழு 2 என்பதால் தூண்டப்பெற்ற முதலீடு 100 கோடி ரூபாயாக இருக்கும். இரண்டாம் காலத்தில் மொத்த வருவாய் ரூ. 250 கோடியாக இருக்கும். மூன்றாம் காலத்திலும் பெருக்கியும் முடுக்கியும் செயல்படுகின்றன. ஆதலால் தூண்டுகின்ற நுகர்வு 125 கோடியாகவும் இறுதிநிலை நுகர்வு விருப்பம் .5 தூண்டுகின்ற முதலீடு ரூ. 150 கோடியாகும். அதாவது மூன்றாம் காலத்தில் தூண்டப்பெற்ற நுகர்வைப்போல் இருமடங்கு இருக்கின்றது. இதே வகையில் நான்காம் காலத்தில் கூடுகின்ற மொத்த வருவாய் ரூ. 412.50 கோடியாக இருக்கின்றது. ஐந்தாம் காலத்தில் கூடுகின்ற மொத்த வருவாய் ரூ. 343.75 கோடியாகக் குறைகின்றது. ஏனென்றால் பெருக்கியும் முடுக்கியும் வலுவிழந்து விடுகின்றன. ஐந்தாம் காலத்தில் நுகர்வு கூடுதல் $206.25 - 187.50 = 18.75$ கோடி தூண்டுகின்ற முதலீடு (பெருக்கி 2 என்பதாக) 37.50

இ த னை வரைபடத்தின் மூலமும் விளக்கலாம். வரைபடத்தில் OX அச்சில் காலத்தையும் OY அச்சில் வருவாய் கூடுதலையும் குறிக்கின்றோம். ABC வளைகோடு வருவாய் பெருக்கத்தின் போக்கைக் காட்டுகின்றது. பெருக்கியும் முடுக்கியும் இணைந்து செயல்படுவதால் மொத்த நெம்புகோல் விளைவு இதுவாகும். நாட்டுவருவாய் 100 கோடி ரூபாயிலிருந்து ரூ. 412.50 கோடி வரை (A முதல் B வரை) கூடிபின் ரூ. 242.75 ஆகக் (B முதல் C ஆக) குறைகின்றது.

II படம் 17

முக்கியத்துவம்: மிகைப்பெருக்கிக் கருத்து கீழ்க்கண்ட
பகைகளில் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது.

1. இது எப்படி நாட்டு வருவாய் விரைவாகப்
பெருகின்றதென்பதை விளக்குகின்றது.

2. வாணிபச் சுழல்களின் இயல்பையும் போக்கையும் அறிய
மிகைப் பெருக்கிக் கருத்து துணை செய்கின்றது.

3. வாணிபச் சுழல்களின் திருப்புமுனையை விளக்குகின்றது.
வருவாய் கூடும் பொழுது இறுதிநிலை நுகர்வு விருப்பம்
குறைகின்றது. இறுதிநிலை நுகர்வு விருப்பம் குறைவதும் முடுக்கி
விளைவும் சேர்ந்து வாணிபத்தில் ஏற்படும் திருப்புமுனைகளை
விளக்குகின்றன.

வரையறை: மிகைப்பெருக்கிக் கருத்து மந்தநிலையிலிருக்கும்
பொருளாதாரத்தை எளிதாக மேல்நிலைக்குக் கொண்டுவர முடியும்
என்ற எண்ணத்தை உருவாக்குகின்றது. அதாவது சிறிதளவு
முதலீடுகூட, வருவாயைப் பெருக்க, வருவாய் முதலீட்டைப்
பெருக்க, முதலீடு வருவாயைப் பெருக்க என்று மேலும் மேலும்
விளைவுகளை ஏற்படுத்திப் பொருளாதாரத்தை மேல் எழச் செய்யும்
போல் தோன்றுகின்றது. ஆனால் நடைமுறையில் பெருக்கியும்
முடுக்கியும் நாம் கருதுவதைப் போல இவ்வளவு வேகமாகச்
செயல்படுவதில்லை. பெருக்கியும் முடுக்கியும் செயல்படுவதில் பல
நடைமுறை சிக்கல்கள் உள்ளன.

MACRO ECONOMICS

பேரியல் பொருளாதாரம்

Code: 18K3EC05

Unit 5

பொதுச் சமநிலை

பொதுச் சமநிலை விளக்கம் பொதுச் சமநிலை என்பது ஒரு பொருளாதார அமைப்பின் இரு பிரிவுகளில் சமநிலை ஏற்படுவதை குறிக்கின்றது முதல் பிரிவு உண்மை துறை அங்காடியில் சம நிலையை தீர்மானிக்கும் காரணிகளை உள்ளடக்கியுள்ளது இரண்டாவது பிரிவு வனத்துறையில் சமநிலையை தீர்மானிக்கும் காரணிகள் உள்ளடக்கியுள்ளது. பொருள் அங்காடி உண்மை துறையாகும். உண்மை துறையில் சமநிலை தொகுப்பு சேமிப்பு மற்றும் தொகு முதலீடு($S=I$) ஆகியவை கனினால் ஏற்படுகிறது வருமானத்தில் சேமிப்பு மற்றும் முதலீடு சமமாகும் பொருள்களுக்கான தேவை தொகு அளிப்பு சமம் ($C+I=Y$)பண அங்காடி பணத்துறை ஆகும். வனத்துறையின் சமநிலை பணத்தின் அளிப்பு மற்றும் தேவையின் சமநிலையை பொறுத்துள்ளது ஒரு குறிப்பிட்ட வட்டி வீதத்தில் பணத்தின் தேவை பணத்தின் அளிப்பிற்கு சமம்($M=MS$).

சேமிப்பும் முதலீடும் எந்த தேசிய வருமான அளவில் சமம் ஆகின்றதோ அது பொருள் அங்காடி சமநிலையில் சுட்டிக் காட்டுகிறது. பணத்திற்கான தேவையும் அளிப்பும் சமமாகின்ற பொழுது பண அங்காடியில் சமநிலை ஏற்படுகிறது. இவ்வாறு பொருள் அங்காடியும், பண அங்காடியும் சம நிலையில் இருக்கின்ற நிலை பொது சமநிலை எனப்படும்.

பொருள் அங்காடி சமநிலை

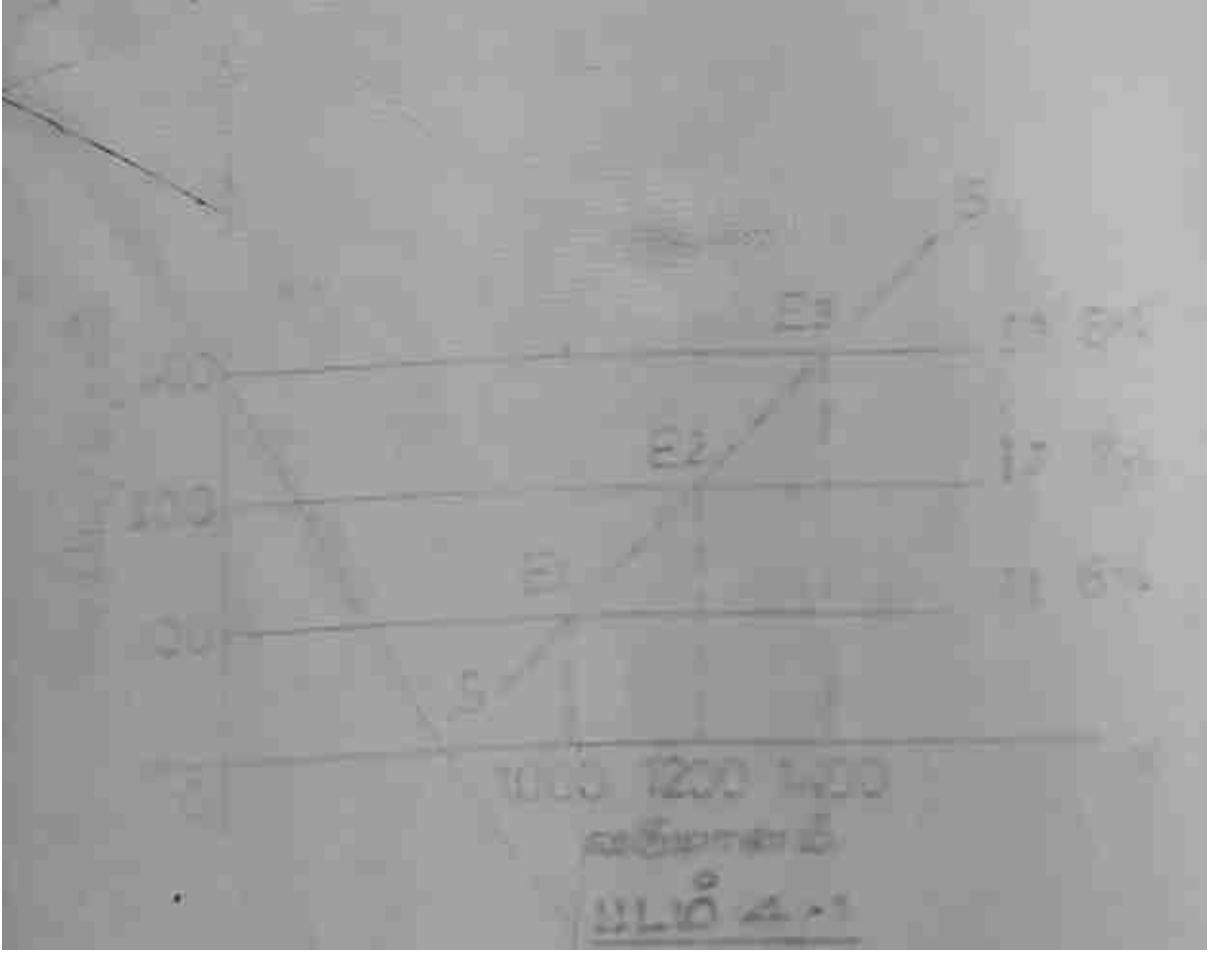
பொருள் அங்காடியில் தொகு தேவையும் தொகு அளிப்பும் சமம் ஆகும் போது சம நிலை ஏற்படுகின்றது. மற்றொரு வகையில் கூறுவோம் ஆனால் தொகு சேமிப்பும் தொகு முதலீடும் சமமாகின்ற பொழுது ($S=I$) பொருள் அங்காடியில் சமநிலை ஏற்படுகிறது. வருமானத்திலும்(Y) வட்டி விதத்திலும்(r) ஏற்படும் மாற்றங்களுக்கு ஏற்ப சேமிப்பும் முதலீடும் மாறுகின்றன.

பின்வரும் பட்டியல் வட்டி வீதம் முதலீடு ஆகியவைகளில் தொடர்பினை விளக்குகிறது

அட்டவணை 41 வட்டி வீதம் முதலீடு தொடர்பு	
வட்டி வீதம் (விரூக்காடு)	முதலீடு (ரூபாய்)
6	400
7	300
8	200

மேற்கண்ட அட்டவணையில் இருந்து முதலீடு வட்டி வீதத்தை சார்ந்துள்ளது என்பதை தெளிவாக்குகிறது . மேலும் குறைந்த அளவு வட்டி வீதத்தில் அதிக அளவு முதலீடு அதிக அளவு வட்டி வீதத்தில் குறைந்த அளவு முதலீடும் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன என்பதை அறியலாம்.

பொருள் அங்காடியில் சேமிப்பும் முதலீடும் குறிப்பிட்ட வட்டி வீதத்தில் கொடுக்கப்பட்ட மன அளவிலும் சமநிலை அடைகின்ற அதே நேரத்தில் அதே அளவு வருமான அளவில் பணம் அங்காடியில் பணத்தின் தேவையும் அளிப்பும் சமமாக இருக்குமானால் இரு அங்காடிகளிலும் பொதுவான சமநிலை தோன்றுகின்றது. குறிப்பிட்ட அளவு வட்டி விகிதத்திலும் வருமான அளவிலும் பணத்தின் தேவையும் அளிப்பும் சமமாகி சேமிப்பும் முதலீடும் சமமாகின்ற பொழுது பண அங்காடிக்கும் பொருள் அங்காடியும் ஒரே சமயத்தில் பொதுவான சம நிலையை அடைகின்றன.

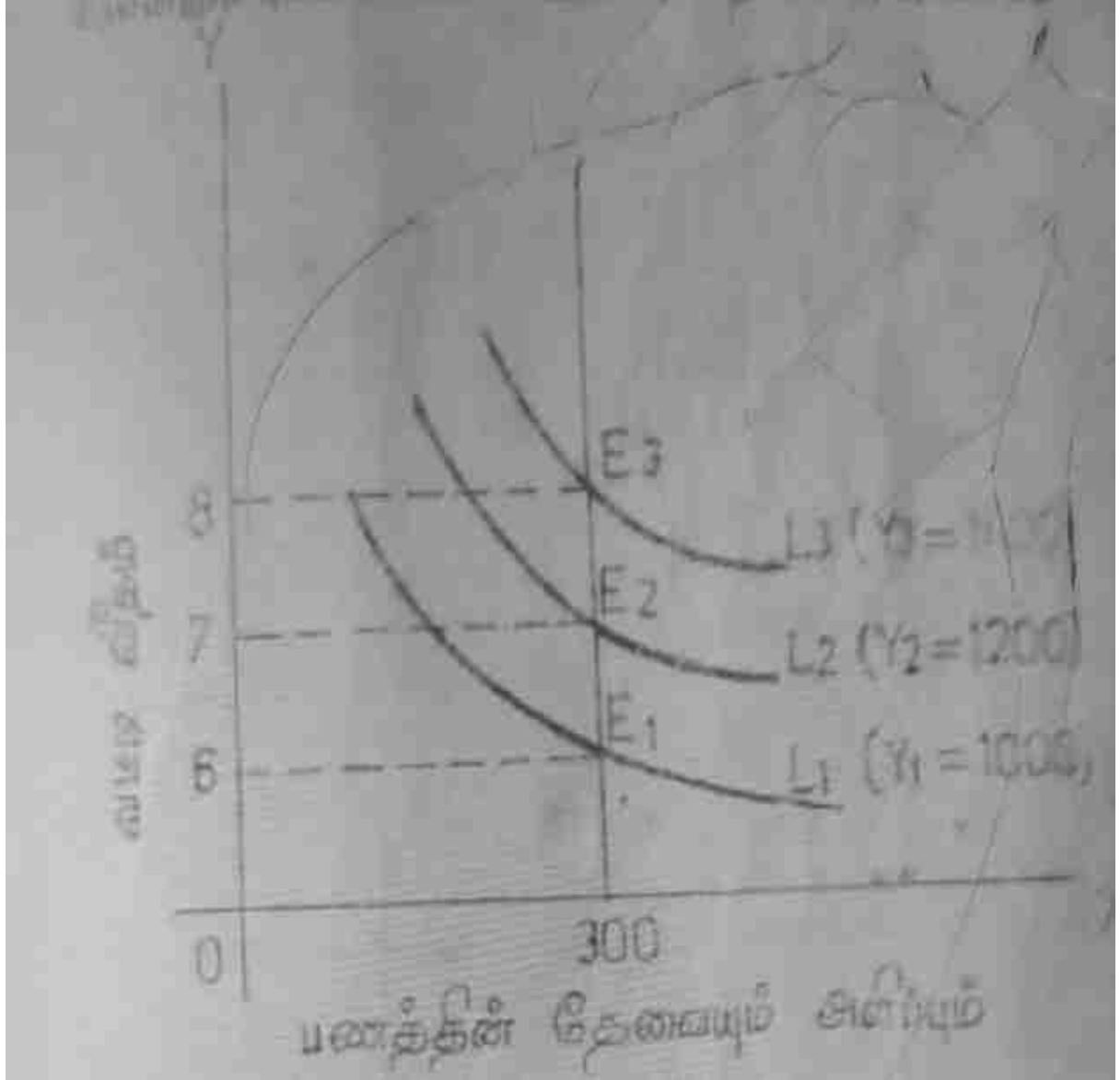
வருமானம் வட்டிவீதம் தொடர்பு

பண அங்காடி சமநிலை

பணத்தின் தேவையும் அளிப்பும் சமம் ஆகும் போது பணங்காடி சமநிலையில் இருக்கும். பண அங்காடியைக் குறிக்கும் LM என்னும் குறியீட்டில் L பணத்தின் தேவையும் M பணத்தின் அளிப்பையும் குறிக்கின்றது. $L=M$ என்பது பண அங்காடி சமநிலையை காட்டுகின்றது. பணத்திற்கான தேவை $L=L_1(y), L_2(i)$ என இரு வகைகளாக பிரிக்கப்படுகிறது. இதில் $L_1(y)$ என்பது நடவடிக்கை நோக்கு தேவையும் $L_2(i)$ ஊக வாணிப தேவையையும் குறிப்பதாகும். நடவடிக்கை நோக்கத் தேவைக்கானப் பணம் வருமான மட்டத்தையும், ஊக வாணிப தேவைக்கான பணம் வட்டி வீதத்தையும் சார்ந்து இருப்பதை சமன்பாடுகள் காட்டுகின்றன. எனவே பண அங்காடியில் ஏற்படும் சமநிலை $(M=L_1(y)+L_2(i))$ என்ற சமன்பாட்டை சார்ந்துள்ளது.

வட்டவாணை (விழுக்காடு)	வருமானம் (கோடி ரூபாய்)
6	100
7	100
8	140

பணத்தின் அளிப்பு ரூபாய் 200 கோடி நிலையானது ஆகும். தேசிய வருமானம் ரூபாய் 1000 கோடியாகும் வட்டி வீதம் ஆறு விழுக்காடாகவும் உள்ள பொழுது பணத் தேவையும் அளிப்பும் E1 என்னும் புள்ளியில் சமநிலை அடைகிறது. அதேபோன்று வருமானமும் வட்டி விகிதம் உயரும்போது E2 மற்றும் E3 என்னும் புள்ளிகளில் பண அங்காடி சமநிலையை அடைகிறது.

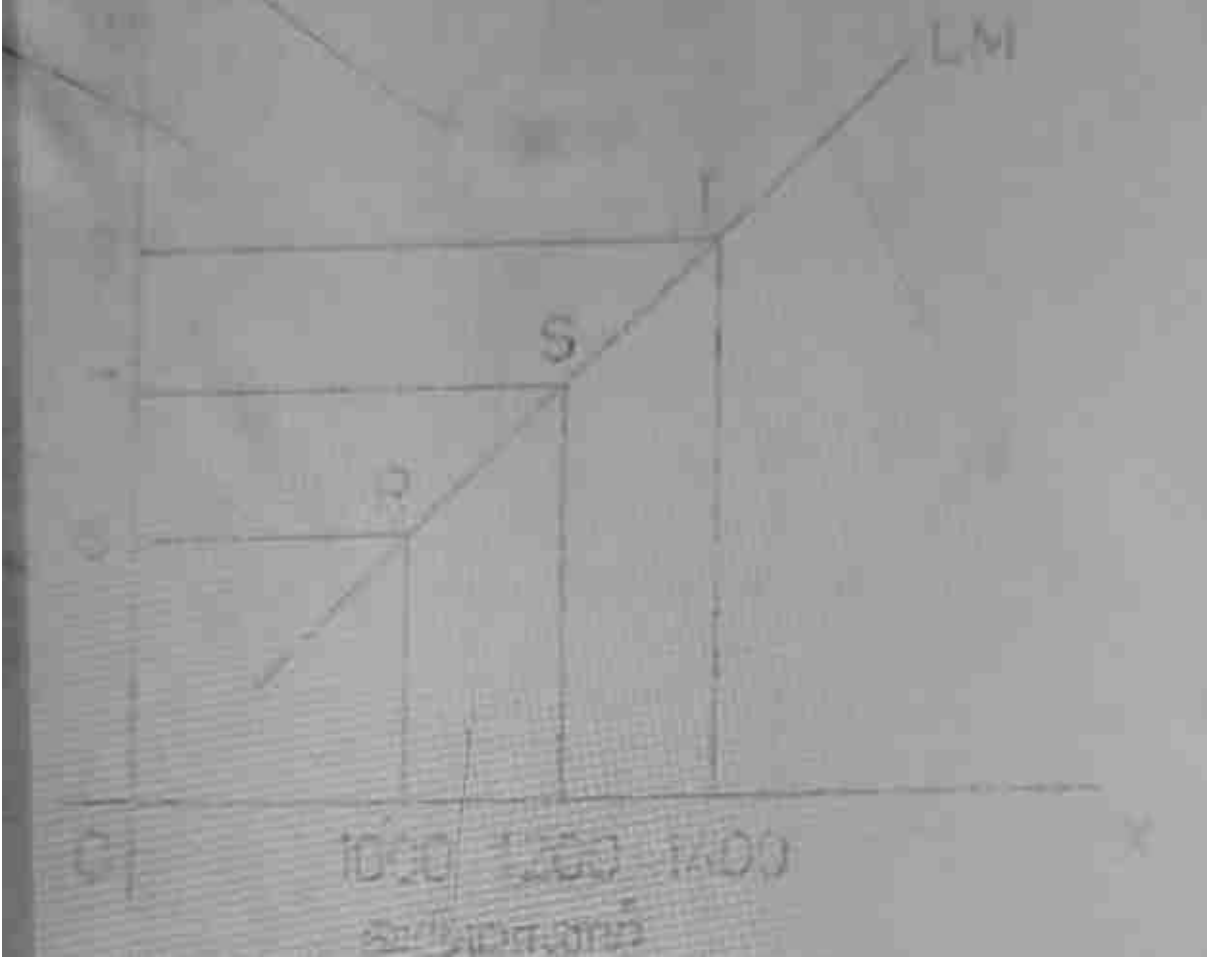
பணத்துக்கான தேவை/ பண அளிப்பு

இச்சமநிலை புள்ளிகளின் E1E2E3 உள்ள RST புள்ளிகள் வாயிலாக காணலாம். இப்புள்ளிகளை இணைப்பதன் வாயிலாக LM வளைகோடு கிடைக்கிறது . பண அங்காடியில் பல்வேறுபட்ட சமநிலை புள்ளிகளை எடுத்துக்காட்டும் பட்டியலே LM வளைக்கோடு ஆகும்.

பொது சமநிலை: (பொருள் மற்றும் பண அங்காடி சமநிலை IS-LM சார்புகள்)

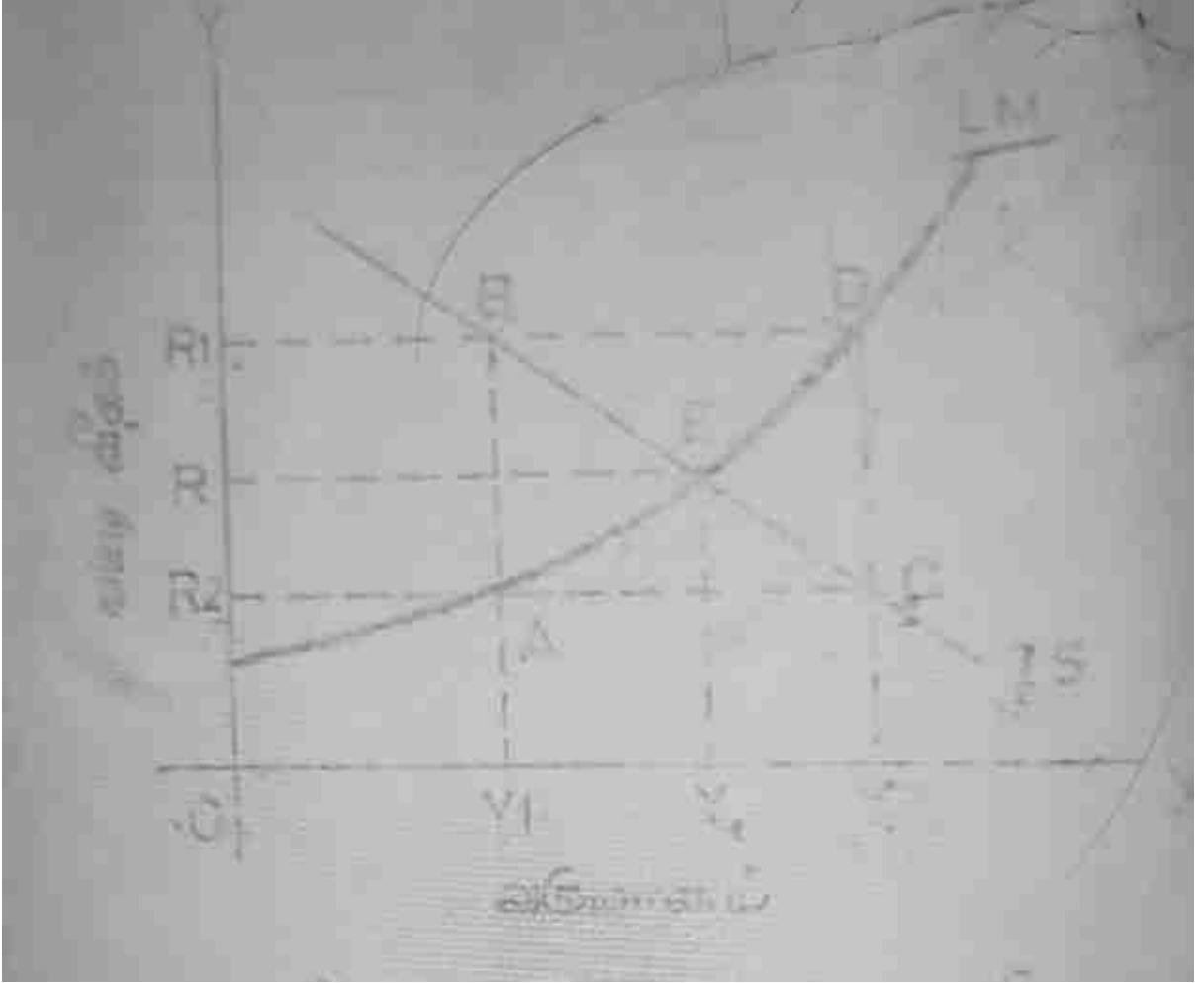
இதுவரையிலும் பொருள் அங்காடியிலும் பணஅங்காடியிலும் தனித்தனியாக எவ்வாறு சமநிலை ஏற்படுகிறது என்பதனை ISLM சார்புகள் வாயிலாக தெரிந்து கொண்டோம். பொருள் அங்காடியில்

சேமிப்பும் முதலீடும் குறிப்பிட்ட வட்டி வீதத்திலும் கொடுக்கப்பட்ட வருமான அளவிலும் சமநிலை அடைகின்ற அதே நேரத்தில் அதே அளவு வருமான அளவில் அங்காடியில் பணத்தின் தேவையும் அளிப்பும் சமமான இரு அங்காடியில் பொதுவான சமநிலை தோன்றுகிறது குறிப்பிட்ட அளவு வட்டி வீதத்தை அளவிலும் பணத்தின் தேவையும் அளிப்பும் சமமாகி சேமிப்பும் முதலீடும் சமமாகின்ற பொழுது அங்காடியும் பொருள் அங்காடியும் ஒரே சமயத்தில் பொதுவான சமநிலை அடைகிறது. இதனை வரைபடத்தின் மூலம் விளக்கலாம்

கீழே காணும் வரைபடத்தில் OY1 அளவு வருமானத்தில் OR2 வட்டி வீதத்தில் A என்னும் புள்ளியில் பண அங்காடி சமநிலையில் இருக்கிறது. ஆனால் பொருள் சந்தை OY1 வருமான அளவில் OR1 அளவு வட்டி வீதத்தில் தான் B என்னும் புள்ளியில் சம நிலையை அடைகின்றது. இங்கு ஒரே அளவு வருமானத்திலும் ஒரே அளவு வட்டி வீதத்தில் இரு அங்காடிகளிலும் சமநிலை பெறவில்லை. அதேபோன்றே போன்று OY3 அளவு வருமானத்தில் C என்னும் புள்ளியில் OR2 வட்டி வீதத்தில் பொருள் அங்காடி சமநிலை அடைகிறது ஆனால் அதே அளவு வருமானத்தில் OR1 அளவு வட்டி வீதத்தில் D என்னும் புள்ளியில் அங்காடி பண

அங்காடி சமநிலையை பெறுகிறது என்கும் பொதுவான சமநிலை ஏற்படவில்லை. OY அளவு வருமானத்தில் OY அளவு வருமானத்தில் OR அளவு வட்டி விதத்தில்தான் E என்னும் புள்ளியில் இரு அங்காடிகளும் ஒரே சமயத்தில் பொதுவான சமநிலையை அடைகின்றனர் அதாவது OY அளவு வருமானத்தில் OR அளவு வட்டி வீதத்தில் சேமிப்பும் முதலீடும் சமமாகிறது($I=S$)

அதே அளவு வருமானத்திலும் வட்டி விதத்திலும் பணத்தின் தேவையும் அளிப்பும் ($L=M$) சமம் ஆகின்றன. எனவே சமநிலையை தீர்மானிப்பதில் வருமானமும் வட்டி வீதமும் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன என அறியலாம். வருமானத்தையும் வட்டி வீதத்தையும் உற்பத்தித்திறன், சிக்கனம், ரொக்க விருப்பம் மற்றும் பணத்தின் அளவு தீர்மானிக்கின்றன. இவ்வாறு IS,LM சார்புகள் வாயிலாக பொருள் அங்காடியும் பணஅங்காடியும் ஒரே சமயத்தில் பொது சமநிலையை அடைகின்றன.

